

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

EVRIPIDES

RHESVS

EDIDIT

IOSEPH ZANETTO

STVTGARDIAE ET LIPSIAE
IN AEDIBVS B.G.TEVBNERI MCMXCIII

Gedruckt mit Unterstützung der Förderungs-
und Beihilfefonds Wissenschaft der VG WORT GmbH,
Goethestraße 49, 8000 München

Die Deutsche Bibliothek – CIP-Einheitsaufnahme

Rhesus /

Euripides. Ed. Joseph Zanetto. –

Stuttgart : Teubner, 1993

(Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana)

Euripides ist angebl. Verf.

ISBN 3-8154-1337-0

NE: Euripides; Zanetto, Joseph [Hrsg.]

Das Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt besonders für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

© B. G. Teubner Verlagsgesellschaft Leipzig 1993

Printed in Germany

Satz und Druck: INTERDRUCK Leipzig GmbH

Buchbinderei: Gutenberg Buchbinderei und Verlag GmbH, Leipzig

*A mia figlia Francesca
ἔστιν ἐν ἡμετέρου ...
καλὴ τέρπεινα παρθένος*
(Archil. fr. 196a.4–6 West)

PRAEFATIO

Scriptane esset ab Euripide fabula quae inscribitur Rhesus an ab aliquo recentioris aetatis poeta, iam veteres nonnulli interpretes disputaverunt, et adhuc sub iudice lis est. e tertio sane tragoediae argumento fuisse viros doctos eruimus, qui Rhesum quasi quiddam Sophocleum sapere censerent; at ibidem hanc fabulam Euripidis nomine inscriptam esse in tragoediarum catalogis testatur grammaticus. e commentario autem Σ^v (ad vv. 508, 528 = 339.13–16, 340.5–341.2 Schw.) manifesto patet nec Pergami Crateta Mallotam nec Alexandriae Parmeniscum aut Dionysodorum, etsi de quibusdam fabulae locis disputarent, de Rhesi auctore dubitavisse. an editio umquam Rhesi exstiterit *κεχριασμένη*, de qua Wilamowitz disseruit¹, in incertissimo est. hoc contra probat Rhesum vulgo Euripidis opus habitum esse, quod haec tragoedia in adnotatam seriem iuxta laudatissimas poetae fabulas inclusa est.

Nostra aetate denuo de fabulae auctore disputari coepit, cum nonnulli iudicarent Rhesum et propter dramatis structuram et propter sensus ac iudicia ex verbis colligenda a reliquis Euripidis fabulis longe discedere. quorum vestigia secuti alii etiam Rhesi sermoni et metris multum operae navaverunt, demonstrare conati huius fa-

1 U. von Wilamowitz-Moellendorff, De Rhesi scholiis, diss. Gryphiswaldiae 1877 (= Kleine Schriften, I, 1–16).

bulae neque artem neque poesin Euripidis moribus convenire.

Quae controversia sine dubio maior est quam ut breviter excuti possit. ego quidem viro docto Villoelmo Ritchie consentio, qui omnibus testimoniis et argumentis diligentissime conlatis et studiosissime indagatis², negat in fabula quicquam inveniri posse, quod quominus Rhesus Euripideum opus habeatur repugnet. res tamen in incerto est, sicut fuit et erit. certum est nobis pauciores tragoe-dias Euripidis quam antiquis philologis praesto esse: ergo, si de stilo tantum et de dramatica arte agitur, hebetiore acie iudicare possumus quid ad Euripidem pertineat et quid ab Euripide abiudicandum sit. quae cum ita se habeant, non est cur poetae nomen Rhesi volumine eradatur.

Sed tempus iam est me ad editoris officium redire. age igitur: primum exponendum est quibus codicibus editio mea fulciatur.

DE CODICIBVS

Rhesi memoriam hie libri manu scripti proferunt, quos ego omnes ad fabulae textum constituendum vel consideravi vel contuli:

² W. Ritchie, *The authenticity of the Rhesus of Euripides*, Cantabrigiae 1964.

I. Codices primi

Vaticanus gr. 909 (*B* apud Prinz – Wecklein), bombycinus, mm. nunc 260×210 , olim circiter 263×175 , ff. 315, anno circiter 1260 exaratus³. continet novem Euripidis fabulas, triadem scilicet atque Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromacham, Troades, Rhesum (ff. 295^v argumentum, 296^r–315^v textum. in Rhesi tragoedia exciderunt vv. 112–151, 551–630, 792–811, 941–996, foliis aliquot deperditis).

Laurentianus XXXI 10 (*c* apud Prinz – Wecklein), O charta occidentali, mm. 300×190 , lineis fere 34–36, ff. 264, saec. XIII exaratus (fortasse manu eiusdem scribae *Ἰωαννῆς δῆμιος ταπεινὸς γραμματικὸς* qui codicem Laur. LXXIV 18 subscripsit)⁴. continet praeter Sophoclem Euripidis Hecubam, Orestem, Medeam, Phoenissas, Alcestin, Andromacham, Hippolytum, Rhesum (ff. 134^r–140^v, nullo argumento praemisso; post v. 714 textus abruptitur).

Laurentianus XXXII 2, charta occidentali, mm. L 259×219 , binis columnis, lineis fere 33–38, ff. 252, anno circiter 1315 exaratus⁵. continet Sophoclis fabulas sex, Hesiodi Opera et dies, Euripidis fabulas duodeviginti, tum triadem Aeschyleam. Euripidis fabulae hoc ordine succedunt: Supplices, Bacchae, Cyclops, Heraclidae, Her-

3 Cf. Turyn 90 ss. (hoc opus et alia pauca in Praefatione breviate fusius laudata invenies in dissertationum indice); Tuilier 161 ss.; N. G. Wilson, *Gnomon* 38, 1966, 342; *Class. Rev.* 80, 1966, 288.

4 Cf. Turyn 333 ss.; Tuilier 146 ss.; A. Pertusi, *Italia medioevale e umanistica* 3, 1960, 148.

5 Cf. Turyn 222 ss.; Tuilier 188 ss.; Zuntz 126 ss.

cules, Helena, Rhesus (ff. 119^r–125^r, argumento praemisso), Ion, Iphigenia Taurica, Iphigenia Aulidensis, Hippolytus, Medea, Alcestis, Andromacha, Electra, Hecuba, Orestes, Phoenissae. Rhesi tragoedia, una cum Ione et utraque Iphigenia, descripta est a Nicolao Triclinio, illius Demetrii fratre qui in tragicorum textu restituendo multum operae impendit; eius correctionum vestigia, nunc addentis vel delentis nunc transponentis vel immutantis, passim in Rhesi textu discerni possunt: quae omnia uno siglo L¹ notavi, cum singula tempora quibus ille diorthoticae curae incubuisset distinguere non possem. siglo L¹ manum recentissimi correctoris indicavi.

- P Vaticanus Pal. gr. 287, cuius altera pars est codex Laurentianus Conv. soppr. 172 (liber olim unus in duo volumina diductus est), membranaceus, mm. 315 × 215 in parte Palatina, 305 × 210 in Laurentiana, binis columnis lineis 27 (textus ita scriptus est, ut utraque columna continue a summo ad imum perlegatur), ff. 237 (Pal.) + 131 (Laur.), anno 1320–1325 exaratus⁶. continet praeter Sophoclem et Aeschylum omnes Euripidis, quae exstant, fabulas hoc ordine dispositas: in parte Palatina Andromacham, Medeam, Supplices, Rhesum argumento praemisso (ff. 95^r–104^r), Ionem, Iphigeniam Tauricam, Iphigeniam Aulidensem, Danaes vv. 1–65, Hippolytum, Alcestin, Troadas, Bacchas, Cyclopem (vv. 244–351 omis- sis), Heraclidas usque ad v. 1002, in parte Laurentiana Heraclidarum reliquos versus, Herculem, Helenam, Electram, Hecubam, Orestem, Phoenissas.

- Q Londiniensis Harl. 5743 (*H* apud Prinz – Wecklein et Harl. apud Murray, quorum in editionibus codex perraro

6 Cf. Turyn 258 ss.; Tuilier 192 ss.; Zuntz 135 ss.

commemoratur), chartaceus, mm. 213 × 152, lineis fere 25–26, ff. 114, anno circiter 1500 descriptus⁷. praeter Sophoclis Trachinias et Philoctetam continet Euripidis Alcestin (a v. 1029 ad finem), Rhesum (ff. 65^v–86^v, argumento praemisso), Troadas.

II. Apographa et fragmenta

Codicem V exscripsit Vaticanus Pal. gr. 98⁸ (*B*² apud Va Prinz – Wecklein), saec. XIV, chartaceus, mm. 235 × 155, lineis 25, ff. 243, qui novem Euripidis fabulas continet hoc ordine dispositas: Hecubam, Orestem, Phoenissas, Medeam, Hippolytum, Alcestin, Andromacham, Troadas, Rhesum (ff. 224^r–225^r argumentum, ff. 225^r–243^v textum). libro Va contra usus est, in Rheso describendo, librarius codicis Hauniensis 417⁹ (*C* apud Prinz – Wecklein), chartacei, mm. 311 × 203, lineis 25, ff. 264, anno circiter 1475 exarati, in quo novem Euripidis fabulae leguntur: Medea, Hecuba, Orestes, Phoenissae, Hippolytus, Alcestis, Andromacha, Troades, Rhesus (ff. 243^r–263^r, argumento praemisso). si memineris in V nunc non totum Rhesum legi posse, videbis Va magno auxilio esse, cum veri similimum sit hunc ex illo adhuc fere integro descriptum esse: adhibui ergo Va quasi testimonium codicis V omnibus fere locis ubi Vaticanus periit (vv. videlicet 112–151, 551–630, 792–811); in vv. 941–996 autem ostendit Rabe¹⁰ Va non e V sed ex alio libro pendere, qui eiusdem

7 Cf. Turyn 288 ss.; Tuilier 180 ss.; Zuntz 144 ss.; N. G. Wilson, *Gnomon* 38, 1966, 337. codicis lectiones selectas, ad Rhesum pertinentes, collegit J. Diggle, *Studi Ital. Fil. Class.* 5, 1987, 170 s.

8 Cf. Turyn 91 s.

9 Cf. Turyn 329 ss.; Tuilier 164.

10 H. Rabe, *Rhein. Mus.* 63, 1908, 419 ss.

familiae ac LPQ fuisse non videtur¹¹: igitur Va adhibendus est etiam in hac parte Rhesi, ubi solus (nam O ab-rumpitur post v. 714) illius familiae lectiones suppeditat, quam Turyn appellat *a*.

Ex O descriptus est Laurentianus Sancti Marci 226¹², saec. XIV ex., chartaceus, mm. 290 × 210, lineis circiter 20, ff. 206, qui has Euripidis fabulas continet: Hecubam, Medeam (inde a v. 262), Phoenissas, Alcestin, Andromacham, Hippolytum, Rhesum (ff. 194^v–205^v, vv. 1–608, praemissis personarum nominibus).

Ex L pendent tres libri: Laurentianus XXXI 1¹³, saec. XV, chartaceus, mm. 412 × 288, binis columnis lineis 45, ff. 147, manu *θύτου Ἀγγέλου* exaratus, continens praeter Aeschylum et Sophoclem Euripidis Rhesum (ff. 1^r–6^r, argumento praemisso), Iphigeniam Tauricam atque Aulidensem, Bacchas (in reliqua parte post v. 751 ex Aldina recentiore manu descriptas), Supplices, Cyclopem, Heraclidas, Herculem, Helenam, Ionem; Parisinus gr. 2817¹⁴, saec. XVI, chartaceus, mm. 225 × 165, lineis 20, ff. 294, ubi leguntur Euripidis Supplices, Cyclops, Heraclidae, Hercules, Helena, Rhesus (ff. 142^r–166^r, argumento praemisso), Iphigenia Taurica atque Aulidensis, Bacchae (usque ad v. 755); Parisinus gr. 2887¹⁵, saec. XV ex. vel XVI in., chartaceus, mm. 161 × 115, lineis 20, ff. 328, manu Aristobuli Apostolidis (Arsenii e Monembasia) exaratus,

11 Aliter iudicat Turyn 91: '... then on the next page the scribe of Pal. 98 started copying the end of Rhesus most probably from some other source (possibly from a text related to L) ...'; sed apparatus meum ad vv. 941–996 conspicatus videbis saepissime Va contra consensum LPQ repugnare.

12 Cf. Turyn 366; Tuilier 149 s.

13 Cf. Turyn 364 s.; Tuilier 191 s.

14 Cf. Turyn 369.

15 Cf. Turyn 370 s.

continens Euripidis Cyclopem, Heraclidas, Herculem, Helenam, Rhesum cum argumento (ff. 129^r–155^v), Ionem, Iphigeniam Tauricam atque Aulidensem, Supplices, Bacchas (vv. 1–755).

Fragmenta alicuius momenti praebent duo libri in Bibliotheca Ambrosiana servati. Ambrosianus F 205 inf. **Ma** (1020 Martini–Bassi, *D* apud Prinz–Wecklein), saec. XIII, bombycinus, mm. circiter 225 × 150, ff. 38¹⁶ (olim pars Ambrosiani F 205 inf., quae saec. XIX in. separata et in novum volumen conglutinata est), continet scholia Homerica ad Iliadem, ubi commemorantur Andromachae vv. 1–102 et Rhesi vv. 856–884. Ambrosianus O 123 sup. **Mb** (598 Martini–Bassi), medii saec. XVI, chartaceus, mm. 220 × 160, ff. 184¹⁷, codex est miscellaneus, inter alia continens (f. 32^r) Rhesi argumentum primum (*Ἐκ τῶρ τοῖς Ἑλλήσιν ... παραμυθουμένη λύπην* = 323.2–324.6 Schw.), quod inter codices primos VQ tantum tradunt: **Mb** ex eodem archetypo atque codices LPQ pendere ostenderunt Turyn et Tuilier.

III. Papyri et Gnomologia

Duae tantum papyri ad nostram aetatem Rhesi textum tradiderunt: P. Achmîm 4 (olim Codex Panopolitanus, **Π₁** nunc P. Par., Bibl. Nat., Suppl. grec 1099,2; 427 Pack), saec. IV vel V¹⁸, exhibet vv. 48–96 (quorum vv. 48–70

16 Cf. Turyn 341 s.; Tuilier 166 ss.; hos versus Rhesi et Andromachae contulit A. Mai, Iliadis fragmenta antiquissima cum picturis, item scholia vetera ad Odysseam, Mediolani 1819, XXXV.

17 Cf. Turyn 296 ss.; Tuilier 271 ss., qui fragmentum totum contulit.

18 Edd. U. Wilcken, Sitzungsab. Preuss. Akad. Wiss. 1887, 813 ss., et P. Collart, Bull. Inst. Fran. Archéol. Orient. 31, 1931, 52 ss.; cf. Tuilier 126; U. von Wilamowitz-Moellendorff, Einleitung in die griechische Tragödie, Berlini ²1907, 214 n. 186.

scripti sunt in tergo, ubi desiderantur ultimae litterae, Π₂ vv. 71–96 in parte adversa, ubi desiderantur initia); P.S.I. 1286 (428 Pack), saec. II p.C.¹⁹, fragmentum est antiqui voluminis, in quo Euripidearum fabularum hypotheseis legebantur: servantur sententiae ex argumentis Rhadamanthi et Scyrorum nec non, in priore columna, fragmentum ex argumento primo Rhesi (inde a verbis τὸν γὰρ ἐκ τοῦτο]υ κί[νονον usque ad ἀδάν]οντον ἔσεσθαι = 323.10–324.4 Schw.).

Inter complura gnomologia, quae ex Euripide viri docti byzantina aetate excerptserunt, tria tantum digna videntur, quae in Rhesi textu constituendo adhibeantur, quippe cum recta via ad Euripidis memoriam revocent²⁰:

Ga Athous Vatop. 36, medii saec. XII, membranaceus, mm. 230 × 160, lineis pro pagina 30, ff. 209, praeter multos auctores sacros et profanos continet ff. 120^v–130^r gnomologium Euripideum ex octo tantum fabulis ad alphabeticam quae dicitur seriem pertinentibus excerptum, Hecuba, Oreste, Phoenissis, Hippolyto, Medea, Andromacha, Alcestide, Rheso. ff. 129^v–130^r leguntur Rhesi vv. 84, 105–107, 122, 159–163, 176, 206, 266, 317s, 327s, 332s, 394s, 411s, 422–425, 443, 482, 509–511, 583s, 625s, 634, 639, 665–667, 756–760, 961²¹.

Marcianus gr. 507 (nunc 293), saec. XIII ex., membranaceus, mm. 247 × 175, lineis pro pagina 30, ff. 208, con-

19 Editionem principem curavit C. Gallavotti, Riv. Fil. Istr. Class. 11, 1933, 177 ss. (qui papyrus rursus edidit in PSI, vol. XII, Florentiae 1951, 191 ss.). cf. etiam F. Sisti, Boll. Comit. Ediz. Naz. Class. Greci Lat. 27, 1979, 109ss.; W. Luppe, Anagenesis 2, 1982, 74 ss.

20 Cf. A. Meschini, Helikon 13–14, 1973–1974, 350 s.

21 Cf. Turyn 92s.; Tuilier 150 ss.; partem Euripideam totam contulit G. A. Longman, Class. Quart. 53, 1959, 129ss. (sententias e Rheso p. 141).

tinet ff. 131^v–132^r eosdem Rhesi versus eodemque ordine dispositos ac Ga²²: Marcianum e Ga omnino pendere monuit Longman²³.

Scorialensis gr. X.I.13 (352 Miller), saec. XIV in., Ge charta occidentali, mm. 315 × 220, lineis fere 40, ff. 387, praeter varia tragicorum et comicorum excerpta exhibet (ff. 319^v–332^r) sententias e novem Euripidis selectis quae dicuntur fabulis depromptas, Hecuba, Oreste, Hippolyto, Phoenissis, Medea, Andromacha, Alcestide, Troadibus, Rheso (ff. 331^v–332^r vv. 39s, 69, 106s, 122–124, 162s, 176, 182s, 185s, 195s, 206, 216–218, 264s, 274, 300s, 311–313, 325, 333s, 344s, 394s, 404s, 411s, 418s, 422s, 425, 482s, 494s, 498–500, 503, 510s, 625, 634, 673s, 709, 720s, 756s, 761, 800–803, 858, 863, 874, 979, 980–982)²⁴.

Vaticanus Barb. gr. 4, anno circiter 1300 exaratus, bom- Gb bycinus, mm. 128 × 85, lineis fere 24, ff. 187, praeter alia excerpta tragicorum et Aristophanis continet duo gnomologia Euripidea: ff. 9^v–18^r sententias ex Andromacha, Alcestide, Troadibus, Rheso (ff. 13^r–14^r vv. 7s, 59s, 69, 84, 102–108, 122, 132, 161–163, 176, 182s, 206, 223, 321–323, 327s, 332s, 337, 344s, 394s, 405, 421–423, 425, 482, 498s, 509–512, 618, 625, 709, 737, 758–761, 962, 980–982), Hippolyto, Medea, Bacchis, ff. 26^r–32^v *γνώμας* collectas ex Hecuba, Oreste, Phoenissis²⁵.

Hic non praetereundum erat auctorem centonis qui inscribitur Christus Patiens plurimos versus ex Euripidis fa-

22 Cf. Turyn et Tuilier, II.11.

23 G. A. Longman, *Class. Quart.* 53, 1959, 133.

24 Cf. Turyn 94 n. 151; Tuilier 169 n. 1. excerpta Euripidea contulit K. Matthiessen, *Hermes* 94, 1966, 398 ss. (Rhesum p. 408).

25 Cf. Turyn, I.1; Tuilier 168 ss.; contulit K. Matthiessen, *Hermes* 93, 1965, 148 ss. (Rhesum p. 153).

bulis collectos adhibuisse, praesertim e Bacchis et Rheso, ita ut huius christianae tragoediae textus interdum lectiones suppeditet, quae cum Euripidis codicibus comparari possint. memento autem centonarium saepissime locos laudatos immutasse, prout grammaticae ratio postulabat vel quo melius laudatae sententiae sensus cum operis contextu cohaereret; hoc igitur testimonium cautissime adhibendum videtur.

DE CODICVM RATIONE

Omnes mediae quae dicitur aetatis Euripideos codices – qui quidem adnotatae seriei fabulas contineant – ex uno archetypo manasse iam Kirchhoff monuerat, cui Turyn et post eum alii consentiunt. quae opinio Rhesi memoria confirmari videtur: si enim fabulae textum consideraveris, videbis omnes libros haud paucis locis communes errores exhibere, ex. gr. 23 *σύμμαχον*, 126 *φνγῆ*, 199 *τὰ δὲ*, 263 *στρατιάν*, 441 *ἐπεζάτει*, 466 *ἀποινάσαιο* (vel *ἀπον-*) *λόγχα*, 525 *δέχεσθαι*, 552 *νυκτιδρόμον*, 556 *βλεφάροισι*, 714 *κρυφαῖος*. vestigia autem duarum familiarum, in quas selectarum fabularum codices scinduntur, haud difficile in Rheso invenias; VO enim (vel VaO, ubi V vacat) saepe in errore adversus LPQ consentiunt, ut ex his exemplis patet: 67 *μηδὲν*, 94 *τῶνδ'*, 129 *κατασκόπους*, 142 *λόγους*, 200 *τέλεά*, 234 *Ἑλλάδος διόπτας* om., 276 *ἀρχῆς*, 341 *παρέσται*, 347 *φρυγίαν*, 373 *πώλους ἐρεθίζων* om., 409 *ἀρίστους*, 448 *ναυστάθμον*, 457 *ἐθέλοι*, 609 *συνήθους*, 677 *λεύσετε*. nec desunt loci, ubi contra codices VO (vel VaO) errorum consensu LPQ conspirant; quorum aliquos tantum exempli gratia commemorem: 6 post *στρατιᾶς* add. *πόλεως τροίας*, 7 om., 128 *ὥς*, 209 *σχῆμα*, 329 *πόλιν*, 442 *ἀόπλοις οἷα*, 476 *πολλοῖς*, 501 *ἀθη-*

ναῖς, 504 ἀργείους, 512 κλωπικαῖς ἔδραις, 582 ναυστάθμον, 586 χρῆν, 623 πώλων, 631 δ' om., 662 κοσμήσων.

Utramque autem familiam – illam scilicet quam Turyn et Tuilier α appellant, et illam quam Turyn siglo ξ, Tuilier ε indicat – ab uno eodemque mediae aetatis archetypo manasse, haud facile mihi persuaderi potest. tria argumenta mihi proferre liceat, quae mea quidem sententia (quamquam materiam haud novam revolvo) contra hanc opinionem repugnant.

a) VO et LPQ tantum inter se discrepant ut, quod attinet et ad rem orthographicam et ad ordinem verborum et ad sententiarum sensum, paene in omnibus versibus lectiones dissimiles praebeant. consentiunt viri docti archetypum aliquem – variis lectionibus praeditum – saeculo IX translitteratum esse ab exemplari uncialibus litteris scripto; quod si verum est, putandum est aut scribam suum textum variis lectionibus non passim ornavisse sed omnino replevisse, aut paucorum saeculorum spatio alteram familiam ab altera, suum quoque librario exemplar novis erroribus inficiente vel novis lectionibus immutante, sic decessisse ut saeculo XIV in. textum prorsus discrepantem exhiberent, cum ab uno exemplari ambae exortae essent. quae veri similia non esse patet.

b) Ut iam Wilamowitz monuit²⁶, commentarius qui in codice V textui apponitur (ex antiqua paraphrasi videlicet ortus) nonnumquam cum lectionibus deterioribus ipsius V consentit, ubi LPQ veras vel vero proximas lectiones exhibent. quod cum alibi tum potissimum in v. 373 evenit, ubi VO verba πώλους (κώλοις LPQ) ἐρεθίζων omittunt, quae in altera familia leguntur: paraphrasta autem, cum hunc locum explicare conetur, de curru equisque Rhesi omnino silet. unde liquet eum ante oculos

textum codicis V simillimum habuisse. quae si consideraveris, videbis tempore illo quo commentarius cum textu congregatus est (id est antiqua aetate declinante) formam quandam, ut ita dicam, familiae α iam adumbratam esse.

c) Eadem vel similia coges, si Π_1 perpenderis. nam si huius papyri textus cum codicibus comparatur, apparet Π_1 nunc cum familia VO nunc (quod saepius accidit) cum familia LPQ consentire²⁷: 65 $\mu\epsilon$ Π_1 LPQ $\mu\omicron\iota$ VOL^{sl} (vel L¹), 66 $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$ Π_1 LPQ $\acute{\epsilon}\phi\eta\sigma\alpha\nu$ VO, 72 $\nu\epsilon\acute{\omega}\varsigma$ Π_1 LPQ $\nu\epsilon\acute{\omega}\nu$ VO, 74 $\lambda\epsilon\lambda\eta\mu\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$ O $\lambda\epsilon\lambda\eta\mu\epsilon\nu\omicron\iota$ Π_1 $\lambda\epsilon\lambda\eta\sigma\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota$ (-λη- VL) VLPQ, 90 $\pi\acute{\upsilon}\kappa\alpha\zeta\epsilon$ Π_1 LPQ $\pi\upsilon\kappa\acute{\alpha}\zeta\omicron\upsilon$ VO, 90 $\sigma\acute{\epsilon}\theta\epsilon\nu$ Π_1 VO, $\tau\acute{o}$ $\sigma\acute{o}\nu$ LPQ. quamquam concedendum est nonnulla exempla, ubi papyrus cum codicibus alterutrius familiae in bona vel potiore lectione consentit, minus ponderis habere, tamen adfirmare licet IV vel V saeculo aetatis nostrae – hoc tempore enim Π_1 descripta est – lectiones utriusque familiae iam exstitisse; familiam potissimum LPQ, quae vulgati ut dicitur Euripidis textus quasi quaedam propago videtur²⁸, in papyro Parisina iam adumbratam esse manifeste patet.

Quae cum ita sint, pro certo habeo consentiendum esse viris doctis (Pertusi, Tuilier aliisque) qui putant familias nostras ex duobus antiquis editionibus manasse. quamquam enim errores omnibus codicibus communes de communi origine testantur, putandum est Rhesi memoriam in duos rivos iam ab antiquitate diffluxisse et ad saeculum quo antiquorum Graecorum opera in novas literas translata sunt duo hyparchetya pervenisse, quibus translitteratis nova traditionis aetas incepit. nec semel tantum utrumque hyparchetypum translitteratum esse

27 Cf. Tuilier 126.

28 Cf. Tuilier 124.

probabilè videtur; errores enim qui a translatione uncialium litterarum oriuntur haud pauci neque eisdem locis in nostris codicibus inveniuntur. quod ad VO pertinet, sufficiant haec exempla (perspicuitatis causa lectiones LPQ omittam): 160 *τόσως ἔθηκας* V *τόσῳ σ' ἔθηκας* O, 177 *ζῶντ' ἀποίνασθαι* O *ζῶντα ποινᾶσθαι* V, 207 *σαγή* V *σάγη* O, 659 *ὁ δ' εἰσιδὼν* O *ὁ δ' ὥς ἰδὼν* V. codicem Q autem non ex eadem translitteratione ac LP pendere probavit Tuilier²⁹.

Sed de textus historia satis: videndum nunc quae ratio inter codices utriusque familiae intercedat. cum de priore familia prius dicendum sit, manifeste patet ad textum constituendum et V et O pariter utiles esse. O enim, qui est recentior, a V non manasse multi loci monent, ubi V errat et O lectionem sanam exhibet; vide ex. gr. has codicis V corruptelas: 65 *ιδόντες*, 108 *τούσδε*, 187 *αὐτὰς*, 241 *δόμων*, 324 *δ' om.*, 359 *ιδεῖν*, 432 *ἀπῆγε*, 440 *πόντιον*, 499 *θρασύν*, 517 *πότμῳ*, 544 *μάντας ἐγείρει*, 683 *σήμερον om.*, 705 *τί μῆν om.*³⁰

Cum nunc de altera codicum familia disserendum sit, video me quaestionem grandem inire; qua enim cognatione L et P inter se coniungerentur, multum viri docti disputaverunt: alii putant hos codices gemellos esse, alii opinantur – quod ad Rhesum pertinet – P e L descriptum esse. mihi quidem, Rhesi varias lectiones pervolutanti, persuaderi non potuit librarium codicis P in hac fabula exscribenda ante oculos L ut exemplar habuisse:

29 Cf. Tuilier 185; de hyparchetypis Euripideis haud semel translitteratis multa exempla coegit V. Di Benedetto, *La tradizione manoscritta euripidea*, Patavii 1965, 147 ss.

30 Cf. Turyn 335: 'In Rhesus, the ms. O is a valuable witness [...] In this play, O should be used to support the evidence of the commented tradition'.

nam cum nulla lectio codicis **P** explicari non possit si putes **LP** ab eodem exemplari pendere, occurrunt contra lectiones, quarum origines, si **P** a **L** manantem finxeris, intellegere non poteris. confer ex. gr. v. 594, ubi legitur in **L** *πείθου*, nulla personae nota praefixa (nec ullum vestigium rasurae percipi potest): continuatur videlicet sententia Ulixi, qui Diomedem hortatur ut sibi pareat. si scribe codicis **P** eundem textum in suo exemplari legisset, cur locum prorsus integrum immutaret? sed **P** (ut **Va**) hunc versum Diomedī tribuit, quod contra sensum repugnat; num negabis hic suum exemplar librarium **L** correxisse, **P** fideliter descripsisse? v. 702 exhibet **L** *τίς ἦ πόθεν ἐστὶν ἦ* (quod Demetrius metri causa ita correxit: *τίς πόθεν ἦ*), in **P** vero legitur *τίς ἦν γὰρ ἦ πόθεν ἐστὶν ἦ*; cum *γὰρ* neque in **L** (apparatus Murray et Wecklein cave fidem tribuas) neque in **L**^t legatur, qui potuit hoc loco scribe **P** codicem **L** describere? putandum potius videtur in exemplari codicum **LP** (= λ) fuisse scriptum *τίς ἦν πόθεν ἐστὶν ἦ*, supra *ἦν* in interlineo varia lectione addita *γρ. ἦ*: Nicolaus Triclinius varia lectione *ἦ* recepta respuit *ἦν*, scribe **P** autem, *γρ.* quasi *γὰρ* perperam interpretatus, *γὰρ ἦ* textui addendum esse male censuit et additamentum recepit. v. 17 legebatur in **L** *οὐκ ἔστι*. / — *τί σὺ γὰρ*, antequam Demetrius correxit, *ἔστι* ad insequentem lineam transponens, paragraphum et *τί* eradens; **P** exhibet *οὐκ ἔστι*. / *Xo. σὺ (τί σὺ P¹) γὰρ*: manifeste patet scribam **P** nec **L** nec **L**^t hic descripsisse. nemo quidem negaverit in **P** correctiones non paucas inveniri quas Demetrius Triclinius in **L** appinxit; quod haud difficile explicare poteris, si putaveris Demetrium in **L** emendando inter alios codices ipsum exemplar λ in manibus habuisse: credendum est virum doctum non solum λ ad **L** corrigendum adhibuisse sed correctiones de suo penu depromptas et in **L** et in λ transcripsisse; λ igitur

Triclinianis lectionibus praeditus fuit, cum a scriba **P** descriptus est. Triclinius postea **L** iterum atque iterum per-
volutavit et novas correctiones addidit, quas neque in λ ,
si nunc adesset, legeres neque in **P** legis.

Proavum codicis **Q**, ex altero hyparchetypo videlicet
manantem, haud scio an adhibuerit Demetrius Triclinius
in **L** castigando. nam saepe **L'** cum **Q** congruit, magnique
pretii videntur hi loci, ubi **L'Q** soli lectionem rectam ser-
vant, reliqui codices peccant: 215 *δίβαμος εἴμι*, 354 *σάν
ἐφύτευσεν*, 730 *ἴσως γὰρ εἰς βόλον*; nec praetereundum
est **L'Q** in pravis lectionibus 180 *δόμοις* et 297 *προσφθέγ-
μασιν* conspirare. Triclinium autem non uno tantum
exemplari usum esse monent loci nonnulli, inter quos
v. 537 liceat memorare, ubi pro *ἀστήρ* variam lectionem
ἀνὴρ praebent **L'** et prima manus codicis **O**.

Quantae utilitati esset **Q** illi qui alterius familiae codi-
ces indagaret, bene intellexit Zuntz³¹: 'utinam in omni-
bus fabulis nobis praesto esset testimonium tale!'. pendet
enim **Q** ex eadem familia qua **LP**, sed non ex λ , ut multi
loci probant, ubi cum **LP** errantibus **Q** non consentit³²; suf-
ficient haec exempla: 84 *χέρα* **VOQ** *χέρας* **LP**, 136 *ἀντί-
πρωρα* **VaOL'Q** *ἀντίπρωρα* **LP**, 195 *μέγας* **VOQ** *μέγας
μὲν* **LP**, 322 *ξυμπονώσιν* **VOQ** *ξυμπονοῦσιν* **LP**, 456 *μό-
νον* **VOQ** *μόνος* **LP**, 630 *σὺν* **VaOP'Q** *πρὸς* **LP**, 781 *κά-
διφρηλάτουν* **VQ** (deest **O**) *καὶ διφρηλάτουν* **LP**, 828 *ὦ
ἄνα* **VQ** (deest **O**) *ὦ ἄναξ* **LP** *ὦναξ* **L'**, 889 hab. **VQ** (de-
est **O**) om. **LP**. igitur ubi **LP** a **VO** discrepant, **Q** collato
saepe scies utrum lectio **LP** in hyparchetypo alterius fa-
miliae exstiterit an in λ .

Hactenus de codicibus qui recta via, ut ita dicam,
Rhesi textum nobis tradiderunt; sed putandum est media

31 Zuntz 151.

32 Cf. Zuntz 146 s.

quae dicitur aetate transversis etiam itineribus eos se propagavisse, cum scribae interdum non suum tantum exemplar exscriberent, sed etiam alios codices conferrent. quae contaminatio efficit ut saepe alterutrius familiae lectiones praebeat, quae e thesauro alterius familiae depromptae sint.

Codicem V locum medium inter duas familias tenere iam Wilamowitz adfirmavit³³ et confirmat nunc, pleniore exemplorum copia, Vincentius Di Benedetto³⁴, qui docet librarium V Euripidis textum non tantum descripsisse sed edendum curavisse. in Rheso quoque exscribendo patet hunc librum cum codice alterius familiae contaminatum esse, ut nonnulli loci probant, quibus V (vel Va, ubi V vacat) cum erroribus vel variis lectionibus codicum LPQ consentit (271 λέγεις, 431 φόνω, 548 φονίας, 560 εἰσπεσών, 595 λιπόντες, 619 κτανόντες, 635 κτανεῖν) vel LP (171 ἦλιος) vel Q (399 φίλος).

Hic addendum est Q nonnullas lectiones prioris familiae exhibere, quasi proavus eius cum libro quodam ab α manante (et O affini) contaminatus sit. hosce locos sis considera, quibus OQ in errore consentiunt: 82 δ', 205 βήμασιν, 274 δόρυ, 404 εὐγενής; v. 209 autem siglo γρ(άφεται) praebet Q lectionem χάσμα (σχῆμα habent LP et Q in textu) quae est codicum VO.

A codicibus quibusdam mixtis, id est utriusque familiae lectionibus praeditis, etiam gnomologia pendent. Gb nonnullis erroribus vel variis lectionibus cum priore familia consentit: 327 κἀπίμορφος VGb^{prob}, 512 κλωπικάς ἔδρας VOGb, 709 αἰμύλου VGbGe. nec tacendum est v. 405 hanc lectionem legi ὅσον ἦν ἐπὶ σοὶ προέδωκας ἡμᾶς κατὰ τὸ σὸν μέρος: quam si cum Σ' ad eundem ver-

33 Einleitung in die griechische Tragödie, 206.

34 Op. laud., 23 ss.

sum comparaveris (= 337.1–2 Schw.), videbis exemplar codicis Gb simili commentario praeditum fuisse atque hyparchetypum prioris familiae; sed v. 84 Gb lectionem *χέρας* codicum LP exhibet. nec aliter dicendum est de Ge, qui praeter v. 709 – quem nuper memoravi – consentit cum V in v. 721 *γᾶ*; v. 313 autem in errore *όμαρτεῖ* cum LPQ (et O¹) conspirat³⁵. Ga duobus locis cum codicis O corruptela consentit: 122 *θράσει*, 327 *ἐλεξας*; in Rhesi excerptis Ga errores communes cum LPQ non exhibet, sed reliquarum fabularum *γνώμας* nunc cum priore nunc cum altera familia conspirare docuit Longman³⁶. si consideraveris Ga medio saeculo XII descriptum esse, intelleges in Euripidis memoria codices mixtos exstitisse multo ante byzantinae philologiae florem.

Quibus positis, cognationes maximas quae inter codices primos intercedunt imagine adumbrari posse arbitror. quo e stemmate liquet ad Rhesi textum constituendum lectionum mechanicam quae dicitur selectionem non semper fieri posse. quae cum ita sint, editori saepe utendum est iudicio (nec spernenda sunt testimonia adventicia, quae interdum haud parvi pretii esse videntur).

In apparatu critico componendo conatus sum codicum cognationes quam plenissime lectori illustrare; quare facere non potui quin apparatus copiosorem praeberem. omnes lectiones omnium codicum primorum memoravi, ne singularibus quidem lectionibus omissis; sed ea quae ab orthographicis mendis vel a librariorum aberrationibus

35 Et Gb et Ge in classi quam Turyn appellat 'Vaticanam' numerandos esse monet Matthiessen, *Hermes* 93, 157, *Hermes* 94, 408s.; neutrum autem e V pendere probant loci ubi gnomologia cum V peccante non consentiunt.

36 Cf., praeter dissertationem laudatam, *Bull. Inst. Class. Stud. Univ. London* 4, 1957, 61.

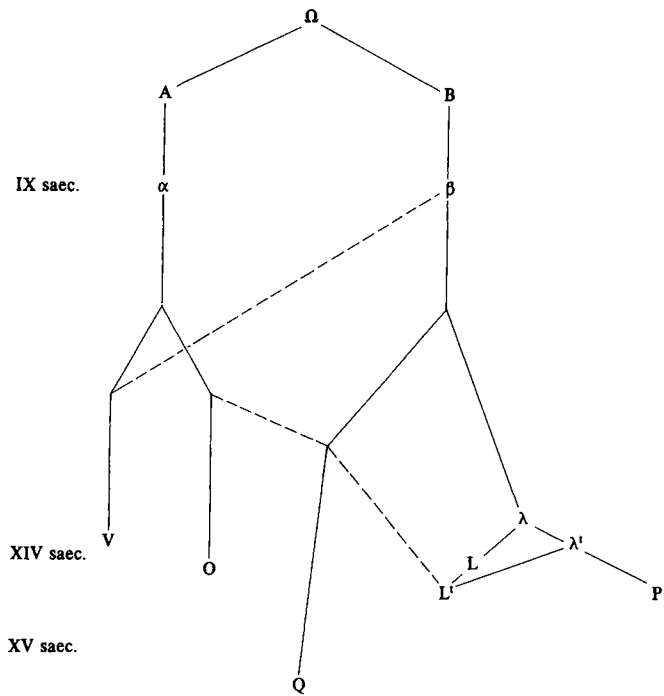
orta essent silentio praeterivi; itemque ea quae scribendi varias rationes testarentur (ex. gr. *εἰς* pro *ἐς*, *γιν-* pro *γινν-*, *εὖ-* pro *ηὖ*, *οὐκ οὖν* pro *οὐκοῦν*, *ν* paragologicum, aliasque huiusmodi nugas), dummodo ad metrum nihil omnino attinerent, laudare neglexi. testimoniorum lectiones tantum illis locis memoravi, ubi vel aliquid novi afferrent (quod quidem alicuius pretii esse videretur) vel, in rebus dubiis, alicuius codicis lectiones firmarent; varias lectiones in Christo Patienti oblatas parcissime laudavi. in diverbiis personarum notas, ubicumque codices dialogi rationem aliter atque in textu recepi exhiberent, in apparatu semper memoravi: brevitatis causa, siglo 'par.' quodcumque signum indicavi, quo librarii loquentium vices significant. hic non silendum est codicem **Q** personarum nomina numquam exhibere; igitur huius libri personarum notas in apparatu frustra quaeres.

Cum ad finem exoptatum pervenerim, pergratum mihi est illorum nomina producere, qui mihi in hoc libello conficiendo vel expoliendo opitulati sunt. ac primum mentio mihi facienda est de James Tatum, qui me Rheso operam navantem in Universitate sua apud Hanover (longe ultra Herculis Columnas) hospitio liberalissimo excepit et thesaurum mihi Bibliothecae quam Becker appellant singulari humanitate aperuit. in codicibus **LP** conferendis multum me iuvit discipulus meus Stephanus Martinelli Tempesta, qui collationes suas mihi suppeditavit, ut ego cum meis comparare possem. Claudius Gallazzi, sua erga me amicitia usus, de novissimis dissertationibus ad papyros pertinentibus me docuit. si tibi autem, lector, locutor non nimis rusticus latini sermonis visus ero, scito de hoc optime meruisse Isabellam Gualandri, cui gratias ago quam maximas.

Scribebam Mediolani, mense Decembri a. MCMXCI

Joseph Zanetto

STEMMA

STVDIORVM CONSPECTVS

EDITIONES

- M. Musurus apud Aldum Manutium, Venetiis 1503 (i. e. anno
1504 aetatis nostrae)
Io. Oporinus apud I. Hervagium, Basileae ¹1537, ²1544, ³1551
P. Brubachius, Francofurti ¹1558?, ²1560?
G. Stiblinus, Basileae 1562, accedunt adnotationes Ioannis Bro-
dae
G. Canter, Antverpiae 1571
M. Aem. Portus apud H. Commelinum, Heidelbergae 1597
P. Stephanus (cum adnotationibus Brodae, Canteri, Stiblini,
Porti), Genevae 1602
J. Barnes, Cantabrigiae 1694
M. Carmeli, Patavii 1743–1754
S. Musgrave, ¹Oxonii 1778, ²Glasgae 1797
Chr. D. Beck, Lipsiae ¹1778–1788, ²1792 (opus imperfectum)
E. Zimmermann, Francofurti 1808–1815
G. H. Schaefer, Lipsiae 1810
A. H. Matthiae, Lipsiae 1813–1837
ed. Glasguensis, cura et typis Andr. et Ioan. M. Duncan, Glas-
gae 1821
L. Dindorf, Lipsiae 1825
F. H. Bothe, Lipsiae 1825–1826
I. Fr. Boissonade, Parisiis 1825–1826
F. Vater, Berolini 1837 (Rhesus)
G. Dindorf, Oxonii ¹1832–1840, ²1851
Th. Fix, Parisiis 1843
J. H. Hartung, Lipsiae 1848–1853
A. Nauck, Lipsiae ¹1854, ²1857, ³1869–1871
A. Kirchhoff, ed. maior, Berolini 1855

- , ed. minor, Berolini et Lipsiae 1867–1868
 F. A. Paley, Londinii ¹1857–1860, ²1872–1880
 R. Prinz – N. Wecklein, Lipsiae 1878–1902
 G. Murray, Oxonii ¹1902–1909 (vol. III ²1913)
 A. S. Way, Londinii et Cantabrigiae (Mass.) 1912
 W. H. Porter, Cantabrigiae ¹1916, ²1929 (Rhesus)
 G. Ammendola, Tiferni 1922 (Rhesus)
 D. Ebener, Berolini 1966 (Rhesus, ut tragoedia Anonymi poetae)
 G. Paduano, Mediolani 1991 (Pseudo-Euripidis Rhesus)
 Scholia in Euripidem edidit E. Schwartz, Berolini 1887–1891

DISSERTATIONES SELECTAE

- P. Albert, De Rheso tragoedia, diss. Halis Saxonum 1876
 J. T. Allen et G. Italie, A concordance to Euripides, Berkeley et Los Angeles 1954
 C. W. Barlow, Rhetorical elements in the Rhesus, Trans. Amer. Phil. Ass. 72, 1941, XXVII
 S. A. Barlow, The imagery of Euripides, Londinii ²1974
 W. S. Barrett, Euripides Hippolytos, Oxonii 1964
 W. N. Bates, Notes on the Rhesus, Trans. Amer. Phil. Ass. 47, 1916, 5–11
 –, Euripides, a student of human nature, Philadelphiae 1930 (Novi Eboraci 1961)
 J. I. Beare, Miscellanea, Hermathena 13, 1904, 70–79
 C. D. Beck, Diatribe critica de Rheso suppositicio Euripidis dramate, Lipsiae 1824
 F. Bernacchia, Il Reso: eredità rituali ed elaborazione drammaturgica, Dioniso 60, 1990, 40–53
 G. Björck, Rhesos, Arctos 1, 1954, 16–18
 –, The authenticity of Rhesus, Eranos 55, 1957, 7–17
 F. H. M. Blaydes, Adversaria critica in Euripidem, Halis Saxonum 1901
 A. F. Braunlich, Notes on the text of Euripides, Amer. Journ. Phil. 83, 1962, 393–411
 W. Breitenbach, Untersuchungen zur Sprache der euripideischen Lyrik, Stutgardiae 1934 (Hildesheim 1967)

- R. E. Braun, Euripides. Rhesos, translated by R.E.B., Novi Eboraci 1978
- S. G. Brown, Metrical innovations in Euripides' later plays, Amer. Journ. Phil. 95, 1974, 207-234
- E. Bruhn, Euripidea, Rhein. Mus. 48, 1893, 628-631
- T. R. Bryce, Lycian Apollo and the authorship of the Rhesus, Class. Journ. 86, 1990, 144-149
- J. A. J. Buijs, Studies in the lyric metres of greek tragedy, Mnemosyne 38, 1985, 62-92
- P. Burian (ed.), Directions in Euripidean criticism, Durham 1985
- A. P. Burnett, Rhesus: are smiles allowed? (= Directions in Euripidean criticism, ed. by P. Burian, Durham 1985, 13-51)
- M. Cannatà Fera, Schol. Eur. Rh. 895 e Pind. fr. 128 c S-M, Riv. Fil. Istr. Class. 115, 1987, 12-23
- L. Castiglioni, Decisa forficibus, VI, Rendic. Ist. Lombardo 70, 1937, 60
- Q. Cataudella, Vedute vecchie e nuove sul Reso Euripideo, Saggi sulla tragedia greca, Florentiae 1969, 315-402
- E. B. Ceadel, Resolved feet in the trimeters of Euripides and the chronology of the plays, Class. Quart. 35, 1941, 66-89
- C. Collard, Three scribes in Laurentianus 32.2?, Studi Ital. Fil. Class. 35, 1963, 107-111
- , Supplement to the Allen & Italie concordance to Euripides, Groningae 1971
- , J. J. Scaliger's Euripidean marginalia, Class. Quart. 24, 1974, 242-249
- P. Collart, Les papyrus grecs d'Achmîm à la Bibliothèque Nationale de Paris, Bull. Inst. Fran. Archéol. Orient. 31, 1931, 33-111
- S. Compagno, Sull'autenticità del Reso di Euripide, Atti Accad. Scienze Torino 98, 1963-1964, 221-262
- D. J. Conacher, Euripidean drama, myth, theme and structure, Toronto 1967
- N. C. Conomis, The dochmiacs of greek drama, Hermes 92, 1964, 23-50
- A. M. Dale, The lyric metres of greek drama, Cantabrigiae 1968
- , Metrical analyses of tragic choruses, I-III, Londinii 1971-1983

- E. Delebecque, Euripide et la guerre du Péloponnèse, Parisiis 1951
- J. D. Denniston, Lyric iambics in greek drama, greek poetry and life (Essays presented to G. Murray), Oxonii 1936, 121–144
- J. Descroix, Le trimètre iambique, Mâcon 1931
- E. Dettori, Ricerche sull'interlocuzione del Corifeo nella tragedia greca, Romae 1990
- V. Di Benedetto, La tradizione manoscritta euripidea, Patavii 1965
- , Euripide: teatro e società, Taurini 1971
- J. Diggle, The relationship between L and P in the Heraclidae of Euripides, *Sileno* 10, 1984, 191–196
- , The prophet of Bacchus: Rhesus 970–3, *Studi Ital. Fil. Class.* 5, 1987, 167–172
- L. Di Gregorio, Le scene d'annuncio nella tragedia greca, Mediolani 1967
- E. R. Dodds, Euripides the irrationalist, *Class. Rev.* 43, 1929, 97–104
- Th. Drew-Bear, The trochaic tetrameter in greek tragedy, *Amer. Journ. Phil.* 89, 1968, 385–405
- D. Ebener, Textkritisches zum Rhesos, *Wiss. Zeitsch. Univ. Rostock* 12, 1963, 205–207
- , Der Rhesos. Versuch einer allgemeinen Einführung in die Problematik des Stücks, *Sborník Prací Filosofické Fak. Brněnské Univ.* 12, 1963, E8 59–72
- G. W. Elderkin, Dolon's disguise in the Rhesus, *Class. Phil.* 30, 1935, 349–350
- H. Erbse, Studien zum Prolog der euripideischen Tragödie, *Berolini* 1984
- L. Eysert, Rhesus im Lichte des euripideischen Sprachgebrauches, *Progr. Böhm-Leipa*, I–II, 1891–1893
- P. Fabbri, De nonnullis Rhesi tragoediae locis discrepantibus, *Riv. Fil. Istr. Class.* 48, 1920, 192–194
- B. Fenik, Iliad X and the Rhesus, *Bruxellis* 1964
- J. A. Ferguson, A companion to greek tragedy, *Austin* 1972
- M. Fernández-Galiano, Sobre la cronología de las tragedias troyanas de Eurípides, *Dioniso* 41, 1967, 221–243
- E. Fraenkel, censura dissertationis Ritchie, *Gnomon* 37, 1965, 228–241

- C. Gallavotti, Nuove hypotheseis di drammi euripidei, Riv. Fil. Istr. Class. 11, 1933, 177-188
- , Hypotheseis di drammi euripidei, Papiri della Società Italiana, XII, Florentiae 1951, 191-196
- A. Garzya, Studi su Euripide e Menandro, Neapoli 1961
- , Pensiero e tecnica drammatica in Euripide, Neapoli 1962
- , Varia philologa, VI, 1. Per la tradizione manoscritta dei florilegi euripidei, Boll. Comit. Ediz. Naz. Class. Greci Lat. 16, 1968, 77-81 (= Storia e interpretazione di testi bizantini, Londinii 1974, XX¹)
- , Sul rapporto fra i codici L e P nel testo degli Eraclidi di Euripide, Serta Turyniana, Urbanae 1974, 275-290 (= Storia e interpretazione, XXXI)
- J. Geffcken, Der Rhesos, Hermes 71, 1936, 394-408
- B. Gentili, La metrica dei Greci, Messanae-Florentiae 1952
- L. Gernet, Dolon le Loup, Mélanges F. Cumont (= Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientales de l'Université libre de Bruxelles 4), Bruxellis 1936, 189-208
- R. Goossens, La date du Rhésos, Ant. Class. 1, 1932, 93-134
- , Rhésos et Sitalkès, Bull. Ass. Budé 41, 1933, 11-33
- , Euripide et Athènes, Bruxellis 1962
- H. Grégoire, L'authenticité du Rhésus d'Euripide, Ant. Class. 2, 1933, 91-133
- , et R. Goossens, Sitalkès et Athènes dans le Rhésos d'Euripide, Ant. Class. 3, 1934, 321-331, 431-446
- L. H. G. Greenwood, Aspects of Euripidean tragedy, Cantabrigiae 1953
- G. M. A. Grube, The drama of Euripides, Londinii 1941
- A. Guzmán Guerra, Notas sobre la colometría, periodología y estructura estrófica en la lírica de Eurípides, Cuadernos de Filol. Clás. 10, 1976, 63-100
- F. Hagenbach, De Rheso tragoedia, diss. Basileae 1863
- E. Harrison, Verse-weight, Class. Quart. 8, 1914, 206-211
- , Interlinear hiatus in greek tragic trimeters, Class. Rev. 55, 1941, 22-25; 57, 1943, 61-63
- , Attic ῥ and ῥν, I was, Class. Rev. 56, 1942, 6-9
- , Εὐνάζω, Class. Rev. 57, 1943, 70
- Ph. W. Harsh, Repetition of lines in Euripides, Hermes 72, 1937, 435-449

- W. Headlam, Notes on Euripides, *Class. Rev.* 15, 1901, 15–25, 98–108
- , Transposition of words in MSS., *Class. Rev.* 16, 1902, 243–256
- G. Hermann, De Rheso tragoedia dissertatio, *Opuscula*, III, Lipsiae 1828, 262–310
- H. van Herwerden, Adnotationes criticae et exegeticae ad Euripidem, *Verslagen en Mededeelingen der k. Akademie van Wetenschappen* 4, 1874, 81–112, 157–213
- , Novae lectiones Euripideae, *Rev. Philol.* 2, 1878, 19–57
- , Animadversiones criticae et philologicae ad Euripidem, *Mélanges Graux, Parisiis* 1884, 187–223
- , Novae commentationes Euripideae, *Rev. Philol.* 17, 1893, 215–251; 18, 1894, 60–98
- , Novae curae Euripideae, *Mnemosyne* 31, 1903, 261–294
- E. Holzner, Studien zu Euripides, Vindobonae 1895
- D. Jakob, Bibliographie sélective concernant Eschyle, Sophocle et Euripide (1500–1900), *Metis* 3, 1988, 363–407
- V. Iliescu, Zeitgeschichtliche Bezüge im Rhesos, *Klio* 58, 1976, 367–376
- K. Itsumi, The choriambic dimeter of Euripides, *Class. Quart.* 33, 1982, 59–74
- R. Kannicht, censura dissertationis Ritchie, *Gymnasium* 73, 1966, 295–297
- , Euripides Helena, I, Einleitung und Text, Heidelbergae 1969
- C. W. Keyes, Apollo and Athena in the Rhesus, *Class. Phil.* 24, 1929, 204–207
- H. D. F. Kitto, The Rhesus and related matters, *Yale Class. St.* 25, 1977, 317–350
- D. Korzeniewski, Griechische Metrik, Darmstadt 1968
- W. J. W. Koster, Traité de métrique grecque, Lugduni Bavorum³ 1962
- W. Kranz, Stasimon, Berolini 1933
- R. Lattimore, Rhesus, translated by R.L. (= The complete greek tragedies, ed. by D. Grene and R. Lattimore, Euripides IV), Chicago 1958
- W. Leaf, Rhesus of Thrace, *Journ. Hell. St.* 35, 1915, 1–11
- A. Lesky, censura dissertationis Sneller, *Gnomon* 23, 1951, 141–144

- , Die tragische Dichtung der Hellenen, Gottingae ¹1972
- G. A. Longman, *Gnomologium Vatopedianum: the Euripidean section*, Bull. Inst. Class. St. Univ. London 4, 1957, 60–61
- , *Gnomologium Vatopedianum: the Euripidean section*, Class. Quart. 53, 1959, 129–141
- W. Luppe, Die Hypothesis zum Rhesos. PSI 1286. Kolumne I, *Anagennesis* 2, 1982, 74–82
- , *Dikaiarchos und der Rhesos-Prolog*, Zeit. f. Papyr. u. Epigr. 84, 1990, 11–13
- G. H. Macurdy, The dawn songs in Rhesus (527–556) and in the parodos of Phaeton, *Amer. Journ. Phil.* 64, 1943, 408–416
- M. Mantziou, Notes on the text of Euripides, *Dodone* 14, 1985, 91–102
- M. Marcovich, Rhesus, a poor poet's play, *Živ. Ant.* 33, 1983, 129–131
- S. Martinelli Tempesta, Sul rapporto fra i codici L e P nel Reso, *Rendic. Ist. Lombardo* 125, 1991 (sub prelo)
- P. G. Mason, A note on Laurentianus XXXII,2, *Class. Quart.* 48, 1954, 56–60
- , A note on Euripidean manuscripts, *Mnemosyne* 11, 1958, 123–127
- K. Matthiessen, Exzerpte aus sieben Tragödien des Euripides im Codex Vaticanus Barberini Graecus 4, *Hermes* 93, 1965, 148–158
- , Ein weiteres Euripidesgnomologium (Escorialensis Graecus X.I.13), *Hermes* 94, 1966, 398–410
- M. Maykowska, De Rhesi compositione, *Eos* 26, 1923, 52–59
- M. McDonald, Terms for happiness in Euripides, *Gottingae* 1978
- O. Menzer, *De Rheso tragoedia*, diss. Berolini 1867
- A. Meschini, Sugli gnomologi bizantini di Euripide, *Helikon* 13–14, 1973–1974, 349–362
- , Su alcuni luoghi del Reso, *Scritti in onore di C. Diano*, *Bononiae* 1975, 217–226
- , Altre note al Reso, *Ann. Fac. Lett. e Fil. Padova* 1, 1976, 177–184
- H. E. Mierow, The sophoclean character of the Rhesus, *Amer. Journ. Phil.* 49, 1928, 375–378

- R. Morstadt, Beitrag zur Kritik der dem Euripides zugeschriebenen Tragödie Rhesos, Heidelbergae 1827
- G. Müller, Textkritisches zu den Septem des Aischylos, Hermes 94, 1966, 257–266
- G. Murray, The Rhesus of Euripides, translated by G. M., Londinii 1913
- , Euripides and his age, Londinii 1913 (Oxonii 1955)
- S. A. Naber, Euripidea, Mnemosyne 10, 1882, 1–26, 136–162, 258–289.
- A. Nock, The end of the Rhesus, Class. Rev. 40, 1926, 184–186
- , The Rhesus, Class. Rev. 44, 1930, 173
- W. Nöldeke, De Rhesi fabulae aetate et forma, Progr. Schwerin 1877
- G. Norwood, Essays on Euripidean drama, Berkeley 1954
- J. Oeri, Die grosse Responion im Rhesos und einiges andere, Jahrb. class. Philol. 34, 1888, 657–663
- G. Pacitti, Il Reso e la Nyctegresia di Accio, Maia 15, 1963, 184–198
- G. Paduano, Funzioni drammatiche nella struttura del Reso, I, Maia 25, 1973, 3–29; II, Studi Class. Orient. 23, 1974, 5–30
- G. Pagani, Il Reso di Euripide, il dramma di un eroe, Dioniso 44, 1970, 30–43
- H. Parry, The approach of dawn in the Rhesus, Phoenix 18, 1964, 283–293
- G. Pasquali, Storia della tradizione e critica del testo, Florentiae 1934, 1952
- A. C. Pearson, censura editionis Porter 1916, Class. Rev. 31, 1917, 25–27
- , Some passages of greek tragedy, Class. Quart. 11, 1917, 57–68
- , Notes on Euripides, Rhesus 252, 340, Class. Quart. 12, 1918, 79
- , The Rhesus, Class. Rev. 35, 1921, 52–61
- , Ῥήσος, Class. Rev. 38, 1924, 13–15
- , The Rhesus, Class. Quart. 20, 1926, 80–81
- P. Perdrizet, Le pont d'Amphipolis et la date du Rhésos, In memoria lui A. Pârvan, Bucureşti 1934, 284–290
- A. Pertusi, Selezione teatrale e scelta erudita nella tradizione del

- testo di Euripide, *Dioniso* 19, 1956, 111-141, 195-216; 20, 1957, 18-37
- , La scoperta di Euripide nel primo Umanesimo, *Italia medioevale e umanistica* 3, 1960, 101-152
- , Euripide nell'Umanesimo e nel Rinascimento, *Byzantion* 33, 1963, 391-426
- , Leonzio Pilato fra Petrarca e Boccaccio, *Venetii-Romae* 1964
- M. Platnauer, *Prodelision in greek drama*, *Class. Quart.* 10, 1960, 140-144
- , (?) Euripides, *Rhesus* 787-788, *Eranos* 62, 1964, 73
- A. Platt, *Euripides, Rhesus* 720, *Class. Quart.* 13, 1919, 153-154
- E. Poehlmann, *Sucheszenen auf der attischen Bühne des 5. und 4. Jahrhunderts*, *Festschrift R. Werner*, *Constantiae* 1989, 41-61
- M. Pohlenz, *Die griechische Tragödie*, ¹Lipsiae 1930, ²Gottingae 1954
- W. H. Porter, *The Euripidean Rhesus in the light of recent criticism*, *Hermathena* 17, 1913, 348-380
- , *On some passages in the Rhesus*, *Class. Quart.* 11, 1917, 159-160
- , *Note on Rhes. 717-721*, *Hermathena* 50, 1937, 86
- R. Pretagostini, *Dizione e canto nei dimetri anapestici di Aristofane*, *Studi Class. Orient.* 25, 1976, 183-212
- C. Prato, *Il contributo dei papiri al testo dei tragici greci*, *Studi Ital. Fil. Class.* 36, 1966, 5-79
- , *Ricerche sul trimetro euripideo: metro e verso*, *Quad. Urbinati Cult. Class.* 14, 1972, 73-113
- H. Rabe, *Euripideum*, *Rhein. Mus.* 63, 1908, 419-422
- M. Ragone, *Contributo alla critica del Reso pseudo-euripideo*, *Rendic. Accad. Archeol. Napoli* 44, 1969, 71-109
- G. C. Richards, *The problem of the Rhesus*, *Class. Quart.* 10, 1916, 192-197
- W. Ridgeway, *Euripides in Macedon*, *Class. Quart.* 20, 1926, 1-19, 81
- J. C. Rolfe, *The tragedy Rhesus*, *Harv. St. Class. Phil.* 4, 1893, 61-97
- V. J. Rosivach, *Hector in the Rhesus*, *Hermes* 106, 1978, 54-73

- S. Saïd, *Bibliographie tragique 1900–1988. Quelques orientations*, Metis 3, 1988, 409–512
- F. W. Schmidt, *Kritische Studien zu den griechischen Dramatikern*, II (Euripides), Berolini 1886
- O. Schroeder, *Euripidis cantica*, Lipsiae 1928
- E. R. Schwinge, *Die Verwendung der Stichomythie in den Dramen des Euripides*, Heidelbergae 1968
- (ed.), *Euripides (Wege der Forschung 89)*, Darmstadt 1968
- E. Segal (ed.), *Euripides. A collection of critical essays*, Novi Eboraci 1968
- J. T. Sheppard, *Note on Euripides, Rhesus*, 287ff., *Class. Rev.* 28, 1914, 87–88
- Th. Sinko, *De causae Rhesi novissima defensione*, *Ant. Class.* 3, 1934, 223–229, 411–429
- F. Sisti, *Su due ipotesi di papiracee*, *Boll. Comit. Ediz. Naz. Class. Greci Lat.* 27, 1979, 105–111
- O. L. Smith, *On the scribal hands in the MS P of Euripides*, *Mnemosyne* 35, 1982, 326–331
- C. B. Sneller, *De Rheso tragoedia*, diss. Amstelodami 1949
- S. H. Steadman, *A note on the Rhesus*, *Class. Rev.* 59, 1945, 6–8
- Ph. T. Stevens, *Colloquial expressions in Euripides*, Wiesbaden 1976
- H. Strohm, *Euripides. Interpretationen zur dramatischen Form*, Monachii 1957
- , *Beobachtungen zum Rhesos*, *Hermes* 87, 1959, 257–274
- O. Taplin, *The stagecraft of Aeschylus*, Oxonii 1977
- A. Tessier, *Per un inventario dei docmi ripetitivi in Euripide*, *Boll. Ist. Filol. Greca Univ. Padova* 2, 1975, 130–143
- B. Tihanyi, *De deis in fabulis Euripideis apparentibus*, Budapest 1941
- A. Tuilier, *Recherches critiques sur la tradition du texte d'Euripide*, Parisiis 1968 = Tuilier
- , *Grégoire de Nazianze. La passion du Christ*, ed. A. T., Parisiis 1969
- , *Etude comparée du texte et des scholies d'Euripide*, Parisiis 1972
- , *Nouvelles remarques sur le Rhésos d'Euripide*, *Sileno* 9, 1983, 11–28

- A. Turyn, The byzantine manuscript tradition of the tragedies of Euripides, Urbanae 1957 = Turyn
- T. B. L. Webster, The tragedies of Euripides, Londinii 1967
- N. Wecklein, Studien zu Euripides, Lipsiae 1874 (Jahrb. class. Philol., Suppl. 6)
- , Beiträge zur Kritik des Euripides, Sitzungsab. Bayer. Akad. Wiss. 1895, 479–543; 1896, 449–536; 1897 I, 445–496; 1898 II, 385–440; 1899 II, 297–342
- , Appendix coniecturas minus probabiles continens = Prinz – Wecklein, ed. laud., III⁶ 48–56
- , Textkritische Studien zu den griechischen Tragikern, Sitzungsab. Bayer. Akad. Wiss. 1921, 5. Abhandlung
- J. Wiesner, Die Thraker, Stutgardiae 1963
- U. von Wilamowitz-Moellendorff, Analecta Euripidea, Berolini 1875 (Hildesheim 1963)
- , De Rhesi scholiis, diss. Gryphiswaldiae 1877 (= Kleine Schriften, I, Berolini 1935, 1–16)
- , Einleitung in die griechische Tragödie, Berolini 1907 (Darmstadt 1959, 1969)
- , Griechische Verskunst, Berolini 1921 (Darmstadt 1962)
- , Lesefrüchte, Hermes 40, 1905, 131–135; 44, 1909, 451–452; 61, 1926, 284–289 (= Kleine Schriften, IV, Berolini 1962, 185–189, 230–231, 411–416)
- U. Wilcken, Die Achmim-Papyri in der Bibliothèque Nationale zu Paris, Sitzungsab. Preuss. Akad. Wiss. 1887, 807–820
- N. G. Wilson, censura dissertationis Zuntz, Gnomon 38, 1966, 334–342
- , censura dissertationis Di Benedetto (La tradizione manoscritta), Class. Rev. 80, 1966, 288–290
- Th. Zielinski, Tragodumenon libri tres, Cracoviae 1925
- G. Zuntz, An inquiry into the transmission of the plays of Euripides, Cantabrigiae 1965 = Zuntz

Si plura desideras, sis quaere in bibliographiis, ut dicitur, quas supra laudatas invenis sub nominibus D. Jakob et S. Saïd.

CONSPECTVS SIGLORVM ET NOTARVM

- V** Vaticanus gr. 909, a. circiter 1260
O Laurentianus XXXI 10, saec. XIII
L Laurentianus XXXII 2, a. circiter 1315
P Vaticanus Pal. gr. 287, a. circiter 1320–1325
Q Londiniensis Harl. 5743, a. circiter 1500
Va Vaticanus Pal. gr. 98, saec. XIV
Haun Hauniensis 417, a. circiter 1475
Ma Ambrosianus F 205 inf., saec. XIII
Mb Ambrosianus O 123 sup., saec. XVI^m
Π₁ P. Achmīm 4 (= 427 Pack), saec. IV–V p. C.
Π₂ P.S.I. 1286 (= 428 Pack), saec. II p. C.
Ga Athous Vatop. 36, saec. XII^m
Ge Scorialensis gr. X.I.13, saec. XIVⁱ
Gb Vaticanus Barb. gr. 4, a. circiter 1300
C.P. Christus Patiens, ed. Tuilier, Parisiis 1969
L^t = Demetrius Triclinius
L¹ = correctiones recentiores in codice L
V¹, O¹, P¹, Q¹, Va¹ = liber manu alia ac scribae prima correctus
l^c = l(iber) e correctione a scriba ipso prolata
l^{ac} = l ante correctionem a scriba ipso prolata
l^{pc} = l post correctionem a scriba ipso prolata
l^{sl} = l supra lineam
l^{mg} = l in margine
l^{ras} = l in rasura
l^{aras} = l ante rasuram
l^{pras} = l post rasuram
l^{prob} = l ut videtur
l^{vq} = varia lectio
- } ipsius scribae manu

Breviata quaedam

a. c.	= ante correctionem	i. r.	= in rasura
add.	= addidit, addiderunt	n. l.	= non legitur
cf.	= confer(s)	om.	= omisit, omiserunt
circ. inclus.	= circulo inclusit	par.	= paragraphus (-um, -os)
codd.	= codices	p. n.	= personae nota(m)
conl.	= conlato, conlatis	praef.	= praefixit, praefixerunt
corr.	= correxit	prim.	= primitus
del.	= delevit	rel.	= relicto
dist.	= distinxit	rest.	= restituit
edd.	= editores	scrib.	= scribendum
eras.	= erasit	secl.	= secluserunt
exhib.	= exhibet, exhibent	traie.	= traiecit
γρ.	= <i>γράφειν</i>	trib.	= tribuit, tribuunt
fort.	= fortasse	<a>	= a addatur
i. m.	= in margine	[a]	= a deleatur
inc.	= incertum	*	= littera erasa
inser.	= inseruit, inseruerunt		

Nomina virorum doctorum
in apparatu critico decurtata

Ald(in)a, Bad(ham), Barn(es), Blay(des), Can(ter),
Cob(et), Dind(or)f, Dob(ree), Elms(ley), Hart(ung),
Head(lam), Herm(ann), Kirch(hoff), Lach(mann),
Matth(iae), Mor(stadt), Murr(ay), Mus(grave), Nab(er),
Piers(on), Pors(on), Port(us), Reis(ke), Rit(chie),
Scal(iger), Schaef(er), Sied(ler), Steph(anus),
Valck(enaer), Vat(er), Verr(all), Weck(lein),
Wil(amowitz)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΡΗΣΟΥ

I

Ἔκτωρ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπικοιτῶν ἀκούσας αὐτοὺς δι' ὅλης (νυκτός) πυρὰν καίειν, εὐλαβήθη μὴ φύγῳσιν. ἐξοπλίζειν δὲ διεγνωκῶς τὰς δυνάμεις μετενόησεν Αἰνείου συμβουλευσάντος ἡσυχάζειν, κατάσκοπον δὲ πέμ-
 5 ψαντα δι' ἐκείνου τὴν ἀλήθειαν ἱστορῆσαι. Δόλωνα δὲ πρὸς τὴν χρεῖαν ὑπακούσαντα ἐκπέμπεσθαι τάττει εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀφορίσας αὐτῷ. ἐπιφανέντες δὲ οἱ περὶ τὸν Ὀδυσσεά, Δόλωνα μὲν ἀνηρηκότες, ἐπὶ δὲ τὴν Ἔκτορος κατηντηκότες σκηνὴν πάλιν ὑπέστρεφον οὐχ
 10 εὐρόντες τὸν στρατηγόν. οὓς Ἀθηνᾶ κατέσχευ ἐπιφανείσα καὶ τὸν μὲν Ἔκτορα ἐκέλευσε μὴ ζητεῖν, Ρῆσον

Argumenta hoc ordine in codicibus succedunt: I-III-II VQ, II-III LP; omnino om. O

Arg. I: adhibentur VQMb et, in lineis 12-26, Π₂

ὑπόθεσις ῥήσου V ὑπόθεσις τοῦ εὐριπιδείου ῥήσου Q
 1 Ἔκτωρ VMb ἐκ τῶν Q ἐπικοιτῶν Q 1-2 δι' ὅλης (νυκ-
 τός) Schwartz διέλλης Q om. VMb 2 πυρὰν QMb πῦρ V
 πυρὰ Nauck 6 τάττει Mb τόπον V om. Q 7 ἀφορίσας
 Mb ἀφώρισεν VQ 8-9 ἐπὶ δὲ τὴν Ἔκτορος om. Mb
 9 κατηντηκότες σκηνὴν Q κοίτην (spatio rel.) V σκηνὴν Mb
 ὑπέστρεφον Schwartz (et Va) ἀπ- VQMb 10 εὐρόντες VQ
 εὐρον δὲ Mb 10-11 κατέσχευ ἐπιφανείσα QMb ἐπιφανείσα
 κατέσχε V

δὲ ἀναιρεῖν ἐπέταξε· τὸν γὰρ ἐκ τούτου κίνδυνον μείζονα ἔσσεσθαι τοῖς Ἑλλήσιν, ἐὰν βιώσῃ. τούτοις δ' ἐπιφανεῖς Ἀλέξανδρος ἐπησθῆσθαι <φησι> πολεμίων παρουσίαν, ἐξαπατηθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὡς Ἀφροδίτης 15 ἄπρακτος ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ περὶ Διομήδην φονεύσαντες Ῥῆσον ἐπειγομένως ἐχωρίσθησαν. ἡ συμφορὰ δὲ τῶν ἀνηρημένων καθ' ὅλον ἐλαλήθη τὸ στράτευμα. παραγεννηθέντος δὲ Ἑκτορος ἵνα αὐτόπτης τῶν πεπραγμένων γένηται, τετρωμένος ὁ τῶν Ῥήσου πώλων ἐπι- 20 μελητῆς διὰ τοῦ Ἑκτορος τὸν φόνον ἐνηργῆσθαι ἐπινοεῖ. τοῦ δὲ Ἑκτορος ἀπολογουμένου, τὴν ἀλήθειαν αὐτοῖς ἐμήνυσεν ἡ Καλλιόπη νεκρὸν κομίζουσα τοῦ Ῥήσου τὸ σῶμα. κατοδυρομένη δὲ καὶ τὸν ἐπιπλακέντα

12 ἀναιρεῖν VQ ἀνελεῖν Mb ἐπέταξεν Q 12-13 μείζονα ἔσσεσθαι V ἔσσεσθαι μείζονα QMb 13 ἐὰν βιώσῃ VQ εἰ βιώσει Mb τούτοις QMb τούτων V δ' Π₂ δὲ VQMb 14 ἐπησθῆσθαι Sisti ex ἐπησθη[in Π₂ ἐπίστασθαι QMb ἐπι (spatio rel.) V φησι add. Wil. πολεμίων Kirch. πολέμου VQMb 15 ἐξαπατηθεῖς Q ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς [ὡς Ἀφροδίτης] Π₂ ὑπὸ ἀθηνᾶς ὡς δῆθεν ὑπὸ (ὑπ' Mb) ἀφροδίτης VQMb 16 ὑπέστρεψεν VQMb ἐπ- Π₂ τὸν διομήδην Π₂ 17 ἐπειγομένως Π₂ om. VQMb ἡ συμφορὰ δὲ Π₂ καὶ ἡ συμφορὰ VQMb 18 καθόλου Mb ἐλαλήθη Π₂ ἤλθε VQMb 18-19 παραγεννηθέντος Π₂ παραγενομένου VQMb 19 τοῦ Ἑκτορος Mb 19-20 αὐτόπτης [τῶν] πεπραγμέ[ν]ων γένηται Π₂ αὐτὸς περιγένηται (-γίνεται V) τῶν πεπραγμένων VQMb 20 τῶ[ν] (legunt Gallavotti et Luppe το[ῦ] Sisti) Ῥήσου πώλων Π₂ τοῦ ῥήσου VQMb 21-22 διὰ τοῦ (legit Luppe δι' αὐ[τοῦ] Gallavotti et Sisti) Ἑκτο[ρ]ος τὸν φ[ό]νον ἐνεργῆσθαι[ι] ἐπινοεῖ Π₂ δι' αὐτοῦ φησιν (Mb φασίν Q om. spatio rel. V) Ἑκτορος τὸν (om. V) φόνον γεγενῆσθαι VQMb 22 τοῦ δὲ Ἑκτορος VQMb τούτου δ' Π₂ 23 ἡ] Καλλιόπη Π₂ ἡ τοῦ ῥήσου μήτηρ ἡ μοῦσα (ante μοῦσα spatium V) VQMb κομίζειν V 23-24 τοῦ Ῥήσου Π₂ om. VQMb 24 κάποδυρομένη V

- 25 αὐτῇ Στρυμόνα διὰ τὸ τοῦ παιδὸς πένθος καὶ τὸν ἐξ
ἐκείνου γεγενημένον Ῥῆσον, οὐδ' Ἀχιλλεῖ φησιν ἀδά-
κρυτον ἔσσεσθαι τὴν στρατείαν, τῷ κοινῷ τῶν ἐπιφανῶν
θανάτῳ τὴν ἰδίαν παραμυθουμένην λύπην.

II

- Ῥῆσος παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερ-
30 ψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρακῶν δὲ ἡγούμενος εἰς Ἴλιον
παραγίνεται νυκτός, στρατευομένων Τρώων παρὰ ταῖς
ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
κατάσκοποι ὄντες ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης·
μέγαν γὰρ ἔσσεσθαι τοῖς Ἑλλήσι κίνδυνον ἐκ τούτου.
35 Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο.
ὥς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ
Δόλωνος.

- ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ χορὸς συνέστηκεν
ἐκ φυλάκων Τρωικῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ
40 τὴν Νυκτεγερσίαν.

26 Ἀχιλλεῖ (-λ- V) VQMb ἀχ[ιλλέα] Π₂, qui verbis ἀδάκρυτον
ἔσσεσθαι argumentum finit (nam spatium vacuum sequitur)
φησιν Mb φασίν VQ 27 τὴν στρατείαν om. V ἐπιφανῶν
QMb ἐπι (spatio rel.) V 28 παραμυθουμένην V

Arg. II: adhibentur VLPQ

ἀριστοφάνους ὑπόθεσις V ὑπόθεσις εὐριπίδου (εὐριπίδου om.
LQ) ῥήσου LPQ 29-30 παῖς post μιᾶς collocat V
29 καὶ om. Q 31 τῶν τρώων LP 33 αὐτοῖς om. LP
34 μέγαν VQ μέγας LP γὰρ] δὲ Q post γὰρ add. ἐμελλεν
LP τοῖς Ἑλλήσι (-σιν Q) om. V κίνδυνον VQ -ος LP
36-37 ὥς ... Δόλωνος om. VQ 38-40 (una cum dramatis
personis) post arg. I collocat Q

III

Τοῦτο τὸ δράμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν ὥς οὐκ ὄν
 Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χα-
 ρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὥς γνήσιον ἀναγέ-
 γραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγ-
 μοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. πρόλογοι δὲ διττοὶ 45
 φέρονται. ὁ γοῦν Δικαίαιρχος ἐκτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ
 Ῥήσου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως·

νῦν εὐσέληνον φέγγος ἡ διφρηλάτος·
 καὶ ἐν ἐνίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται
 πρόλογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρόπων Εὐριπίδῃ· καὶ 50
 τάχα ἂν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν.
 ἔχει δὲ οὕτως·

ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος,
 Παλλάς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
 μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα. 55
 νῦν γὰρ κακῶς πράσσουνσιν ἐν μάχῃ δορός,
 λόγῃ βιαίως Ἑκτορος στροβούμενοι.

Arg. III: adhibentur VLPQ

41–42 ὥς οὐκ ὄν Εὐριπίδου LPQ εὐριπίδου δὲ μὴ εἶναι V
 42 τὸν] τὸ V μᾶλλον] λον (spatio rol.) V 44 μετάρσια]
 μετα sia (spatio rel.) V 45 post δὲ add. ἐν αὐτῷ V 46 Δι-
 καίαιρχος Nauck δικαίαν VLP om. Q ἐκτιθεὶς V ἐπιτιθεὶς
 LPQ 47 οὕτω Q post οὕτως add. Ῥῆσος, οὗ ἀρχή Luppe
 49 καί] καὶ τ. ἐ. Wil. φέρεται LPQ φαίνεται V 51 ἂν τι-
 νες LP ἂν V ἀντι Q ὑποκρ τῶν (spatio rel.) V 53 τέκος
 spatio rel. om. V 54 ante παρῶμεν add. παρῶ Q
 55 στρατεύματα LP στρατεύμα V στρατεύματι Q 56 μάχῃ
 Valck. μακρῶ V μακρῇ V¹ μακῇ LP μακκῇ Q^{prob} 57 βιαίως
 Herm. βιαία V βιαίας LPQ

60 ἔμοι γὰρ οὐδέν ἐστιν ἄλγιον βάρος,
 ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεὰν
 κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
 καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἔμοι θεῶν,
 εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
 Πριάμου, βία πρόρριζον ἐκτετριμμένην.

58 γὰρ οὐκ ἔνεστι V ἄλγιον βάρος LP ἀλγίβαρος Q βάρβα-
 ρος V 59 οὗ γ' LP ὅτ' V ὥτ' Q ἔκρινε VQ -a LP
 Ἀλέξανδρος edd. ἀλεξάνδρου LPQ ἀλέξει V 60 προήκειν
 Valck. προσήκειν codd. 61 Ἀθάνα Valck. ἀθενᾶ codd.
 φιλτάτης Valck. φίλτατ' LPQ φίλατ' V 63 βία om. V

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΕΚΤΩΡ
ΑΙΝΕΙΑΣ
ΔΟΛΩΝ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ
ΡΗΣΟΣ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ
ΔΙΟΜΗΔΗΣ
ΑΘΗΝΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ
ΜΟΥΣΑ

Dramatis personas exhib. VOLPQ (VO ante fabulae textum, LP inter arg. II et III, Q inter arg. I et III)

Ἀλέξανδρος scribendum monet Weck. (cf. 627, 642) *παρίς* codd. confusum ordinem exhib. VOQ post dramatis personas verba ὁ χορὸς προλογίζει add. O

ΡΗΣΟΣ

ΧΟΡΟΣ

*Bāθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
τις ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως
ἢ τευχοφόρων
– δέξαιτο νέων κληδόνα μύθων –
οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν
πάσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν πῆχυν ἐρείσας,
λύσον βλεφάρων γοργωπὸν ἔδραν,*

5

2 cf. C.P. 1911 7 cf. C.P. 1304 8 cf. C.P. 1996 cf.
Hesych. γ853 = I 443 Schm. γοργωπὸν ἔδραν· φοβεράν καθέ-
δραν

Codd.: 1–47, 97–111, 152–550, 631–714 VOLPQ 48–
96 Π₁ VOLPQ 112–151, 551–630 VaOLPQ 715–791,
812–855, 885–940 VLPQ 792–811, 941–996 VaLPQ
856–884 MaVLPQ

Inscr. εὐριπίδου ῥῆσος LPQ ὑπόθεσις ῥήσου V om. O

2–5 sinc interpunxi; alii aliter edd. (4 post 9 traie. Nauck, δέ-
ξαιτο in δέξαι τε mutato; quod dubitanter probat Murr.)
2 τις| τίς codd. ὑπ' ἀσπίδων O 5 φυλακὴν VOΣ^v φρου-
ρὰν LPQ 6 post στρατιᾶς add. πόλεως τροίας LPQ,
glossema videlicet quod in textum irrepsit 7 om. LPQ, add.
L^m (ὄρθου, πῆχυν)

- 10 *λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
Ἔκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.*

ΕΚΤΩΡ

- τίς ὄδ'· ἢ φίλος εἶ; φθέγγου, τίς ἀνὴρ;
τί τὸ σῆμα; θρόβει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ'; ἐνέπειν χρῆ.*
- 15 *Χο. φύλακες στρατιᾶς. Εκ. τί φέρῃ δορυβῶ;
Χο. θάρσει. Εκ. θαρσῶ.
μῶν τις λόχος ἐκ νυκτῶν; [Χο. οὐκ ἔστι. Εκ.] τί
σὺ γὰρ
φυλακὰς προλιπὼν κινεῖς στρατιάν,
εἰ μὴ τιν' ἔχων νυκτηγορίαν;*
- 20 *οὐκ οἶσθα δορὸς πέλας Ἀργείου
νυχίαν ἡμᾶς
κοίτην πανόπλους κατέχοντάς;*

9 φυλοστρώτους VO φιλοστρώτους Q 10 ἔκτορα L
11 sic Barn. τίς ὄδ' εἶ φίλος φθέγγ'· ὅστις ἀνὴρ Q τίς ὄδ' ὦ φίλος
εἶ φθέγγ'· ὅστις ἀνὴρ L¹ (quid prim. fuerit in L valde inc.) τίς
ἀνὴρ ὦ φίλος φθέγγ'· ὅστις ἀνὴρ P τίς ὄδ' ἢ (ἢ V) φίλιος φθόγ-
γος τίς ἀνὴρ VO 12 θρόβει V θροεῖ OLPQ 13 ἀμέρας O
14 ἐνέπειν L¹ ἐνν- VOLPQ 17 ante μῶν p.n. Χο. praef. P
par. L λόχος V δόλος OL¹P¹Q δοῦλος LP p.n. Χο. VO Εκ.
P par. L οὐκ ἔστι LPQ οὐκέτι VO chori responsum (οὐκ
ἔστι vel οὐκέτι) del. Dind., ut dim. anap. restitueretur; sed possis
etiam aliter textui mederi, et fort. consentiendum est Rit., qui
putat maiorem corruptelam plures versus occupavisse p.n. Εκ.
O Χο. P par. VL om. L¹ τί σὺ γὰρ VOLP¹Q σὺ γὰρ L¹P
20 ante v. p.n. Χο. praef. O 22 κοίτην Dind. -αν codd.

- Χο. ὀπλίζου χέρα· συμμάχων, [στρ.
 Ἔκτορ, βᾶθι πρὸς εὐνάς,
 ὄτρυνον ἔγχος αἰείρειν, ἀφύπνισον. 25
 πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον,
 ἀρμόσατε ψαλίοις ἵππους.
 τίς εἶσ' ἐπὶ Πανθοῖδαν,
 ἦ τὸν Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
 ποῦ σφαγίων ἔφοροι; 30
 ποῦ δὲ γυμνήτων μόναραχοι
 τοξοφόροι τε Φρυγῶν;
 ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.
- Εκ. τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
 τὰ δὲ θαρσύνεις, κούδὲν καθαρώς. 35
 ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
 μάστιγι φοβῇ; [φυλακὰς δὲ λιπῶν

27 cf. Hesych. ψ 42 = IV 305 Schm. ψαλίοις ἵππους· χαλινοῖς ἵππους 29 cf. Eust. ad Dionis. Perieg. 270 = 138.10-11 Bernh. ἀφ' ἧς ὁ Σαρπεδῶν, ὡς ἱστορεῖ Εὐριπίδης ἐν Ῥήσῳ

33 cf. Hesych. κ 2352 = II 469 Schm. κερόδετα τόξα· <...>

34 cf. C.P. 618 35 cf. C.P. 620

23 p.n. Χο. om. codd., add. L¹ συμμάχων Her. σύμμαχον codd. 24 ante v. par. praef. V Ἔκτορ VOLQ -ωρ L¹P 25 ὄτρυνον VOL^{prob}Q ὄτρυν' L¹P ὄτρυνον ἔγχος bis O 27 ψαλίους O 29 τὸν] τῶν Q εὐρώπας V (corr. V¹) 31 γυμνητῶν V μόναραχοι Mus. 33 ζεύγνυται P ζεύγνυτ' <εὐ> Dale ζεύγνυτε <τὰ> Rit. (sed nulla opus est emendatione, cum inter 33 et 51 'Responsionsfreiheit' sit) post τόξα add. γε L¹P 36 ἦ Bothe ἦ codd. 37-38 verba φυλακὰς ... στρατιάν del. Dob. (cf. 18)

κινεῖς στρατιάν.] τί θροεῖς; τί σε φῶ
 νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν
 40 οὐδὲν τρᾶνῳς ἀπέδειξας.

Χο. πύρ' αἶθρι στρατὸς Ἀργόλας, [ἀντ.
 Ἔκτορ, πᾶσαν ἄν' ὄρφναν,
 διειπετῇ δὲ ναῶν πυρσοῖς σταθμά.
 πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβη στρατὸς
 45 ἐννύχιος θορύβῳ σκηνάν,
 νέαν τιν' ἐφιέμενοι
 βάζιν. οὐ γάρ πω πάρος ὦδ' ἐφοβήθη
 ναυσίπορος στρατιά.
 σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
 50 ἦλυθον ἄγγελος, ὥς
 μήποτε τινα μέμψιν εἰς ἔμ' εἵπης.

38–39 cf. C.P. 2180 39 cf. C.P. 2186 39–40 cf. C.P.
 617 41–42 cf. C.P. 96–97, 2194 42 cf. C.P. 2003
 45 cf. C.P. 95, 2196 46–47 cf. C.P. 2198 48 cf. Hesych.
 ν144 = III 142 Schm. ναυσίπορος· πλεόμενος 50 cf. C.P.
 2386–87

39 **ἀγγέλλειν L' (fort. ἀπαγγέλλειν L) 41 πύρ' αἶθρι
 Hart. πύρ' αἶθρι O πυραῖθρι VLPQΣ^V Ἀργόλας OQ ἀργόλαος
 V ἀργέλας LP 43 διειπετῇ codd. Σ^V ναῶν VL'PQ νηῶν L
 νεῶν OΣ^V πυρσοῖς VOΣ^V πυρσοῖ LPQ 44 Ἀγαμεμνονίαν
 VOP¹ -νείαν LPQ προσέβη VQ 45 σκηνάν] θοροσκηνάν O
 46 τινά Q 48 στρατὸς L' (στρατιά L) 49 σοὶ δ'] σὺ δ' LP
 σὺ γάρ L' post ὑποπτεύων add. γε L' 50 post ὥς add. ἄν
 L' 51 μήποτε τινα μέμψιν (μέμψιν P) εἰς ἔμ' (ἐς ἡμᾶς L') εἵ-
 πης (VOL'P εἵπεις LQ) codd. (et Π₁) verborum ordinem alii
 aliter commutant edd., ut versus cum 33 consonet, sed cf. ad 33

- Εκ. ἐς καιρὸν ἦκεις, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
 ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῇσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
 λαθόντες ὄμμα τοῦμόν ἀρεῖσθαι φυγὴν
 μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία. 55
 ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦτ' ἐνόσφισας
 θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
 σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
 εἰ γὰρ φαεῖνοι μὴ ξυνέσχον ἡλίου
 λαμπτήρες, οὐ τὰν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ, 60
 πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν
 κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χειρί.
 κἀγὼ μὲν ἢ πρόθυμος ἰέναι δόρυ
 ἐν νυκτὶ χρῆσθαι τ' εὐτυχεῖ ῥύμη θεοῦ·
 ἄλλ' οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες 65
 μάντις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος

52 cf. C.P. 1249, 1870, 2299, 2389-90 53-54 cf. C.P.
 2293-94, 2303-04 55 (et 128) cf. Hesych. φ 935 =
 IV 260 Schm. φρυκτωρία· πυρκαϊά, πυρσεΐα, λαμπάς, καῦσις
 59-60 cf. C.P. 2338-39 63 cf. C.P. 88, 2334 64 cf. He-
 sych. ρ 489 = III 435 Schm. ῥύμη· ὁρμή 65-66 cf. C.P.
 2336-37 66 cf. C.P. 90

52 ἦκεις Π₁ C.P. ἦλθες VOLPQ ἀγγέλλων V 53 ἄνδρες
 Elms. ἄν- codd. 54 ἀρεῖσθαι Weck. αἰρεσθαι VLPQ αἰρε-
 σθαι O αἰρεσθαι Π₁ φυγὴν Steph. φυγῇ (vel -ῇ) VOLPQ
 φυγη[/Π₁ 55 σαίνει] σημαίνει O 57 τὸν] τῶν Q
 ἀργέων L^{ac} ἀργεῖον OP 58 σύρδην V 59 εἰ] οἱ P (corr.
 P¹) συνέσχον LP 60 οὐ τὰν] ουταν Π₁ οὐκ ἄν VOL
 PQGb εὐτυχοῦν om. spatio rel. Q 61 ναυσι τρωῶσαι a.c.
 Π₁ 63 ἦ] η Π₁ ἦν VOLPQ ἰέναι V 64 εὐτυχεῖν O
 65 με] μοι VOL^{sl} (vel L¹) ἰδόντες V 66 ἔπεισαν Π₁LPQ
 C.P. ἔφησαν VO εἶναι LPQ

- κάπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.*
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόων
βουλὰς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
 70 *ἀλλ' ὥς τάχιστα χρη παραγγέλλειν στρατῷ*
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαι θ' ὕπνου,
ὥς ἄν τις αὐτῶν καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι
νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνη φόνῳ,
οἱ δ' ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελημμένοι
 75 *Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γαπονεῖν.*
Χο. Ἔκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν οὐκ ἴσμεν τορῶς.
Εκ. τίς γὰρ πύρ' αἶθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;
Χο. οὐκ οἶδ' ὕποπτον δ' ἐστὶ κάρτ' ἐμῇ φρενί.
 80 *Εκ. πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τόδε.*
Χο. οὐπω πρὶν ἦσαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.
Εκ. οὐδ' ὥδέ γ' αἰσchrῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.
Χο. σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

68–69 cf. C.P. 2329, 2341 69–70 cf. C.P. 2347–48
 72 cf. C.P. 2349 73 cf. C.P. 2352 74 cf. C.P. 2351
 76 cf. C.P. 2346 77 cf. C.P. 2343 78 cf. C.P. 2314
 79 cf. C.P. 2344 83 cf. C.P. 600, 2375

67 *μηδέν* VO 68 *θυοσκόπων* LPQ 69 *ὄρφνει* V
 72 *νεῶν* VO *ἐπι]* *εστι* Π₁ 73 *νότῳ* P (corr. P¹) *ῥάνοι* O
 74 *δεσμίοις* O *λελημμένοι* O (cf. Σ^v *ληφθέντες*) *λελημενοι* Π₁
λελημμένος (vel -μ-) C.P. *λελησμένοι* (-λη- VL) VLPQ
 75 *γαπονεῖν* Π₁O γὰ *πονεῖν* V *γηπονεῖν* LPQ 76 *δρώμενον]*
πορωμενον a.c. Π₁ 77 *ἄνδρες* Matth. *ἄν-* codd. *φευγῶσιν*
 a.c. Π₁ *τωρως* Π₁ 78 *πύρ' αἶθειν]* *πυρ' αἶθειν* Π₁ *πύρ αἶ-*
θειν V *πυραίδειν* OLPQ *πυρά αἶθειν* L¹ 82 *ὥδέ]* *ὅδε* P
 (corr. P¹) γ¹ δ' OQ om. V *ἐκτροπῇ* Q

- Εκ.* ἀπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὀπλίζειν χέρα.
Χο. καὶ μὴν ὄδ' Αἰνέας καὶ μάλα σπουδῇ ποδὸς 85
 στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.

ΑΙΝΕΙΑΣ

- Ἔκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
 τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβω
 νυκτηγοροῦσι καὶ κεκίνηται στρατός;
Εκ. Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας σέθεν. 90
Αι. τί δ' ἔστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
 δόλος κρυφαῖος ἐστάναι κατ' εὐφρόνην;
Εκ. φεύγουσιν ἄνδρες κάπιβαίνουσιν νεῶν.
Αι. τί τοῦδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
Εκ. αἶθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός· 95
 καὶ μοι δοκοῦσιν οὐ μένειν ἐς αὔριον,

84 C.P. 2373 cf. Basil. de leg. libr. gent. 7 = 50.17 Boulanger (ἀπλῶς ἐπ' ἐχθροὺς θυμὸς ὀπλίζει χέρα) 85-86 cf. C.P. 98-99, 1134-35 87-89 cf. C.P. 2196-99 90 cf. C.P. 91 91 cf. C.P. 139 91-92 cf. C.P. 93-94 (ubi λόχος) 92 cf. C.P. 1913 (ubi δόλον) 93 cf. C.P. 92 94 cf. C.P. 2193, 2345 95 cf. C.P. 2316

84 χέρα VOQ (cf. Basil. et C.P.) χέρας LPGb 85 ὄδ' οὐδ' V Αἰνέας Π₁VOL -είας L'PQ σποδῇ P 86 ἔχον LP (corr. P¹) φίλοις] ἴσως C.P. 89 νυκ]ηγορευουσι a.c. Π₁ 90 πύκαζε Π₁LPQ πνκάζου VO τεύχεσι codd. σέθεν Π₁VO τὸ σόν LPQ 91 πολεμων a.c. Π₁ 92 δόλος] λόχος P^{sl} C.P. 93 ἄνδρες Matth. ἄν- codd. κάπιβαίνουσιν L'P -σι Π₁VOLQ 94 τοῦδ' LPQ C.P. τῶνδ' VO 95 παντες (a.c. πανας vel πανες) νυκτος Π₁ 96 κάμοι O μενεῖν Port. ἐσαύριον LP^{sl} ἐπαύριον P

- ἀλλ' ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν
 φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.
 100 *Αι.* σὺ δ' ὥς τί δράσων πρὸς τὰδ' ὀπλίξει χέρας;
Εκ. φεύγοντας αὐτοὺς κάπιθρῶσκοντας νεῶν
 λόγχῃ καθέξω κάπικείσομαι βαρὺς·
 αἰσχροὺν γὰρ ἡμῖν, καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακόν,
 θεοῦ διδόντος πολεμίους ἄνευ μάχης
 φεύγειν εἶσαι πολλὰ δράσαντας κακά.
 105 *Αι.* εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὐβουλος ὥς δρᾶσαι χερί.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
 πέφυκεν· ἄλλω δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
 σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δὲ βουλευεῖν καλῶς·
 110 ὅστις πυρὸς λαμπτήρας ἐξήρθη κλύων
 φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν
 τάφρους ὑπερβάς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
 καίτοι περὰσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
 εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονός
 φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
 115 νικώμενος μὲν τήνδε μὴ οὐ μόλης πόλιν·

102–104 cf. C.P. 2353–55 105–108 Stob. anth.
 IV 13.8 = IV 349.1–5 Hense (106 βροτῶν] χερί)
 105–109 cf. C.P. 2367–71 105 cf. Hesych. ε 6738 = II 218
 Schm. εὐβουλος· φρόνιμος, συνετός 106–107 Apostol.
 XIII 51g = CPG II 588.18–19 111 cf. C.P. 2350

97 πῦρ V 99 p.n. *Αι.* om. V ὀπλίξεις LP 100 p.n.
Εκ. om. V 105 δρᾶσαι (vel δρά-) χερί codd. (et Ga) Stob.
 C.P. δράσας χερί Porter δραστήριος Schmidt 106 αὐτὸς] αὐ-
 τὸς OL¹PGaGe ὠντὸς LP¹ ὠντὸς V ὠντὸς Q 107 γέρας (et
 O^{ms}) κακόν O 108 τοῦσδε V 110 φεύγειν VOLPΣ^v -εις
 Q φλέγειν Mus. 112 κοίλων Q 115 τήνδε μὴ οὐ μόλης
 Schaeef. τήνδε μὴ (τήνδ' ἐμὴ O) μόλης VaOL¹Q τήνδ' οὐ μὴ μό-
 λης LP

πῶς γὰρ περάσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατός;
 πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
 ἣν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας;
 νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
 ὃς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα, 120
 οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς, ὥς δοκεῖς, ἀναρπάσαι.
 αἰθῶν γὰρ ἀνὴρ καὶ πεπύργωται χερί.
 ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
 εὐδεῖν ἐῷμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
 κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ, 125
 πέμπειν δοκεῖ μοι· κἄν μὲν αἰρῶνται φυγὴν,
 στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ·
 εἰ δ' ἐς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
 μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου
 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ. 130

Χο. τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. [στρ.
 σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κρᾶτη.
 τί γὰρ ἄμεινον ἦ

118 cf. Hesych. α 5546 = I 217 Schm. ἀντύγων χνόαι· αἱ περι-
 φόρειαι τοῦ ἄρματος, οἱ τροχοί 125 cf. C.P. 1910 126 cf.
 C.P. 1949 130 cf. C.P. 1916

116 περάσει VaOPQ περάση O¹ περάσεις Va¹L στρατός]
 δορός LP 118 ἄρα Va ἄρα OLPQ 120 σ' om. P
 121 διαρπάσαι Va (corr. Va¹) 122 om. Q ἀνὴρ Matth. ἀν-
 codd. πεπύργωται O χερί (et Gb)] θράσει OGa δορί Ge
 124 κόπων LPQ πόνων VaO ἀρειφάντων P 126 φυγὴν
 Steph. φυγῇ (-ῇ Q) codd. 127 ἀργείω Q στρατὸν L^{prob}
 (corr. L¹) 128 ἐς] εἰς VaOP¹ ὥς LPQ 129 κατασκόπους
 VaO 130 βουλευσόμεθα L (corr. L¹) γνώμην, ἄναξ] προθυ-
 μίαν O 131 μεταθέμενος Haun. μετατιθέμενος VaOLPQ

135 ταχυβάταν νεῶν κατόπταν μολεῖν
πέλας ὅτι ποτ' ἄρα δαίσις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται;

Εκ. νικᾷτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
στείχων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἄν στρατὸς
140 κινουῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μὲν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ καὶ παρὼν εἴσῃ λόγον·
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' ἐς φυγὴν ὀρμώμενοι,
145 σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
ὥς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμείξω νεῶν
ὀλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατῶ.
Αι. πέμφ' ὥς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σὺν σοὶ δ' ἔμ' ὄψῃ καρτεροῦνθ', ὅταν δέῃ.
Εκ. τίς δῆτα Τρώων οἱ πάρεσιν ἐν λόγῳ
150 θέλει κατόπτῃς ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;

134 (et 150, 155) cf. Hesych. κ 1841 = II 448 Schm. κατόπταν·
κατάσκοπον 137 cf. C.P. 498 141 cf. C.P. 1913, 1917
147–151 cf. C.P. 1931–35

134 κατόπταν OQ -πτην LP (n.l. Va) 135 ὄθι VaO
ἄρα VaO ἄρ LPQ ἄν P¹ 136 ἀντίπρωρα VaOL¹Q -ω α LP
138 κόσμει OLPQ σκόπει Va κοίμα Piers. (662 conl.)
139 νυκτέρας O 142 σὺ πάντ'] σύμπαντ' O λόγους
VaO 146 ὀλκοῖσι (-σιν O) VaO στρατόν LPQ, fort. recte
147 πέμφ' VaOL^{aras}P¹ πέμπ' L^{aras}P 148 δ' ἔμ' Bothe δέ μ'
codd. 149 λόγῳ VaOQ λόχῳ LPQ¹ 150 θέλει] τολμᾷ
C.P. (varia lectio)

τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρώα συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.

ΔΟΛΩΝ

- ἐγὼ πρὸ γαίης τόνδε κίνδυνον θέλω
ῥίπας κατόπττης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν, 155
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλευματα
ἦξω· πῖ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
Εκ. ἐπώνυμος μὲν κάρτα καὶ φιλόπτολις
Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμον
νῦν δις τόσως ἔθηκας εὐκλεέστερον. 160
Δο. οὐκοῦν πονεῖν μὲν χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίττει διπλῆν.
Εκ. ναί, καὶ δίκαια ταῦτα κοῦκ ἄλλως λέγω.
τάξαι δὲ μισθόν, πλην ἐμῆς τυραννίδος. 165
Δο. οὐ σῆς ἐρῶμεν πολιούχου τυραννίδος.
Εκ. σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμίδων γαμβρὸς γενοῦ.
Δο. οὐδ' ἐξ ἐμαντοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.
Εκ. χρυσὸς γὰρ ἔστιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.
Δο. ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν. 170

154-157 cf. C.P. 1941-45 159-160 cf. C.P. 1947
161-163 cf. C.P. 1964-66 164 cf. C.P. 1620, 1968
165 cf. C.P. 1970

152 τίς] τί P (corr. P¹) οὔτι LP 160 τόσῳ σ' ἔθηκας O
161 μὲν V με OLPQGαGb C.P. 164 p.n. Εκ. om. P
166 πολιούχου OQ πολιοῦχου V πολυόχου LP (cf. 381)
168 οὐδ' V οὐκ OLPQ 169 γὰρ ἔστιν LPQ πάρεστιν
VO 170 σπανίζομεν βίου O

- Εκ.* τί δῆτα χρήσεις ὧν κέκευθεν Ἴλιον;
Δο. ἐλὼν Ἀχαιοὺς δῶρά μοι ξυναίνεσον.
Εκ. δώσω· σὺ δ' αἴτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
Δο. κτεῖν', οὐ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα.
175 *Εκ.* οὐ μὴν τὸν Ἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτῇ λαβεῖν;
Δο. κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.
Εκ. τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
Δο. καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
Εκ. καὶ μὴν λαφύρων γ' αὐτὸς αἰρήσῃ παρῶν.
180 *Δο.* θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους.
Εκ. τί δῆτα μεῖζον τῶνδ' αὖ αἰτήσῃ γέρας;
Δο. ἵππους Ἀχιλλέως· χρή δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
 ψυχὴν προσβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
Εκ. καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾶς ἵππων ἐμοί·
185 ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφνκότες
 τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον·
 δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
 Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὧς λέγουσι, πόντιος.

173 cf. Hesych. σ1965 = IV 83 Schm. *στρατηλάτης· ἡγεμών. ἄρχων στρατοῦ* 179 cf. Hesych. λ445 = III 18 Schm. *λαφύρων· αἰχμαλωσιῶν* 181 cf. C.P. 1972 182–183 (*χρή – δαίμονος*) Apostol. XVIII 34h = CPG II 727.20–21 (*προσβάλλοντ'*) 185 cf. C.P. 1925

171 ἴλιος VLP 174 χέρα LPQ 175 Ἰλέως V οἰλέως LPQ ἰλεόν γε O παῖδα μ' ἐξαιτῇ V παῖδα μ' ἐξαιτεῖς LPQ παῖδ' ἐξαιτεῖς O 177 ζῶντ' ἀποινᾶσθαι (ἀποίνασθαι O) OΣV ζῶντα ποινᾶσθαι VLPQ 179 γ' om. VLPQ παρῶν] λαβῶν O 180 δόμους VOLP -οις LQ 181 τόνδε P (corr. P¹) αἰτήσῃ O -σει V -σεις LPQ (cf. C.P., ubi ἀπαιτήσεις) 182 ἀχιλέως V πονεῖν (et GbGe)] μολεῖν O 183 ante v. par. praef. V προσβάλλοντ' Q Apostol. 184 γ' VO τ' LPQ 187 αὐτὰς V (cf. 240)

- ἀλλ' οὐ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι,
 κάλλιστον οἴκοις κτῆμ', Ἀχιλλέως ὄχον. 190
 Δο. αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
 δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
 σέ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρί' ἔστιν ἄλλα σοι,
 ἐφ' οἷσι τέρπη τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
- Χο. μέγας ἀγών, μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἐλεῖν· [ἀντ. 195
 μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔση.
 πόνος δ' εὐκλεής·
 μέγα δὲ κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
 τὰ [δὲ] θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
 τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται. 200
- Δο. στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν <δ> ἐς δόμους ἐφέστιος
 σκευῇ προπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι,
 κάκειθεν ἦσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
- Χο. ἐπεὶ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἔξεις στολήν;
- Δο. πρόπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασι. 205

189 cf. C.P. 1973 196 cf. C.P. 1975

191 κάλλιστον Φρυγῶν] τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας (e versu sequenti) O 192 εὐσπλαγχνίας VLP 195 post μέγας add. μὲν LP μεγάλας Q 197 δ'] ὅδ' Nauck, ut syllabica responsio cum 133 restituatur 198 μέγала LPQ 199 δὲ secl. Seid. θεόθι ἐπίτῳ δίκα O 200 τὰ δὲ] τάδε O ἀνδράσιν Seid. -σι codd. τέλειά LP¹Q (τέλει P) τέλεά VO 201 δ' add. Ald. 203 κεῖθεν δ' ἐφήσω LPQ 204 ἐπεὶ τίν' VO ἐπεὶ τὴν τίν' Q εἴπ' ἢ τιν' LP 205 p.n. Δο. om. O κλωπικοῖς O κλοπτικοῖς V κλεπτικοῖς LPQ βήμασιν OQ

- Χο. σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρῆ σοφόν τι μανθάνειν·
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σαγή;
- Δο. λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἄψομαι δορὰν
καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρα,
210 βάσιν τε χερσὶ προσθήαν καθαυρόσας
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
λύκου κέλευθον πολεμίοις δυσεύρετον,
τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδί,
215 δίβαμος εἶμι· τῇδε σύγκειται δόλος.
- Χο. ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαΐας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἀναξ.
ἔχεις δὲ τοῦργον· εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.
- Δο. σωθήσομαί τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
220 οἷσω κάρα σοι – σύμβολον δ' ἔχων σαφές
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν –
ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἦξω πρὸς οἴκους πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

206 Men. sent. 718 Jaekel; Stob. anth. II 31.14 = II 204.14
Wachs.; C.P. 1766 208–211 cf. Longus I 20.2 209 cf.
Hesych. χ 224 = IV 276 Schm. χάσμα θηρὸς· ὄψις θηρὸς
211 Mar. Victor. art. gram. I 13 = VI 54.12 Keil 223 cf. C.P.
1944

207 ἐστι V σάγη O 208 p.n. Δο. om. O νῶτον ἄψο-
μαι VO νῶτα θήσομαι LPQ νῶτ' ἐνάψομαι Cob. 209 χάσμα
VOQ^{ve} σχῆμα LPQ ἐμῷ] αὐτῷ O (corr. O¹) 212 πολε-
μίους O 215 δίβαμος εἶμι L'Q δίβαμός εἶμι VOLP
217 φηλητῶν VO 218 μόνον σε δεῖ LPQGe μόνον σε χρῆ V
σε δεῖ μόνον O 219 τε] δὲ O γε Wil. ὀδυσσέως V
220 δ' ἔχω σαφές· Q σαφές δ' ἔχων O

- Χο. Θυμβραΐε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας [στρ.
ναὸν ἐμβατεύων 225
Ἄπολλον, ὃ δία κεφαλὰ, μόλε τοξή-
ρης, ἰκοῦ ἐννύχιος
ἀγεμὼν σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς
καὶ πόνου καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις,
ὃ παγκρατές, ὃ Τροίας 230
τείχη παλαιὰ δείμας.
- μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς [ἀντ.
Ἑλλάδος διόπτας
ἴκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας οἴ-
κων πατρὸς Ἰλιάδας. 235
Φθιάδων δ' ἵππων ποτ' ἐπ' ἄντυγα βαίη,
δεσπότην πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
τὰς πόντιος Αἰακίδα 240
Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.

224 cf. Hesych. θ 870 = II 329 Schm. Θυμβραῖος· Ἀπόλλωνος
ἐπίθετον ἀπὸ τόπου

227 ἴκου (ἤκου Q) codd. post ἴκου add. δ' L¹ ἐννύχιος
Ο ἐνοίκιος Q 229–230 ἀγεμὼν post πομπᾶς et καὶ γενοῦ
ante σωτήριος traie. Dind. 229 πομπεὺς Scal. (καὶ γενοῦ
initio v. 230 servato) 230 καὶ πόνου scripsi (conl. Med. 946)
καὶ γενοῦ codd. συγγενοῦ Reis. 232 τεύχη Q 234 Ἑλλά-
δος διόπτας om. VO, sed ἐλληνικῆς ἐλλάδος διόπτας ut scholion
add. V 235 κάμψει O^{prob} Q κάμψειεν V κάμποι LP κάμ-
ποιεν L¹ πάτρας LPQ Ἰλιάδας O -δος VLPQ 236 δ'
ἵππων] οἴκων O ποτ' V τότε O om. LPQ, sed ἐπ' ante ἄντυγα
eras. et post ἵππων rescripsit (spatio rel.) L¹ ἄντυγι V
237 πέρσαντος] πέρσας τὸν Can. Ἀχαιὸν VOΣ^v -ων LPQ
240 ποντίας V 241 δαίμων OLP δόμων V δαιμόνων Q

- 245 ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος [στρ.
 ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν· ἄγαμαι
 λήματος· ἥ σπανία
 τῶν ἀγαθῶν, ὅταν ἦ
 δυσάλιον ἐν πελάγει
 καὶ σαλεύῃ
 250 πόλις. ἔστι Φρυγῶν τις
 ἔστιν ἄλκιμος· ἐνὶ δὲ θράσος
 ἐν αἰχμᾷ· ποτὶ Μυσῶν ὃς ἐμὰν
 συμμαχίαν ἀτίξει.
 255 τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβῆς σφαγεὺς [ἀντ.
 οὐτάσει ἐν κλισίαις, τετράπουν
 μῆμον ἔχων ἐπὶ γαῖαν
 θηρός· ἔλοι Μενέλαν,
 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόنيον
 κρᾶτ' ἐνέγκοι

245 cf. Hesych. σ1402 = IV 62 Schm. σπανίαν· τὴν σπανιότητα; Phot. lex. 170 Naber σπανίαν· σπάνιν 250–251 cf. C.P. 1443 252 de proverbio Μυσῶν λεία cf. ex. gr. Arist. rhet. 1372b.33; Dem. XVIII 72; Harpocr. 209.6 Dind.; Zenob. V 15 = CPG I 122.4; Μυσῶν ἔσχατος Magn. fr. 5 K.; Plat. Theaet. 209b; Philem. fr. 80 K.-A.; Men. fr. 50, 175, 778 Körte; cf. etiam Plat. Gorg. 521b

245 σπανία VΣ^v σπάνια O σπάνις LPQ σπανία τις Murr. σπάνις ἀεὶ Wil. (cf. 256) 247 δυσάλιον VOΣ^v -ος LPQ δυσάνιος Mus. 248 σαλεύῃ V -ει OLPQΣ^v 250 τίς (τίσιν O) codd. 251 θράσος VOLPQΣ^v θάρσος L¹Σ^v 252 αἰχμᾷ VO -αῖς LPQ ποτὶ codd. Σ^v (circ. inclus. L¹) πόδι Hoffmann ὃς (et Σ^v)] ὥς P 255 οὐτάσειεν κλισίαις O 256 ἐπὶ γαῖαν V ἐπὶ γαῖα O ἐπὶ γαίας LPQ (γαίας circ. inclus. L¹) ἐπὶ γᾶν Dind. ἐπιγαίου Murr. 257 Μενέλαν VOP¹Q -λαον LP 258 Ἀγαμεμνόنيον V -ειον OLPQ

Ἑλένα κακόγαμβρον 260
 ἐς χέρας γόνον, δς ἐπὶ πόλιν,
 δς ἐπὶ γᾶν Τροίαν χιλιόναυν
 ἦλυθ' ἔχων στρατείαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

ἄναξ, τοιούτων δεσπότηισιν ἄγγελος
 εἶην τὸ λοιπὸν οἷά σοι φέρω μαθεῖν. 265
 Εκ. ἢ πόλλ' ἀγρώταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·
 καὶ γὰρ σὺ ποιίνας δεσπότηις τευχεςφόροις
 ἦκειν ἔοικας ἀγγελῶν ἵν' οὐ πρόπει.
 οὐκ οἶσθα δῶμα τοῦμόν ἢ θρόνους πατρός,
 οἷ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιίμνια; 270
 Αγ. σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμεν· οὐκ ἄλλως λέγω.
 ἀλλ' οὐδὲν ἥσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

265 cf. C.P. 2185 272 C.P. 2184

261 χεῖρας VO πόλιν OP¹ πόλιν V πόλον Q πῶλον LP
 μῶλον Scal. 262 ἐπὶ γᾶν] ἐπὶ τὰν L (videtur Triclinius τ in
 γ correxisse et rursus γ in τ) ἐς γᾶν Dind. Τροίαν om. P
 263 ἦλυθεν LQ (corr. L¹) στρατείαν Heath -τιάν codd.
 264 Ἄγγελος ποιμήν Murr. (conl. personarum tabulis) ποιμήν
 (hic et 271) O ἄγγελος VLP 265 οἶην LP (corr. P¹)
 μαθεῖν φέρω O 266 ἢ V ἀγρώταις (-ό- Q) VLQ ἀγρώτες
 Ga ἀγρώσταις OP 267 τευχεςφόροις Q 268 ἦκεις V
 ἔοικας om. Q 269 πατρός θρόνους O 270 οἷ] οἷς Q
 γεγωνεῖν σ'] γεγωνεῖς Q ποιμνίων O 271 p.n. Αγ. om.,
 ante v. 272 praef. P (corr. P¹) λέγω O λέγεις VLPQ

- Εκ. παῦσαι λέγων μοι τὰς προσανλείους τύχας·
μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.
- 275 Αγ. τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα·
ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν
στείχει φίλος σοὶ σύμμαχός τε τῇδε γῇ.
- Εκ. ποίας πατρώας γῆς ἐρημώσας πέδον;
Αγ. Θρήκης· πατρός δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
- 280 Εκ. Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
Αγ. ἔγνω· λόγου δὲ δις τόσον μ' ἐκούφισας.
- Εκ. καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἀμαξιτοῦ;
- Αγ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς· εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
- 285 ὄρφη γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατόν,
κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόρριζον ἐστίαν χθονός,
παρέσχε δρυμόν νυκτὸς ἐνθηρον μολών.
- 290 πολλῇ γὰρ ἡχῇ Θρήκιος ῥέων στρατὸς
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες ἱμεν

274 cf. Hesych. δ2224 = I 530 Schm. δόρη καὶ δορῶν· ἀντὶ
τοῦ δορᾶτα καὶ δορᾶτων 275 cf. C.P. 2190 281 C.P.
2187 282 cf. Hesych. ο1109 = III 216 Schm. ὀργάδες·
γεγεωργημένοι τόποι 284–285 cf. C.P. 2095–96
285–286 cf. C.P. 2452 291 cf. C.P. 2138, 2467

274 δόρην OQGe 276 ἀρχῆς VO 277 σοι codd.
280 εἰς τροίαν O 282 post 283 collocat O 283 πλαχθεὶς
VPQ (corr. P¹) πλατείας V πλατεῖαις LPQ πατρώας O θ'
ἀμαξιτοῦ] τ' ἀμαξιτοῦ VOLP ἀμαξιτοῖς Q 285 ὄρφη Vat.
(conl. C.P. 2096 et 2452, ubi μορφῇ) νυκτὸς codd. 287 λέ-
πας] ὀπας Q^{prob} 290 ἡχῇ OLPQ ἡχῇ V ἡχοῖ P¹ ῥέων
στρατὸς] λέγων στρατὸς Q στρατὸς ῥέων O 291 ἱμεν VO

ποίμνας πρὸς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλη
 λεηλατήσων καὶ σά πορθήσων σταθμά,
 πρὶν δὴ δι' ὧτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
 ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου. 295
 στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ
 ἀνιστόρησα Θρηκίοις προσφθέγμασι,
 Τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
 στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
 καὶ πάντ' ἀκούσας ὦν ἐφιέμην μαθεῖν, 300
 ἔσθην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
 ἐστῶτ' ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασι.
 χρυσῇ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον
 πῶλων ἔκλῃε χιόνος ἐξαυγεστέρων.
 πέλτῃ δ' ἐπ' ὦμων χρυσοκολλήτοις τύποις 305
 ἔλαμπε· Γοργῶν δ' ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς
 χαλκῇ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος
 πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
 στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ

294-295 cf. C.P. 2449-50 297 cf. C.P. 2443 300 cf.
 C.P. 2455 305 (et 371, 410, 487) cf. Hesych. π1364 =
 III 302 Schm. πέλτῃ· ἀσπίς ἵππιν οὐκ ἔχουσα

292 πρὸς VO ἐς LPQ 293 πορθμήσων O στάθμα VO
 295 ἐδεξάμεθα LP (corr. P¹) 296 ὁδοῦ V στρατοῦ OLPQ
 297 προσφθέγμασιν L¹Q 302 ἐν ἵπποις Θρηκίοις τ' ὀχήμασι
 (-σι L¹P -σιν LQ) LPQ ἐν (ἐν om. O) ἱππείοις θρηκίοις ὄχοις
 VO 303 χρυσῇ δὲ πλάστιγγι O ζυγηφόρων LPQ
 304 χιόνος] χρόνος O 305 πέλτῃ O πέλτης V δ'] τ' O om.
 V ὦμων V τύποις] ἵπποις τύποις Q δίφροις V (cf. Phoen. 2)
 306 γοργῶ P^{PTAS} ἐπ'] ἀπ' O θεᾶς V 308 κώδωσιν LP
 (corr. L¹) 309 ψήφῳ λόγου O

- 310 θέσθαι δύναι' ἄν, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν,
πολλοὶ μὲν ἱππῆς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοὶ τ' ἀτράκτων τοξόται, πολλὺς δ' ὄχλος
γυμνῆς ὁμαρτῇ, Θρηκίαν ἔχων στολήν.
τοιόσδε Τροία σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,
315 ὃν οὔτε φεύγων οὔθ' ὑποσταθεὶς δορὶ
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.
Χο. ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης ξυμπορὰ πρὸς τάγαθά.
Εκ. πολλοὺς, ἐπειδὴ τοῦμόν εὐτυχεῖ δόρυ
320 καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστίν, εὐρήσω φίλους.
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ξυμπονῶσιν, ἥνικ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυε λαίφῃ τῇσδε γῆς μέγας πνέων.
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν οἶος ἦν Τροία φίλος·
325 ἦκει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις
αἶρουσι λείαν οὐδὲ συγκαμὼν δορί.
Χο. ὀρθῶς ἀτίξεις κάπιμομφος εἰ φίλοις·
328 δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

327 (et 252) cf. Hesych. α 8087 = I 314 Schm. ἀτίξεις· ὑπονο-
εῖς

310 δύναι' ἄν VO δυνάμην LPQ ἄπλαστον P
311 ἱππῆς L' ἱππεῖς VOLPQ 312 πολλοὶ] πομποὶ O τ'
VOQGe δ' LP ἀσotράκτων O 313 γυμνός Q ὁμαρτῇ
VO -τεῖ O¹LPQGe στολήν ἔχων O 318 ἔρπε O
ξυμπορὰ VL συμ- OPQGa τάγαθόν LPQ 322 ξυ-
πονῶσιν VOQGb -οῦσιν LP 323 ἔθραυε V ἔθραυσε OGb
ἔφραυσε LPQ λαίφῃ] λέχη Q μέγα OGb^{prob} 324 δ' om.
V τροίας LPQ 326 αἶρουσι LP δουρί V 327 ἀτί-
ξεις] ἔλεξας OGa ἀτιμάξεις Gb κάπιμορφος VGb^{prob}

<i>Εκ.</i>	ὁ δ' οὖν, ἐπέιπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὖ,	336
	ξένος δὲ πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων.	337
<i>Χο.</i>	χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο;	338
<i>Εκ.</i>	ἀρκοῦμεν οἱ σῶζοντες Ἴλιον πάλοι.	329
<i>Χο.</i>	πέποιθας ἤδη πολεμίους ἡρηκέναι;	330
<i>Εκ.</i>	πέποιθα· δείξει τοῦπιόν σέλας θεοῦ.	
<i>Χο.</i>	ὄρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.	
<i>Εκ.</i>	μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.	
<i>Χο.</i>	ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.	
<i>Αγ.</i>	φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίους ὀφθεῖς μόνον.	335
<i>Εκ.</i>	σύ τ' εὖ παραινεῖς καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.	339
	ὁ χρυσστευχῆς δ' οὖνεκ' ἀγγέλου λόγων	340
	Ῥῆσος παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.	

Χο. Ἀδράστεια μὲν ἅ Διὸς [στρ.
παῖς εἵργοι στομάτων φθόνον·

330-331 cf. C.P. 1767-68 339 cf. C.P. 1969 342 (et 468) cf. Hesych. α 1191 = I 314 Schm. Ἀδραστία· ἡ Νέμεσις, ἣν οὐκ ἂν τις ἀποδράσειεν

336-338 post 328 transposui, correcta personarum dispositione et interpunctione; 334-338 nuntio, 339-341 choro trib. VO, 334-338 choro, 339-341 Hectori trib. P (L exhib. pp.nn. *Χο.* ante v. 327, *Εκ.* ante v. 329, *Χο.* ante v. 330, postea par. ante vv. 331, 332, 333, 334, 336, 339; sed p.n. ante v. 330 fort. add. L'); stichomythiae ordinem, valde perturbatum in codicibus, alii aliter restituere conati sunt edd. 329 πάλοι VO πόλιν LPQ 330 εἰρηκέναι V 331 δείξοι V θεοῦ σέλας O 335 ὀφθεῖς] ἐλθὼν O 336 ὁ δ' Nauck ὁδ' codd. 337 ἡκέτω LP (corr. P¹) ξένον Q 338 ἀπώλετο LP 339 κυρίως O 340 δ' om. V οὖν ἐκ V 341 παρέσται VOΣ^v 342 p.n. *Χο.* om. V Ἀδράστεια OL¹ ἀδράστια VL ἀδραστία PQ ἅ om. O 343 εἵργοι O -ει V -οις LPQ

- 345 φράσω γὰρ δὴ ὅσον μοι
 ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν.
 ἦκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
 ἦκεις, ἐπλάσθης Φιλίου πρὸς αὐλὰν
 ἀσπαστός, ἐπεὶ σε χρόνῳ
 350 Πιερίς μάτηρ ὃ τε καλλιγέφυ-
 ρος ποταμὸς πορεύει
 Στρυμῶν, ὃς ποτε τᾶς μελω- [ἀντ.
 δοῦ Μούσας δι' ἀκηράτων
 δινηθεῖς ὕδροειδῆς
 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἦβαν.
 355 σὺ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
 ἦκεις διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις.
 νῦν, ὦ πατρίς ὦ Φρυγία,
 ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον
 Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.
 360 ἄρά ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ Τροῖα [στρ.
 τοὺς προπτότας παναμερεῦ-
 σει θιάσους ἐρώτων
 ψάλμασι καὶ κυλίκων οἶνοπλανήτοις
 ὑποδεξίαις
 365 ἀμίλλαις κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν

345 ἐστιν (et Ge)] ἔστ' LP (corr. L¹) 347 ἐπλάσθης P
 Φιλίου LPQ φρυγίαν VO 348 post ἀσπαστός add. γ' LP
 (eras. L¹) ἐπεὶ σε] ἔπεισε O 351 ὃς] ὡς P (corr. P¹)
 352 διακηράτων Q διακράτων V 354 σὰν ἐφύτευσεν L¹Q σὰν
 ἐφύτευσ' LP ἀνεφύτευσεν (-σαν V) VO 356 διφρεύων LPQ
 358 ἐλεύθερον V 359 εἰπεῖν] ἰδεῖν V 361 τοὺς] τὰς O
 363 ψάλμασι codd. (choriambus respondet iambo v. 373) ψαλ-
 μοῖσι Can., quod probant edd. plerique 364 ὑποδεξίαις
 codd. Σ^v ἐπιδεξίαις L. Dind.

Σπάρταν οίχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;

ὦ φίλος, εἶθε μοι
σᾶ χειρὶ καὶ σῶ δορὶ πρά-
ξας τὰδ' ἐς οἶκον ἔλθοις.

ἐλθέ, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον προβαλοῦ [άντ. 370

Πηλεΐδα κατ' ὄμμα πέλ-

ταν δοχμίαν πεδαίρων

σχιστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων

δίβολόν τ' ἄκοντα

πάλλων. σὲ γὰρ οὕτις ὑποστὰς

375

Ἀργείας ποτ' ἐν Ἑρας δαπέδοις χορεύσει·

ἀλλὰ νιν ἄδε γὰ

καπφθίμενον Θρηκὶ μόρω

φίλτατον ἄχθος οἶσει.

ἰὼ ἰὼ,

μέγας ὦ βασιλεῦ. καλόν, ὦ Θρήκη,

380

σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.

ἶδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν,

κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους

παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.

θεός, ὦ Τροία, θεός, αὐτὸς Ἄρης

385

367–369 cf. C.P. 2025 370 cf. C.P. 2029, 2083

366 ἀκτᾶς O 368 δόρατι V 370 προβαλλοῦ Q προλα-
βοῦ V 370–371 Πηλεΐδα προβαλοῦ Ald. 373 πώλους
ἐρεθίζων Reis. κώλοις ἐρεθίζων LPQ om. VO 376 δαπέδοισι
P 378 καπφθίμενον Mus. κατα- codd. Θρηκὶ O θρηκίων
VQ θρηκίω LP 379 οἶσοι Q 381 πολίαρχον LPQ (cf.
166) 382 ἰδὲ LQ 384 post πορπάκων add. τοὺς L¹

ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
Μούσης ἤκων καταπνεῖ σε.

PHΣΟΣ

- χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς,
Ἔκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προσενέπω.
390 χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τείχη πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
Εκ. παῖ τῆς μελωδοῦ μητέρος Μουσῶν μιᾶς
Θρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν
395 τάληθές αἰεὶ κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνῆρ.
πάλαι πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοῦπί σ' Ἀργείων ὑπο
Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις ὥς ἄκλητος ὦν φίλοις
400 οὐκ ἦλθες οὐδ' ἤμυνας οὐδ' ἐπεστράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ ἢ γερούσια Φρυγῶν
ἐλθοῦσ' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;

388 cf. C.P. 2098, 2538 390–391 (χαίρω – ἐχθρῶν)
schol. Hom. Il. VI 479–80 = II 212.21–22 Erbse 391 cf.
C.P. 2099 399–400 cf. C.P. 1716–17 401–403 cf. C.P.
1719–20

386 στρυμόνιος V 388 p.n. Pη. om. O, sed ῥῆσος βασι-
λεύς add. O^{ms} ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ (παῖς LP) LPQ ἐσθλοῦ παῖ
V ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ O (cf. Soph. Phil. 96) 392 πρήσων
LP (corr. P¹) 393 παῖς LPQ 394 Θρηκός] παῖς L (corr.
L¹) 395 αἰεὶ codd. 397 τοῦπί σ'] τουπίσω O 399 φι-
λος VQ 400 om. O ἦλθας V 403 ποῖον LPQ

σὺ δ' ἐγγενῆς ὦν βάρβαρός τε βαρβάρους
 Ἑλλησιν ἡμᾶς προύπιες τὸ σὸν μέρος. 405
 καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
 Θρηκῶν ἀνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερσί,
 ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τε γῆν
 Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα
 ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν 410
 παρέσχον· ὦν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
 φίλων νοσοῦντων ὕστερος βοηδρομεῖς.
 οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
 πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις
 κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει, 415
 οἱ δ' ἐν θ' ὄπλοισι καὶ παρ' ἱππέοις ὄχοις
 ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
 μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
 πυκνὴν ἄμυστιν ὥς σὺ δεξιούμενοι.
 ταῦθ', ὥς ἂν εἰδῇς Ἑκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον, 420
 καὶ μέφομαι σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.
 Pη. τοιοῦτός εἰμι καὶ τός, εὐθεῖαν λόγων
 τέμνων κέλευθον, κοῦ διπλοῦς πέφυκ' ἀνὴρ.

406-411 cf. C.P. 1721-26 413-414 cf. C.P. 1741-42
 415 cf. C.P. 1749 416-418 cf. C.P. 1743-45 419 (et
 438) cf. Hesych. α 3877 = I 155 Schm. ἄμυστις· τὴν ἀπνευστί
 καὶ ἀθρόαν πόσιν Τίμαρχος φησιν οὕτως λέγεσθαι

404 εὐγενῆς OQGe βαρβάρου VQGe (cf. 833)
 409 ἀρίστους VO 411 πολλήν] πολὺν Q 412 ὕστερος
 OQP^{pc}Ga -ον VLP^{ac}Ge βοηδρομεῖν V (cf. 333) 413 εὐγε-
 νεῖς O 416 οἱ δ' ἐν θ' (θ' om. O) ὄπλοισι VO οἱ δ' ἐνθάδ'
 ὄπλοισι LPQ 417 τε] τες V 418 μένουσι καρτεροῦντες]
 οὐκ ἐγκαρτεροῦντες O 421 καὶ κατ' ὄμμασιν λέγω O
 422 p.n. Pη. om. O

- 425 ἐγὼ δὲ μείζον ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονὸς
 λύπῃ πρὸς ἥπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην·
 ἀλλ' ἀγχιτέρωμιν γαῖά μοι, Σκύθης λεώς,
 μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾶν
 ξυνήψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
 πόντου πρὸς ἀκτάς, Θρηῖκα πορθμεύσων
 στρατόν.
 430 ἔνθ' αἵματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης
 ἦντλειτο λόγχῃ Θρηῖ τε συμμιγῆς φόνος.
 τοιάδε τοί μ' ἀπείργε συμφορὰ πέδον
 Τροίας ἰκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
 435 ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα
 τάξας ἔτειον δασμόν ἐς δόμους φέρειν,
 ἦκω περάσας ναυσὶ πόντιον στόμα,
 τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὀρίσματα –
 οὐχ ὥς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
 οὐδ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
 440 ἀλλ' οἷα πόντον Θρηῖκιον φυσῆματα
 κρυσταλλόπηκτα Παϊονὰς τ' ἐπεζάρει,

426 cf. Phot. lex. 203 Naber ἀγχιτέρωμιν· ὁ γείτων, ὁ ὁμορος
 435 cf. Parth. 36 = 336.11–13 Mein. λέγεται δὲ καὶ Ῥῆσον πρὶν
 ἐς Τροίαν ἐπικούρον ἐλθεῖν ἐπὶ πολλὴν γῆν ἵναί τι προσαγόμενόν
 τε καὶ δασμόν ἐπιτιθέντα 439 cf. C.P. 1747 441 cf. He-
 sych.
 ε 4316 = II 139 Schm. ἐπεζάρει· ἐπεβάρει. ἐπέκειτο. ἐπεκράτει

424 μείζον (et Ga)] μείζον' LP (an recte?) 426 λαὸς σκύ-
 θης O 429 πορθμεύσων LP -εύσας VO -εὔσαι Q, for-
 tasse recte στρατόν om. Q 431 φόνος O -ω VLPQ
 432 τοιάδε (-ᾶδε O) τοι μ' OLP τοῖα δὲ τοι μ' V τοιάδ' ἔτοιμ'
 Q ἀπείργε] ἀπήγε V 433 μολεῖν τέ σοι O 439 δώμασι
 VQ 440 πόντιον V 441 ἐπεζάρει Can. (cf. Hesych.) ἐπε-
 ζάτει codd.

- 460 οὔτε πρίν τιν' οὔτε νῦν ἀνδρῶν
 ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. πῶς μοι
 Ἀχιλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
 πῶς δ' Αἴας ὑπομείναι;
 εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἤμαρ εἰσίδοιμ', ἀναξ,
 465 ὅπως πολυφόνου
 χειρὸς ἀποινάσαιο <σᾶ> λόγχῃ.

- Ρη. τοιαῦτα μὲν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
 πρᾶξαι παρῆξω – σὺν δ' Ἄδραστείᾳ λέγω –
 ἐπεὶ δ' ἂν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
 470 θῶμεν θεοῖσι τ' ἀκροθίνι' ἐξέλης,
 ξὺν σοι στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω
 καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
 ὥς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
 Εκ. εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ
 475 πόλιν νεμοίμην ὥς τὸ πρίν ποτ' ἀσφαλῆ,
 ἧ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
 τὰ δ' ἀμφὶ τ' Ἄργος καὶ νομόν τὸν Ἑλλάδος
 οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥάδι', ὥς λέγεις, δορί.

464 cf. C.P. 1785–86, 1951

460 τιν' οὔτε νῦν ἀνδρῶν Nauck οὔτε νῦν τιν' (τινὰ Q)
 ἀνδρῶν codd. 461 ἐπόρευσεν L¹ 462 ἀχιλεὺς OLPQ
 464 τόδ'] τόδε γ' Herm. τόδ' ἔτ' Dind. (conl. 830); non opus
 465 δτω Mus. 466 ἀπονάσαιο LPQ (corr. Q¹) σᾶ add.
 Hart. (post λόγχῃ: cf. etiam Σ^v = 338,27 Schw. εἰσπράξαιο,
 τιμωρήσαιο τῷ σῷ δόρατι); alii alia 469 ἐπεὶ δ' ἂν] ἐπειδὴν
 OLPQ ἐπειδ' ἂν δ' V 470 θῶμεν] λῶμεν Q 471 σὺν VO
 ἀργεῖαν LPQ 476 ἧ V πολλοῖς LPQ 477 ἄργους Q
 νόμον O 478 ῥαδίως O

- Ρη. οὐ τοῦσδ' ἀριστεὰς φασὶν Ἑλλήνων μολεῖν;
 Εκ. κοῦ μεμφόμεσθ' ἄλλ' ἄδην ἐλαύνομεν. 480
 Ρη. οὐκοῦν κτανόντες τοῦσδε πάντ' εἰργάσμεθα.
 Εκ. μή νυν τὰ πόρρω τάγγυθεν μεθεῖς σκόπει.
 Ρη. ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή.
 Εκ. πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὦν τυραννίδος.
 ἀλλ' εἴτε λαιὸν εἴτε δεξιὸν κέρας 485
 εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις πάρεστί σοι
 πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστήσαι στρατόν.
 Ρη. μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἴκτορ, θέλω.
 εἰ δ' αἰσχροὺς ἡγή μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
 πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, 490
 τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.
 Εκ. οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξει δόρυ.
 Ρη. καὶ μὴν λόγος γ' ἦν ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.
 Εκ. ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων
 στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. 495
 Ρη. τίς δὴ μετ' αὐτόν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;
 Εκ. Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡσσᾶσθαι δοκεῖ
 χῶ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατος
 κρότῃμ' Ὀδυσσεύς, λῆμά τ' ἀρκοῦντως θρασὺς

487 cf. Hesych. ε 5728 = II 185 Schm. ἐρεῖσαι· ἐπερεῖσαι, ἐπιστηρίξαι 494 cf. C.P. 2188 499 cf. Hesych. κ 4209 = II 540 Schm. κρότῃμα· ἐπὶ τῶν δολίων τάσσεται

479 τοῦσδ' VOP¹Q τοὺς γ' LP ἀριστεῖς O 480 κοῦ] οὐ O ἀλλὰ δὴν LPQ 481 πάντ' εἰργάσμεθα QΣ^v πᾶν εἰργάσμεθα VO πάντ' εἰργάσμεθ' ἂν LP 482 νυν Scal. νῦν codd. 488 p.n. Ρη. om. L ἔκτωρ L (corr. L¹) 491 ἀχιλέως V 492 ἔστιν Q 496 τίς δὲ V τί δαὶ O 499 ὀδυσεὺς V θρασύν V

- 500 καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας·
 ὃς εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἐννυχος μολῶν
 κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
 ἥδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν
 ἐσῆλθε πύργους, πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ
 505 ἤρᾱτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος·
 κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν
 ἐξῆλθεν· αἰεὶ δ' ἐν λόχοις εὐρίσκεται
 Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμόν ἄστεως πέλας
 θάσσω· κακῶ δὲ μερμέρῳ παλαίμεν.
 510 Pη. οὐδεὶς ἀνὴρ εὐνυχος ἀξιοῖ λάθρα
 κτείνειν τὸν ἐχθρόν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
 τοῦτον δ' ὃν ἵζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἔδρας
 καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπεύρας ῥάχιν
 515 στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον.
 ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
 συλῶντα δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.

503–507 cf. C.P. 1734–38 503 (et 715) cf. Hesych.
 α 865 = I 35 Schm. ἀγύρτης· προσαίτης, ἐπαίτης
 510–511 Tzetzes chiliad. IV 970–71 514 cf. Hesych.
 α 3775 = I 151 Schm. ἀμπεύρας· διχάσας 515 cf. Hesych.
 θ 626 = II 319 Schm. θοινατήριον· κατάβρωμα, τροφή
 516 cf. C.P. 1438 517 cf. C.P. 1440

501 ἀθηνᾶς LPQ 503 στολὴν ἔχων O 504 ἀργείους
 LPQ 505 Ἰλίου O ἱλίου VLPQ, fort. recte 506 πυλῶν
 παραστάτας O παραστάτας φρυγῶν V 507 αἰεὶ VO
 508 ἄστεως LPQ ἄστεος VO ἢ ἄστεος ΣΥ 510 p.n. Pη. om.
 P 512 δ' om. V ἵζεις O σὺ] οὐ V κλωπικὰς ἔδρας
 VOGb κλωπικαῖς ἔδραις LPQ 514 ἐμπεύρας (-πύρ- Q) LPQ
 515 θήσω O θοιναστήριον O 517 μόρῳ] πότμῳ V

Εκ. νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
 δείξω δ' ἐγὼ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν 520
 τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα.
 ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἦν τι καὶ δέη·
 μέμνησ' ἀκούσας, Θρηκί τ' ἄγγελον στρατῷ.
 ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταίνι τάξεων
 φρουρεῖν ἐγερτὶ καὶ νεῶν κατάσκοπον
 δέχθαι Δόλωνα· καὶ γάρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς, 525
 ἥδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωικοῖς.

Χο. τίνος ἄ φυλακά; τίς ἀμείβει [στρ.
 τὰν ἐμάν; πρώτα
 δύετα σημεῖα καὶ ἐπτάποροι
 Πληϊάδες αἰθέριαι· 530
 μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
 ἔγρεσθε, τί μέλλετε; κοιτᾶν
 ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
 οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν;
 ἄως δὴ πέλας, ἄως 535

518 cf. C.P. 1815 519–520 cf. C.P. 1629, 1813
 523 cf. Hesych. π3966 = III 394 Schm. προταίνιον (fort. legendum προταινί). πρὸ μικροῦ 532 cf. C.P. 1855, 1995
 534–535 cf. C.P. 1997–98

518 p.n. *Εκ.* VOP^{ras}, om. L^{pas} 522 τ'] δ' V 525 δέ-
 χθαι Ald. δέχεσθαι (-θε O) codd. 528 τὰν ἐμάν πρώτα;
 Lach. 530 Πληϊάδες V πλειά- OLPQΣ^v 531 μέσα
 VL'Q μέσον LP μέσας O οὐρανοῦ VOLQ οὐράνιός γε P (οὐ-
 ρανοῦ corr. et rursus rest. L') 533 ἔγρεσθε] ἔξτε Hart. (conl.
 C.P. 1856); fort. non opus, si 533 et 552 dim. chor. cat. habendi
 sunt (—υ = —υυ) 534 ante v. p.n. *Ημ.* praef. O
 535 ante v. p.n. *Ημ.* praef. L (del. L') δῆ] δὲ O

γίνεται, καί τις προδρόμων
ὅδε γ' ἐστὶν ἀστήρ.

- Ημ. τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;
 Ημ. Μυγδόνος υἱόν φασι Κόροιβον.
 540 Ημ. τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ; Ημ. Κίλικας Παίων
 στρατὸς ἡγείρεν, Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
 Ημ. οὐκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακήν
 βάντας ἐγείρειν
 545 καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.

Χο. καὶ μὴν αἶω· Σιμόεντος [ἀντ.
 ἡμένα κοιτάς
 φοινίας ὕμνεϊ πολυχορδοτάτα
 γήρυϊ ἅ παιδολέτωρ

537 cf. C.P. 1998

536 γίνεται Q γίνεται VLP γίνεται δὴ O προδρόμων
 Mus. προδόμων VO πρὸ δόμων LPQ 537 ὅδε γ' O οὐδέ γ'
 V ὅδε γάρ LPQ ἀστήρ VO¹LPQ ἀνὴρ OL¹ post v. p.n.
 Χο. add. O 538 ἐκληρώθη Dob. φυλακάν O post 538
 dim. anap. cat. desiderat Herm. (conl. 558); sed cf. Alc.93–97 et
 105–111 539 p.n. Ημ. om. O μυγδόνος Q υἱόν] ὃν (et
 postea Κόροιβος) post Herm. L. Dind. Κόροιβον VΣ^v κόρυβον
 OLPQ (et κόρυβος et κόροιβος Σ^v ad v. 5 = 326.16, 327.11
 Schw.) 540 p.n. Ημ.² om. O παίων VO 541 ante Μυ-
 σοὶ par. VL 542 οὐκοῦν LPQ οὐκ οὖν VO 544 μάντας
 ἐγείρει V 545 ante κλήρου p.n. Ημ. O 546 p.n. Χο.] par.
 VL (ἀντιστροφὴ add. L¹) Ημ. V om. O 547 ἡμέρα O
 548 φοινίας O φονίας VLPQΣ^v φρονίας P¹ ὕμνεϊ γρ. θρηνεῖ
 Σ^v πολυχορδοτάταν O (corr. O¹) 549 ἅ om. OL¹

μελοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα. 550
 ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν
 ποίμνια· νυκτιβρόμον
 σύριγγος ἰὰν κατακούω.
 θέλγει δ' ὄμματος ἔδραν
 ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα 555
 βλεφάροις πρὸς αὐτοῖς.

Ημ. τί ποτ' οὐ πλάθει σκοπός, ὃν ναῶν
 Ἐκτωρ ὤτρυνε κατόπτην;
 Ημ. ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν.
 Ημ. ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον ἐσπαίσας 560
 διόλωλε; Ημ. τάχ' ἂν [εἶη]. φοβερόν μοι.
 Ημ. αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
 βάντας ἐγείρειν
 ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν.

554–555 cf. C.P. 1831, 1999 555–556 cf. C.P. 1820,
 1850, 2000–01

550 *μερίμνα* (-a V) VQ (*μελοποιῶ ... μερίμνα* Nauck *μελο-*
ποιὸν ... μέριμναν Eltig; *μελοποιὸς ἀηδὼν* Σ^v in lemmate)
 552 *νυκτιβρόμον* Piers. -δρόμον codd. 553 *ἰαν* VaQ
 555 ante v. p.n. Xo. praef. O 556 *βλεφάροις* Mus. -οισι
 codd. *αὖ* Blay. Head. 557–559 om. L, add. i.m. L'
 557 *πλάθει* Nauck *πελάθει* VaOQ *πελάθη* L'P *ὃν ναῶν* om.
 Va 558 *κατόπτην* Dind. -αν codd. 559, 560 p.n. Ημ.
 om. VaO 559 post γὰρ inser. *τις* L' (qui v. 559 iam a scriba
 ipso i.m. additum del.) post *ἄπεστιν* add. *ἐμπεσὼν* O
 560 *ἢ* Q *ἢ* VaOLP *εἰσπαίσας* O *εἰσπεσὼν* VaLPQ
 561 *διόλωλε* P -εν LQ *διώλεσεν* O *ὄλωλεν* Va p.n. Ημ. L om.
 VaOP *τάχ'* *τύχ'* Va *εἶη* secl. Head. (conl. Plat. Soph.
 255c, Resp. 369a) *μοι* circ. inclus. L' 562 p.n. Ημ. om.
 Va

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

- 565 Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας – ἥ κενὸς φόφος
στάζει δι' ὧτων; – τευχέων τινὰ κτύπον;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ

- οὐκ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· κάμει τοι, πρὶν ἡσθόμην
δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδν φόβος.
570 Οδ. ὄρα κατ' ὄρφνην μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
Δι. φυλάξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθεὶς πόδα.
Οδ. ἦν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἴσθα σύνθημα στρατοῦ;
Δι. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον κλύων.
Οδ. ἔα·
εὐνὰς ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὀρῶ.
575 Δι. καὶ μὴν Δόλων γε τάσδ' ἔφραζεν Ἑκτορος
κοίτας, ἐφ' ᾧπερ ἔγχος εἴλκυσται τόδε.
Οδ. τί δῆτ' ἂν εἴῃ; μῶν λόχος βέβηκέ μοι;
Δι. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
Οδ. θρασὺς γὰρ Ἑκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατεῖ, θρασύς.
580 Δι. τί δῆτ', Ὀδυσσεῦ, δρῶμεν; οὐ γὰρ ἠὔρομεν
τὸν ἄνδρ' ἐν εὐναῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρομεν.

567 cf. Hesych. ε3585 = II 115 Schm. ἐξ ἀντύγων· ἐκ τῶν
περιφερειῶν τοῦ ἄρματος 570–571 cf. C.P. 1980–81
574 cf. C.P. 2031–32 577–581 cf. C.P. 2033–37

565 οὐκ om. Va ἥ κενὸς] ὡς ἦκε Va 569 ἀραγμῶν Va
570 ὄρφναν LPQ C.P. 571 τοι] τι Va κἂν O 572 p.n.
Οδ. om. O 573 p.n. Δι. om. O 574 et ante et post ἔα
par. exhib. L 577 μοι] σοι Va 578 p.n. Δι. om. Va
579 p.n. Οδ. om. Va νῦν] νῦν δ' O ἐπεὶ κρατεῖ] ἐπικρατεῖ
Va 581 τὸν] τόνδ' Q

- Οδ. *στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμων πέλας.
σῶζει γὰρ αὐτὸν ὅστις εὐτυχῇ θεῶν
τίθησιν· ἡμῖν δ' οὐ βιαστέον τύχην.*
- Δι. *οὐκοῦν ἐπ' Αἰνέαν ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν* 585
Πάριν μολόντε χρῆ καρατομεῖν ξίφει.
- Οδ. *πῶς οὖν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν
ζητῶν δυνήσῃ τούσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;*
- Δι. *αἰσχρὸν γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν*
δράσαντε μηδὲν πολεμίους νεώτερον. 590
- Οδ. *πῶς δ' οὐ δέδρακας; οὐ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σῶζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ πᾶν στρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς;
πεῖθον, πάλιν στείχωμεν· εὖ δ' εἴη τυχεῖν.*

ΑΘΗΝΑ

- ποῖ δὴ λιπόντε Τρωικῶν ἐκ τάξεων* 595
*χωρεῖτε, λύπη καρδίαν δεδηγμένοι,
εἰ μὴ κτανεῖν σφῶν Ἑκτορ' ἢ Πάριν θεός*

582 cf. C.P. 2004, 2006, 2411 583–584 cf. C.P. 2040–41
587–588 cf. C.P. 1908–09 594 cf. C.P. 2009, 2038
596 cf. C.P. 2005

582 ναυστάθμων LPQ 583 ὅστις VOGa ὅσπερ LP¹Q ὥς
περ P 585 αἰνείαν LPQ 586 μολόντε Can. μολόντες
(-ων- Va) codd. χρῆν LPQ 590 πολεμίους O 591 δ'
om. Va δέδροκας O (corr. O¹) ναυστάθμω Va 593 ἢ Q
594 Ulixi continuant OL, ante v. p.n. Δι. praef. VaP πείθεις
Wil., qui v. Diomedi trib. δ' εἴη τυχεῖν OLPQ C.P. δ' εἴη
τύχη Va δοίη τύχη Vat. 595 λιπόντε O -ες VaLPQ βλέ-
ποντε Weck. 596 καρδίαν Va (corr. Va¹) δεδηγμένον Va
-νω Weck. 597 ἔκτορα O

- δίδωσιν; ἄνδρα δ' οὐ πέπυσθε σύμμαχον
 Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον οὐ φαύλῳ τρόπῳ;
 600 δς εἰ διοίσει νύκτα τήνδ' ἐς αὔριον,
 οὔτ' ἂν σφ' Ἀχιλλέως οὔτ' ἂν Αἴαντος δόρυ
 μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων σχέθοι,
 τεῖχη κατασκάψαντα καὶ πυλῶν ἔσω
 λόγχῃ πλατεῖαν ἐσδρομὴν ποιούμενον.
 605 τοῦτον κατακτὰς πάντ' ἔχεις. τὰς δ' Ἑκτορος
 εὐνὰς ἔασον καὶ κατατόμους σφαγὰς·
 ἔσται γὰρ αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χειρός.
 Οδ. δέσποιν' Ἀθάνα, φθέγματος γὰρ ἡσδόμην
 τοῦ σοῦ συνήθη γῆρυν· ἐν πόνοισι γὰρ
 610 παροῦσ' ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς αἰεί ποτε·
 τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν, ποῦ κατηύνασαι, φράσον·
 πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος;
 Αθ. ὁδ' ἐγγὺς ἦσται κού συνήθροισται στρατῷ,
 ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν
 615 Ἑκτωρ, ἕως ἂν νύξ ἀμείνηται φάος.
 πέλας δὲ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἀρμάτων
 λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
 στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.

618 cf. C.P. 2058

600 τήνδ' ἐς αὔριον Reis. τήν ἐς αὔριον OLPQ τὴν ἐπαύριον
 Va 601 οὔτ' ἂν VaO οὔτε LPQ ἀχιλλεύς Va ἄν² om.
 Q 602 μὴ] μὴ οὐ Nauck 606 ἔασον] an scrib. ἔατον?
 σφαγὰς κατατόμους O 607 ἔσται] ἦκει Va ἦξει Va¹
 608 p.n. Οδ. om. O, sed ὀδυσεὺς καὶ διομήδης add. O^{ms}
 609 συνήθους VaO 614 τάξεως VaO 615 ἀμείνεται
 O^{prob} 618 δ' ὥστε LPQ δ' ὥσπερ OGb ὥσπερ Va (antea
 στίλβουσιν) πτερόν κύκνου O

- ταύτας, κτανόντε δεσπότην, κομίζετε,
 κάλλιστον οἴκοις σκυῖλον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου 620
 τοιόνδ' ὄχημα χθῶν κέκευθε πωλικόν.
- Οδ. Διόμηδες, ἣ σὺ κτεῖνε Θρηῖκιον λεών,
 ἣ 'μοὶ πάρες γε, σοὶ δέ χρη πώλους μέλειν.
- Δι. ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ·
 τρίβων γὰρ εἴ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός. 625
 χρη δ' ἄνδρα τάσσειν οὐ μάλιστ' ἂν ὠφελοῖ.
- Αθ. καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
 στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινας πεπυσμένον
 δόξας ἀσήμονας πολεμίων μεμβλωκότων.
- Δι. πότερα σὺν ἄλλοις ἢ μόνος πορεύεται; 630
- Αθ. μόνος· πρὸς εὐνὰς δ', ὡς ἔοικεν, Ἑκτορος
 χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἦκειν στρατοῦ.
- Δι. οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε καταθρόνῳ χρη.
- Αθ. οὐκ ἂν δύναται τοῦ πεπρωμένου πλέον.
 τοῦτον δὲ πρὸς σῆς χειρὸς οὐ θέμις θανεῖν. 635
 ἀλλ' ὥπερ ἦκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
 τάχυν'· ἐγὼ δέ, τῷδε σύμμαχος Κύπρις
 δοκοῦσ' ἄρωγός ἐν πόνοις παραστατεῖν,

619 cf. C.P. 787 621 (et 797) cf. Hesych. ο 2030 = III 248
 Schm. ὄχημα· ἄμαξα, ἄρμα, δίφρος

619 κτανόντε O -ες VaLPQ 621 πωλικόν] τρωικόν O
 623 πάρες γε] παρέχε Va παράσχες Reis. πώλων LPQ
 624 πωλοδάμνησον Nab. 625 κομψὰ] σοφὰ Q 630 σὺν
 VaOP¹Q πρὸς LP 631 δ' om. LPQ 632 ἦκει Q
 633 οὐκ οὖν VO καταθρόνῳ O 635 χειρὸς οὐ θέμις (χ.
 ο. θανεῖν θ. O) VO οὐ θέμις χειρὸς LPQ θανεῖν OL¹ κτανεῖν
 VLPQ 636 ὥπερ P¹ ὥσπερ VOLPQ σφαγὰς φέρων O

- 640 *σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρῆ παθεῖν,
οὐκ οἶδεν οὐδ' ἤκουσεν ἐγγυὺς ὦν λόγου.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

- σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἔκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρῆν;
ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
645 ἢ κλώπες ἄνδρες ἢ κατάσκοποί τινες.*
Αθ. *θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρευμενῆς Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωικῶ στρατῷ
650 ἦκω πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον,
τῆς ὕμνοποιου παῖδα Θρήκιον θεᾶς
Μούσης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.*
Αλ. *αἰεὶ ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει
κάμοί, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
655 κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει.*

645 (et 678) cf. Hesych. κ3075 = II 496 Schm. κλώπες·
κλέπται 653–654 cf. C.P. 2601–02

640 ταῦτ' VOP¹Q τοῦτ' LP 642 hic et 653, 663 non ἀλέ-
ξανδρος sed πάρις praef. LP 643 ἔκτωρ P (corr. P¹) σε
χρῆν] σ' ἐχεῖν O σ' ἐχεῖ V σε χρῆ LPQ 644 ἡμῶν Q
στρατεύμασι O (corr. O¹) 646 φυλάσσω Nab. 653 αἰεὶ
codd. 654 δ' O om. VLPQ 655 σέ] δέ O

- ἤκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς – φήμη δέ τις
 φύλαξιν ἐμπέπτωκεν – ὥς κατάσκοποι
 ἤκουσ' Ἀχαιῶν. χῶ μὲν οὐκ ἰδὼν λέγει,
 ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας οὐκ ἔχει φράσαι·
 ὦν οὐνεκ' εὐνὰς ἤλυθον πρὸς Ἑκτορος. 660
 Αθ. μηδὲν φοβηθῆς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
 Ἑκτωρ δὲ φροῦδος Θρηῖκα κοιμήσων στρατόν.
 Αλ. σύ τοί με πείθεις, σοῖς δὲ πιστεύων λόγοις
 τάξιν φυλάξων εἴμ' ἐλεύθερος φόβου.
 Αθ. χῶρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά, 665
 ὥστ' εὐτυχοῦντας συμμαχούς ἐμούς ὀρᾶν.
 γνώση δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
 ὑμᾶς δ' αὐτῷ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους,
 Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
 καῖται γὰρ ἡμῖν Θρηῖκιος στρατηλάτης, 670
 ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἡσθημένοι
 χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρῆ
 φεύγειν πρὸς ὀλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε
 σκηπτοῦ πιδόντος πολεμίων σῶσαι βίον;

656-659 cf. C.P. 1874-77 660 cf. C.P. 1883
 663-665 cf. C.P. 1806-08 667 cf. C.P. 1809, 1979
 673 cf. Hesych. ο 592 = III 197 Schm. ὀλκοὺς· ναυστάθμους. τὰς
 ἔλξεις τῶν πλοίων

658 ἰδὼν C.P. εἰδῶς codd. 659 ὁ δ' ὥς ἰδὼν μολῶντας V
 660 εὐνὰς] ἤλυθον O 662 κοιμήσων VO κοσμήσων LPQ
 (cf. 138) 663 πείθοις O σοῖς τε πιστεύω LPQ C.P.
 665 μέλλειν VGa δόκει LP δοκεῖ VOQGa 666 ὥστ'
 VOGa ὥς LPQ 668 ὑμᾶς μὲν αὐδῶ O ὑμᾶς αὐτῷ Weck.
 ἐρρωμένους Q 669 κοιμίσαι (-ή- O) VOP¹ κοιμίσας (κοσμι
 antea oblitterato) Q κομίσαι LP 670 om. O ὑμῖν Valck.
 672 τάχιστ' ἐχρῆν LPQ

- Χο. ἔα ἔα·
 675 βάλε βάλε βάλε βάλε.
 θένε θένε. τίς ἀνήρ;
 λεύσσετε· τοῦτον αὐδῶ.
 κλῶπες οἴτινες κατ' ὄρφνην τόνδε κινουῖσι
 στρατόν.
 680 δεῦρο δεῦρο πᾶς.
 τούσδ' ἔχω, τούσδ' ἔμαρπα.
 τίς ὁ λόχος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;
 Οδ. οὐ σε χρη εἰδέναι· θανῇ γὰρ σήμερον δράσας
 κακῶς.
 Ημ. οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρονων μο-
 λεῖν;

675–676 cf. Aristoph. Ach. 281–82 (βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε, παῖε παῖε τὸν μιαρόν)

675–682 choro trib. codd.; confusas singulorum voces paragraphis indicat Murr. 675 p.n. Χο.] χορός λυκίων VO έααε V om. O βάλε quater VOQL¹ βάλε ter L¹P βάλλε quater L^{prob} (cf. Aristoph. Ach. 281) 676 θένε ter O θάνε bis Q 677 λεύσσετε VO ἀντῶ O αἰδῶ P 678 ὄρφνην VOL^{prob} -αν L¹PQ κτενοῦσι V 680 ante v. p.n. Ημ. praef. O post 680 v. 685 traie. Wil. (ἴστω in ἴτω correcto), ut tetram. troch. cat. restitueretur 681 post ἔχω inser. καὶ L¹ 682 sic. VO τίς ὁ λόχος· πόθεν ἔβας πόδα πῶς εἶ Q τίς ὁ λόχος· πόθεν σὸν φέρεις πόδα· πῶς εἶ L¹P (quid prim. fuerit in L inc.) 683 οὐ σε χρη εἰδέναι (χρηὴν V¹) VQ οὐκ ἐχρηὴν σ' εἰδέναι O οὐ χρη εἰδέναι σε LP σήμερον om. V 684 p.n. Ημ. L¹ Χο. OP par. V om. L σύνθημα LPQ

- Οδ. ἴστω. θάρσει. Ημ. πέλας ἴθι. παῖε πᾶς. 685
 Ημ. ἥ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; Ημ. ἀλλὰ τὸν κτε-
 νοῦντά σε ...
 Οδ. ἴσχε πᾶς τις. Ημ. οὐ μὲν οὖν. Οδ. ἄ· φίλιον
 ἄνδρα μὴ θένης.
 Ημ. καὶ τί δὴ τὸ σῆμα; Οδ. Φοῖβος. Ημ. ἔμαθον·
 ἴσχε πᾶς δόρου.
 Ημ. οἷσθ' ὅπη βεβᾶσιν ἄνδρες; Οδ. τῇδὲ πῇ κατεί-
 δομεν.
 ἔρπε πᾶς κατ' ἔχνος αὐτῶν. Ημ. ἥ βοὴν ἐγε- 690
 τέον;
 Ημ. ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐκ νυκτῶν
 φόβῳ.

685 ἴστω Port. (etiam L¹ i.m.) ἴστω codd. (ἀνίστασο explicat Σ^{vo}) p.n. Ημ. P Xo. VOL πέλας ἴθι. παῖε (παῖε bis O) πᾶς VOLQ πέλας τις ἴθι παῖε παῖε πᾶς τις ἄν L¹ πέλας τις ἴθι. παῖε πᾶς P 686 p.n. Ημ.¹] om. O Οδ. post alios Murr. Rit. secutus, iudico verba ἥ ... κατέκτας; a milite dici, qui vidit socium Ulixem ferientem et timet (Ulixes videlicet Rhesi lorica indutus est) ne Rhesum necaverit; sequentia verba responsum sunt socii ("Immo illum ego qui te occisurus erat ...) ἥ Q ἥ VOLP οὐ L¹ p.n. Ημ.² post Rit. addidi Οδ. O om. VOL κτανοῦντα OQ 687 p.n. Οδ.¹ VLP¹ Ημ. P Xo. O τις om. VOQ p.n. Ημ. VOP Xo. LP¹ μὲν οὖν Reis. μενοῦν O μενῶ VLPQ p.n. Οδ.² Heath Ημ. codd. ἄ Mus. ἄ (ἄ V) bis codd. φίλιον VL¹ 688 p.n. Ημ.¹] Xo. L p.n. Ημ.² VP Xo. O par. L 689 p.n. Ημ.] par. L ὅπο P^{ac} βεβήκασιν O ἄνδρες O ἄν- VLPQ p.n. Οδ. V Ημ. LP n.l. O τῇδὲ] πῇδὲ V τίδὲ Q πῇ om. O 690 ante ἔρπε p.n. Ημ. praef. P Xo. O p.n. Ημ. O Xo. VP om. L 691 p.n. Ημ.] Xo. P par. V om. L n.l. O ἐκ] ἐν Q φόβῳ om. L (add. L¹)

- Χο. *τίς ἀνδρῶν ὁ βάς;* [στρ.
τίς δ μέγα θρασὺς ἐπεύζεται
χέρα φυγῶν ἐμάν;
695 *πόθεν νιν κυρήσω;*
τίνι προσεικάσω,
ὅστις δι' ὄρφνης ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ
διὰ τε τάξεων καὶ φυλάκων ἔδρας;
Θεσσαλὸς ἦ
700 *παρὰ λίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν;*
ἦ νησιώτην σποράδα κέκτῃται βίον;
τίς ἦν; πόθεν; ποίας πάτρας;
ποῖον εὖχεται τὸν ὑπατον θεῶν;
- Ημ. *ἄρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοῦργον ἦ τίνος τόδε;*
705 *εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι· τί μήν;*
- Ημ. *δοκεῖς γάρ;* Ημ. *τί μὴν οὔ;*
Ημ. *θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.*
Ημ. *τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς;* Ημ. *Ὀδυσσῇ.*
Ημ. *μὴ κλωπὸς αἶνει φωτὸς αἰμύλον δόρυ.*

692 p.n. Χο. L¹ par. L om. VP n.l. O versum om. Q
693 δ] δς L¹ μέγας V 694 χέρα Haun χει- VOLPQ
696 om. O 697 δι] δ' V ὄρφνης VO ὄρφνας (ρ inser. L¹)
LPQ 700 παρὰ λίαν O παρ' ἀλίαν O¹ 701 νησιώτης
Nauck 702 τίς ἦν; πόθεν; Herm. τίς ἦν; πόθεν ἦ O τίς ἦν;
ἦ πόθεν ἐστίν ἦ (ἐκ Q) VQ τίς ἦν γὰρ ἦ πόθεν ἐστίν ἦ P τίς ἦ
πόθεν ἐστίν ἦ L τίς πόθεν ἦ L¹ fort. scrib. τίς ἦ πόθεν; ποίας]
τίνος O 703 ποῖον VO ὁποῖον LPQ ποῖον δ' Pors. (ut resti-
tuatur dochmius; sed non opus) 704 p.n. Ημ.] Χο. L ἄρ'
VO ὀδυσσέως VL^c 705 ante v. p.n. Ημ. praeef. L¹ Χο. O
πάροιθεν V τί μὴν OL¹P¹ τί μὴ L^{prob}Q τιμήν P om. V
706 p.n. Ημ.¹ om. L (par. add. L¹) δοκεῖ O p.n. Ημ.²] Χο. O
708 p.n. Ημ.¹] Χο. O τίν¹] τίς LPQ Ὀδυσσῇ VL^{ac} ὀδυσῇ
OL^{pc}P ὀδυσσεῖ Q 709 p.n. Ημ.] n.l. O αἰμύλον VGbGe

- Χο. ἔβα καὶ πάρος [ἀντ. 710
κατὰ πόλιν, ὑπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥακοδύτῳ στολᾷ
πυκασθείς, ξιφήρης
κρύφιος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν εἴρπ' ἀγύρτης τις λάτρεις, 715
ψαφαρόχρουν κάρα πολυπινές τ' ἔχων·
πολλὰ δὲ τὰν
βασιλίδ' ἐστίαν Ἀτρείδαν κακῶς
ἔβαζε δῆθεν ἐχθρὸς ὦν στρατηλάταις.
ὄλοιτ' ὄλοιτο πανδίκως, 720
πρὶν ἐπὶ γὰν Φρυγῶν ποδὸς ἵχνος βαλεῖν.
- Ημ. εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει·
Ἔκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται.
Ημ. τί λάσκων; Ημ. δυσοίζων.
Ημ. τί δρᾶσαι; τί ταρβεῖς; 725

711 cf. Hesych. v264 = IV 200 Schm. ὑπαφρον· τὸ μὴ φανε-
ρὸν ὑπαφρον λέγουσιν, ἄλλοι ὑπαφρον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμπερῇ
ἀφρῶ. ἔνιοι κρύφιον καὶ ὑπουλον τὸ ὑπαφρον; Phot. lex. 240 Na-
ber ὑπαφρον· ὑπουλον, μὴ φανερόν 720 cf. C.P. 352, 1441

710 p.n. Χο. L'P Ημ. O^{prob} par. VL 711 πόλιν LPQ
712 ἐν ῥακοδύτῳ P στολῇ LPQ 714 κρύφιος Mor. κρυ-
φαῖος codd. 715 τις L'P om. VLQ 716 κάρτα V
πολυπινές L' -νῇ VLPQ 717 τὰν V τὴν LPQ 718 Ἀτρεί-
δαν V -ὦν LPQ 720 ante v. p.n. Ημ. praef. VL^{aras}P ὄλοιτ'
ὄλοιτο VP ὄλοιτο ὄλοιτο L^{prob}Q ὄλοιτο δ' ὄλοιτο L' 721 γὰ
VGe 722 p.n. Ημ.] Χο. LP Ὀδυσσέως LPQ -υσέως VL'
723 ante v. par. praef. V μέμψεται V 725 δρᾶσαι L. Dind.
δρᾶς VLQ δρᾶς δὴ L'P δράσας Wil. fort. scrib. τί δράσας;
ταρβεῖς; (de metro cf. Soph. Phil. 514)

Ημ. καθ' ἡμᾶς περᾶσαι ... Ημ. τίν' ἀνδρῶν;
 Ημ. οἷ τῆσδε νυκτὸς ἤλθον ἐς Φρυγῶν στρατόν.

ΗΝΙΟΧΟΣ

- ἰὼ ἰώ, δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ φεῦ.
 Χο. ἔα, ἔα.
 730 σῖγα πᾶς ὕφιζ'· ἴσως γὰρ ἐς βόλον τις ἔρχεται.
 Ην. ἰὼ ἰώ,
 συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν. Χο. συμμάχων τις ὁ
 στένων.
 Ην. ἰὼ ἰώ,
 δύστηνος ἐγώ· σύ τ', ἄναξ Θρηκῶν,
 ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών,
 735 οἶόν σε βίου τέλος εἶλεν.
 Χο. τίς εἴ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην
 ἀμβλῶπες αὐγαὶ κοῦ σε γιγνώσκω τορῶς.

736–737 cf. C.P. 2176–77

728 Ἡνίοχος L. Dind. οἰκέτης ῥήσον L' i.r. Ημ. P om. V
 ἰὼ ἰώ Q ἰὼ VLP 729 p.n. Χο. L' Ημ. P par. VL ἔα ἔα V
 ἔα LPQ 730 σῖγα L. Dind. σῖγα VQ σιγᾶ LP verba ὕφιζ'
 ... ἔρχεται choro continuat L. Dind. post πᾶς p.n. Χο. VLP Ημ.
 L' ὕφιζ' Reis. ὕφιζος V ὕβριζ' LPQ ἴσως γὰρ εἰς βόλον
 L'Q ἴσως γὰρ εἰσβολή LP εἰς βόλον γὰρ ἴσως V 731 p.n.
 Ην.] Ημ. LP par. V ἰὼ ἰώ V ἰὼ LQ ὦ L'P p.n. Χο. L. Dind.
 om. codd. post συμμάχων p.n. Ημ. LP par. V τις Herm. τίς
 codd. 733 p.n. Ην.] οἰκέτης L' i.r. Ημ. P par. V ἰὼ ἰώ V
 ἰὼ L'Q ὦ LP 734 ὦ VL' ἰὼ LP ὡς Q ἐσιδών L' εἰσιδών
 LPQ ἰδών V 737 τορῶς] γ' ὅλως Q (γρ. τορῶς Q¹)

- Hv.* ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωικῶν εὖρω;
 ποῦ δῆθ' Ἑκτωρ
 τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἱαύει; 740
 τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς
 οἶα πεπόνθαμεν, οἶά τις ἡμᾶς
 δράσας ἀφανῇ φροῦδος, φανερόν
 Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας;
Χο. κακὸν κυρεῖν τι Θρηκίῳ στρατεύματι 745
 ἔοικεν, οἶα τοῦδε γινώσκω κλύων.
Hv. ἔρρει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ
 δολίῳ πληγῇ.
 ᾄ ᾄ ᾄ ᾄ,
 οἶα μ' ὀδύνη τείρει φονίου 750
 τραύματος εἶσω. πῶς ἄν ὀλοίμην;
 χρεῖν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
 Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον;
Χο. τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
 σαφῶς γὰρ αὐδᾶ συμμάχους ὀλωλότας. 755

740 cf. Hesych. κ3276 = II 503 Schm. κοῖτον ἱαύει· εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται 744 cf. Hesych. τ1101 = IV 164 Schm. το[πο]λυπεύσας· κατεργασάμενος 754 cf. C.P. 155, 1637 755 cf. C.P. 1639

738 p.n. *Hv.*] οἰκέτης L' i.r. *Hμ.* VP τιν' LP τίν' VQ 741 σημήνω VL' σημανῶ LPQ διόπων Barn. διοπῶν L' διοπτῶν LPQ δι' ὁπῶν V 743 ἀφανῆς Dob. 744 Θρηξὶν L'P -ξι VLQ 747 p.n. *Hv.* V οἰκέτης L' i.r. οἰκέτης ῥήσου P 749 ᾄ quater L' (qui circ. inclus. et περισσόν adscripsit) P ᾄ ter L^{prob}Q ᾄ ter V 751 ἄν V δ' ἄν LPQ ὀλοίμην VQ -μαν LP 753 κέλσαντες V 754 ἐν om. Q σημαίνει P (corr. P¹) 755 αὐδᾶς V

- Ην. κακῶς πέπρακται κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
 αἰσχίστα· καίτοι δις τόσον κακὸν τόδε·
 θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μὲν, εἰ θανεῖν χρεῶν,
 λυπρὸν μὲν οἶμαι τῷ θανόντι – πῶς γὰρ οὐ; –
 760 τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία.
 ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς ἤννασ' Ἑκτόρεια χεῖρ,
 ξύνθημα λέξας, ἠϋδομεν πεδοστιβεῖς
 765 κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
 φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν
 ἔκειτο τεύχη, πλήκτρὰ τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
 ἵππων καθήρμοσθ', ὥς ἄναξ ἐπέυθετο
 κρατοῦντας ὑμᾶς κάφεδρεύοντας νεῶν
 πρύμναισι· φαύλως δ' ἠϋδομεν πεπτωκότες.
 770 κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου
 πῶλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἐωθινήν
 ζεύξειν ἐς ἀλκὴν, ἀφθόνω μετρῶ χερί.
 λεύσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν
 πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὥς δι' ἐκινήθην ἐγώ,

763 cf. C.P. 1852 770 cf. C.P. 1819, 1851, 2002
 772 cf. C.P. 540

756 p.n. Ην.] Ημ. L 757 αἰσχίστας P (corr. P¹)
 762 ἠννασ' Ἑκτόρεια χεῖρ Dind. εἴννασ' ἐκτορεῖα (-ρεῖα P) χεῖρ
 LPQ ἐκτορεῖα χεῖρ εἴννασε V 763 πεδοστιβεῖ Mor.
 764 κόπῳ] κόμπῳ LP (corr. P¹) 766 πλήκτρὰ] κληθρά
 Mus. 767 καθήρμοσθ' (et Q^{ac})] ἤρμοσθ' Q^{pc} ἐπύθετο
 V 768 ἡμᾶς P (corr. P¹) 769 πρύμνησι V
 770 μελλούσῃ Q λήξας] ζήλας V (corr. V¹) 771 ἐωθινὸς
 Kirch. 772 ἐς V πρὸς LPQ μετρῶ] μέτρῳ (sic) L μέτρῳ
 VPQ 773 λεύσω V φῶτα Q στρατῷ V

ἐπιτηξάτην τε κάνεχωρείτην πάλιν· 775
 ἦπυσσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάζεσθαι στρατῶ,
 κλωπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
 οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οὐδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
 ἠϋδον δ' ἀπελθὼν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
 καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· 780
 ἵππους γὰρ ἃς ἔθρεψα κάδιφορηλάτουν
 Ῥήσω παρεστώς, εἶδον, ὥς ὄναρ δοκῶν,
 λύκους ἐπεμβεβῶτας ἐδραίαν ῥάχιν·
 θείνοντες δ' οὐρᾷ πωλικῆς ῥινοῦ τρίχα 785
 ἥλανον, αἱ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀντηρίδων
 θυμὸν πνέουσai κάνεχαίτιζον φόβην.
 ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
 πώλοισιν· ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος.
 κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμόν νεκρῶν.
 θερμός δὲ κρουνός δεσπότης παρὰ σφαγαῖς 790
 βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.

789 cf. Hesych. μ 2003 = III 133 Schm. *μυχθισμός· στεναγμός*
 790 cf. C.P. 1081, 1085, 1219

775–782 numeris i.m. appositis hoc ordine esse legendos:
 776, 775, 780, 781, 777, 778, 779, 782 monet V¹ (et sic dispositos
 exhib. Va, nisis quod 779 in textu omissus i.m. post 775 additus
 est) 776 ἄπυσσα δ' αὐτοῖς μὴ πλάθειν στρατῶ V
 778 οὐδ' V οἶδ' LPQ 781 vacuum relictum dein explevit V¹
 ἃς] οἷς V¹ καὶ διφορηλάτουν LP 783 ῥάχιν] ῥοήν V
 784 θείνοντες VQ δ' om. V τρίχα om. V 785 ἔρρεγκον
 Nauck ἔρρεγκον codd. 786 πνέουσai V φόβην Reis. φόβῳ
 codd. 787 ἀμύνων (-ει- Q) VLQ ἀμύνειν PΣ^v, fort. recte
 789 *μυχθισμόν* VΣ^{VL} -ῶν Q utramque lectionem, ipsorum scri-
 barum manibus, exhib. LP 790 *παρασφαγαῖς* V *πᾶρα σφα-*
γαῖς Herm.

- 795 ὀρθὸς δ' ἀνάσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
 καὶ μ' ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον
 παῖει παραστὰς νεῖραν ἐς πλευρὰν ξίφει
 ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ἡσθόμην
 πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
 πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
 λαβόντες ἵππων ἴεσαν φυγῇ πόδα.
 ᾄ ᾄ.
 800 ὀδύνη με τείρει, κούκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
 καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὀρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ
 τεθναῖσιν οἱ θανόντες οὐκ ἔχω φράσαι,
 οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι
 πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.
 Χο. ἡνίοχε Θρηκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
 805 μηδὲν δυσοίζου πολεμίους δρᾶσαι τάδε.
 Ἔκτωρ δὲ καὶ τὸς συμφορᾶς πεπνυμένος
 χωρεῖ· συναλγεί δ', ὥς ἔοικε, σοῖς κακοῖς.
 Εκ. πῶς, ὦ μέγιστα πῆματ' ἐξειργασμένοι,
 μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι

794–796 cf. C.P. 1213–15 808 cf. C.P. 2210
 808–813 cf. C.P. 2305–10

792 ὀρθὸς Haun -ὦς VaLPQ 794 νεῖραν Bothe νεῖαιραν
 (νειε- P) codd. νεῖατ' (et postea πλευρὰ) Dob. (conl. C.P. νεῖα-
 την πλευρὰν) πλευρὰν Va -οῦ LPQ 795 ἀνὴρ Q
 796 πληγῇ Mus. ἄλοκα Va ὄλκα C.P. 805 μηδὲν δυσοί-
 ζου πολεμίους δρᾶσαι codd., quod plerumque edd. corrigunt, vel
 Mus. (δύσοιζ' οὐ) vel Lent. (δυσοίζον· πολέμιοι δρῶσιν) vel Murr.
 (δυσοίζον· πολέμιοι ὄρασιν) secuti; sed μηδὲν δυσοίζου valere
 πίστευε monet Σ^Q

λήθουσιν αἰσχροῶς, καὶ κατεσφάγη στρατός, 810
 κοῦτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε
 οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδε τίς τείσει δίκην
 πλὴν σου; σέ γάρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρα-
 τοῦ.

φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρία
 πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. 815
 εὖ νυν τόδ' ἴστε – Ζεὺς ὁμώμοται πατὴρ –
 ἦτοι μάραγνά γ' ἢ καραμιστῆς μόρος
 μένει σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἑκτορα
 τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

Χο. ἰὼ ἰώ, μέγας ἐμοί, [ἀντ. 820
 μέγας, [ῶ] πολίοχον
 κράτος. τότε ἄρ' ἔμολον, ὅτε σοι

815 cf. C.P. 2313 817 cf. Hesych. μ 259 = III 71 Schm.
 μάραγνά γ' ἢ ταυρεία; Phot. lex. 406 Naber μάραγνα· μᾶστιγος
 γένος, οἶον ταυρεία τις

811 ἐξηπύσατε Nab. ἐξοπώπατε Weck. Beare 812 τείσει]
 τίσει L'PQ δώσει VL^{prob} utramque lectionem exhib. C.P.
 816 νυν L νῦν VPQ ὁμώμοται Matth. ὁμώμοσται (ὁμ- L)
 codd. 817 ἦτοι] ἦ L (corr. L') μαράγνα codd. Σ¹ (ubi He-
 rodiani auctoritas citatur) 818 μένει V μενεῖ LPQ
 820–821 textum codicum recepi (nisi quod ῶ post Vat. seclusi,
 conl. 455): chorus adfirmat se Hectorem magni facere (cf.
 818–819); alii aliter corrigunt viri docti (ex.gr. μετὰ σέ, ναί,
 μετὰ σέ ... ἔμολον post Verr. Murr.; μέγ' ἄρ' ἐμοί μέγ', ... κα-
 κὸν ἔμολεν Dind.) 820 ἐμοί VLQ μοι L'P 821 ῶ secl.
 Vat. πολίοχον Vat. -ιοῦχον codd. 822 ἔμολον VL'Q
 (quod plurale esse intellegendum monet Σ⁹) ἔμολ' LP

- ἄγγελος ἦλθον ἀμφὶ ναῦς πύρ' αἶθριν
 Ἀργείων στρατόν.
 825 ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ
 οὐτ' ἐκοίμισ' οὐτ' ἔβριξ', οὐ [μὰ] τὰς
 Σιμοεντιάδας πηγάς· μή μοι
 κότον, ὦ ἄνα, θῆς· ἀναίτιος γὰρ
 ... ἔγωγε πάντων.
 830 εἰ δὲ χρόνῳ παράκαιρον ἔργον ἢ λόγον
 πύθῃ, κατὰ με γᾶς
 ζῶντα πόρευσον· οὐ παραιτοῦμαι.

 Hν. τί τοῖσδ' ἀπειλεῖς βάρβαρός τε βαρβάρου
 γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμήν, πλέκων λόγους;
 835 σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα
 οὐθ' οἱ θανόντες οὐτ' ἂν οἱ τετρωμένοι

825 cf. C.P. 1840, 2003 825–826 cf. C.P. 2331–32
 826 cf. C.P. 1853 834 cf. C.P. 2324 835 cf. C.P. 273,
 2323

823 ἀμφὶ VQ περὶ L'P (n.l. L) ναῦς πύρ' αἶθριν Kirch.
 Bad. ναυσὶ πυραΐθριν codd. 824 Ἀργείων στρατόν exhib.
 codd. (στρατόν om. L'P), delent edd. plerique (cf. 458); chorus
 repetit quod dixit v. 41 826 ἔβριξ' Σ^Q ἔβρισ' VQ ἔβριξα LP
 (ἔβρισα vel ἔβρισ' P¹) μὰ secl. Herm. (cf. 460); possis etiam
 οὐ μὰ/τὰς Σιμόεντος πηγάς legere 827 Σιμοεντιάδας Herm.
 -τίδας codd. 828 ὦ ἄνα VQ ὦ ἄναξ LP ὦναξ L'
 829 deest aliquid, cf. 463 ἔγωγε VLQ ἐγὼ L'P 830 παρά-
 καιρον Vat. παρὰ καιρὸν codd. πάρωρον Head. (conl. Hesychio)
 ἔργον V ἔργ' LP ἔργα Q 831 κατὰ με γᾶς Barn. κατὰ με γᾶ
 (γᾶ V) VQ κατὰ γᾶς με L'P (n.l. L) 832 post οὐ add. γὰρ
 L'P 835 οὐδέν' L οὐδέν VPQ 836 θανόντες V μαθόντες
 LPQ

ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου,
 ὅτω με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
 ἱππων ἐρασθεῖς, ὧν ἕκατι συμμαχούς
 τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκῆπτων μολεῖν. 840
 ἦλθον, τεθναῖσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις
 ξενίαν κατήσχυν' ἢ σὺ συμμαχούς κτανών.
 μὴ γάρ τι λέξης ὥς τις Ἀργείων μολῶν
 διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
 Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; 845
 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.
 τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμαχῶν
 τῶν σῶν, μολόντων ὧν σὺ πολεμίων λέγεις;
 ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
 παθόντες οὐχ ὀρῶσιν ἡλίου φάος. 850
 ἀπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδέν' αἰτιώμεθα.
 τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην
 Ῥήσον μολῶν ἐξηῦρεν, εἰ μὴ τις θεῶν
 ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ' ἀφιγμένον
 τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε. 855

837–383 cf. C.P. 2325–26 854–855 (οὐδ' – τάδε) E.
 Gen., cod. A (μηχαναί; cf. Orus lex. 226 Alpers) (οὐδ' –
 ἦσαν) Herodian. II 519.9 Lentz; Sud. η 573 = II 592.5 Adler;
 E.M. 439.3 Gais.; Zon. 1009.36 Titt. cf. etiam Dio Chrys.
 LV 14 τὸν Ῥῆσον, ὃν οὐδεὶς ᾔδει ἀφιγμένον

837 γε] δὲ P 842 σὺ om. PQ (add. P¹) 843 λέξεις V
 ὡς] ὅς Q 844 λόγχους V^{prob} 846 ἡμᾶς P (corr. P¹)
 848 ὧν Bothe ὡς codd. 849 δὲ καὶ] δ' ἐκάς Murr.
 μεῖζονα Elms. 851 ἀχαιοὺς V οὐδέν VP 852 ἂν QΣ^V
 in schol. αὖ VLPΣ^V in lemmate 854 ἀφιγμένοι Q
 855 ἦσαν] ἦσαν VQ ἴσαν LΣ^L ἴσαν P μηχαναί Mus. (cf. E.
 Gen.)

- Εκ.* χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα
 ὅσονπερ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαικὸς λεώς,
 κοῦδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
 ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα. μὴ μ' ἔρως ἔλοι
 860 τοιοῦτος ἵππων ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους.
 καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τίς γὰρ ἄλλος ἄν ποτε
 ἔδρασεν ἢ βούλευσεν Ἀργείων ἀνὴρ;
 δέδοικα δ' αὐτὸν καὶ τί μου θράσσει φρένας,
 μὴ καὶ Δόλωνα συντυχῶν κατακτάνῃ·
 865 χρόνον γὰρ ἤδη φρουῶδος ὦν οὐ φαίνεται.
Ην. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς οὖς λέγεις Ὀδυσσέας·
 ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα.
Εκ. σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοὶ δοκεῖ.
Ην. ὦ γαῖα πατρίς, πῶς ἄν ἐνθάνοιμί σοι;
 870 *Εκ.* μὴ θνησχ'· ἄλλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος.
Ην. ποῖ δὴ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;
Εκ. οἶκός σε κεύθων οὐμός ἐξιίσεται.
Ην. καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χεῖρες;
Εκ. ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.
 875 *Ην.* ὄλοιθ' ὁ δράσας. οὐ γὰρ ἐς σὲ τείνεται
 γλῶσσ', ὥς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.

861–862 cf. C.P. 274–75 866 cf. C.P. 2322, 2356
 868 C.P. 2376 (γοῦν) 873 cf. C.P. 1125 875–876 cf. C.P.
 276

857 ἀχαικός V 858 αὐτῆς P πλημμελὲς (-ημε- L^{ac})
 οἶδα LP 859 ἂν] ἄρ' MaQ ἔλη Q 861 ὀδυσεύς V
 Ὀδυσσέως Fix 863 αὐτῶν V 864 κατέκτανεν Matth.
 866 ὀδυσεάς V 868 δ' οὖν] δὲ V 869 θάνοιμί Q
 871 δὴ Pors. δὲ codd. τράπομαι LP (corr. P¹) 872 οἶκός]
 ὁ μαῖκος Ma 873 κηδεύωσιν V 875 ἐς σέ] εἰσέτι V

Εκ. λάζυσθ' ἄγοντες <δ'> αὐτὸν ἐς δόμους ἐμούς,
οὕτως ὅπως ἂν μὴ ἔγκαλῃ πορσύνετε·
 ὕμᾱς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημήναι νεκροὺς 880
θάπτειν κελεύειν λεωφόρου πρὸς ἐκτροπᾶς.

Χο. τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνάγει πάλιν ἐς πένθη
 δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
 ἔα ἔα. ὦ ὦ. 885
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεός, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόδμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
φοράδην πέμπει;
 ταρβῶ, λεύσσων τόδε, πῆμα.

ΜΟΥΣΑ

ὄρᾱν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς 890
τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα συγγόνων μία
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὄρῳσ' οἰκτρῶς φίλον

877 cf. C.P. 1446 881 cf. Hesych. ε1771 = II 54 Schm.
ἐκτροπαί· τρίβοι. προφάσεις. χωρισμοί 887-888 cf. C.P.
1456

877 δ' add. Mor. 878 μὴ καλῇ V 881 κελεύειν] κε-
λεύθου Dob. λεωφόρου Σ' λαοφόρου LP^{ac} Q λαοφόρους VP^{ac}
883 ἀνάγει Ma ἄγει VLP ἄγοι Q πένθος Ma 884 ἄλλος,
τί Tyrwhitt ἄλλο τί LPQ ἄλλοτε V 885 om. LP, add. i.m. et
post 884 et post 888 L' 887 νεόδμητον C.P. (et Va) νεό-
κμητον (-χμη- V) VLPQ χειροῖν Valck. χερσῶν codd.
889 om. LP (sed cf. ad 885); versum dist. Verr. λεύσσω V
πῆμα] φάσμα Nauck, qui post τόδε non interpungit

θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τείσει δίκην.

895 *ιαλέμῳ αὐθιγενεῖ,* [στρ.]

τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι, ὦ

ματρὸς ἄλγος, οἶαν

ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν·

ἧ δυσδαίμονα καὶ μελέαν,

900 *ἀπὸ μὲν φαμένης ἐμοῦ πορευθεῖς,*

ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.

ὦμοι ἐγὼ σέθεν, ὦ φιλία

φιλία κεφαλά, τέκνον, ὦμοι.

Χο. *ὅσον προσήκει μὴ γένους κοινωνίαν*

905 *ἔχοντι λύπη τὸν σὸν οἰκτίρῳ γόνον.*

Μο. *ὄλοιτο μὲν Οἰνείδας,* [ἀντ.]

ὄλοιτο δὲ Λαρτιάδας,

ὅς μ' ἄπαιδα γέννας

ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·

894 cf. C.P. 277, 786 896–897 cf. Ovid. heroid. 11.113
nate, dolor matris 904–905 cf. C.P. 1159–60, 1282–83

894 ὀδυσεὺς V 900 ἀπὸ μὲν φαμένης Dind. ἀπομεμφομέ-
νας V ἀπομεμψαμένης L ἀποπεμψαμένης L' (vel L') PQ
904 γένος Q 905 λύπη LP λύπην VQ 906 p.n. Mo. om.
VL (add. L') οἰνίδας Q 907 Λαρτιάδας Heath λαρτιάδης
V λαρτίδας LP λαερτίδας L'Q 909 ἔθηκεν VL'Q ἔθηκ' LP
ἀριστοτόκοιο Ald. ἀριστοτόκου (ἀριστόκου Q) codd.

ἃ θ' Ἑλλάνα λιποῦσα δόμον 910
 Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε πλαθεῖσ'
 ὅπου ὤλεσε μὲν σ' ἑκατι Τροίας,
 φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.

ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Ἴδου μολῶν, 915
 Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·
 ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις
 τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον.
 περῶσα γὰρ δὴ ποταμίους διὰ ῥοᾶς 920
 λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
 ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας
 Πάγγαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι
 Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελωδίας
 κείνω σοφιστῇ Θρηκί, κάκτυφλώσαμεν 925
 Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέσνασεν τέχνην.
 κάπει σὲ τίκτω, συγγόνους αἰδουμένην
 καὶ παρθενίαν, ἥκ' ἐς εὐύδρου πατρός

915-916 cf. C.P. 1338-39 917 cf. C.P. 1341 918 cf.
 C.P. 1344 923 cf. Hesych. μ 770 = III 89 Schm. μελωδία·
 ἡδυφωνία 925 (et 951) cf. Hesych. ε 440 = II 15 Schm. ἐδέσ-
 νασεν· ἐχλεύασεν, ὕβρισεν 926 cf. C.P. 1347

910 Ἑλλάνα Bad. ἐλένα codd. προλιποῦσα L'
 912 ὅπου Wil. ὕπ' ἰλίω (quod esse glossema videtur) codd. ἀπό
 τ' Weck. σ' ἑκατι Bruhn σε κατὰ codd. τροίαν P
 915 ante v. p.n. Mo. praef. L (cf. ad 906) 917 σ'] σφ' Q
 919 διὰ ῥοᾶς Dind. διαρροᾶς codd. 920 ἐπλάσθην P
 922 ἐξησκημένοι LP (corr. P¹) 924 κείνω] κλεινῶ Dob. δεινῶ
 Valck. κάκτυφλώσαμεν Haun (κάκ- et Va) 925 θάμυρον P
 (corr. P¹) 927 παρθενίαν VPQ -νείαν LP¹ εὐύδρου V

- δίνας· τρέφειν δέ σ' οὐ βρότειον ἐς χέρα
 Στρυμῶν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις.
 930 ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα Παρθένων ὕπο,
 Θρηῆκης ἀνάσσω·ν πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
 καὶ σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαιμάτους
 ἀλκὰς κορύσσοντ' οὐκ ἐδείμεινον θανεῖν·
 Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστρῳ μὴ κέλσαι ποτε,
 935 εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλὰ σ' Ἔκτορος
 πρεσβεύμαθ' αἶ τε μυρίαι γερούσιαι
 ἔπεισαν ἐλθεῖν ἀπικουρῆσαι φίλοις.
 καὶ τοῦδ', Ἀθάνα, παντὸς αἰτία μόρου,
 – οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
 940 ἔδρασε δράσας – μὴ δόκει λεληθέναι.
 καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
 Μοῦσαι μάλιστα κάπιχρώμεθα χθονί,
 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φανὰς
 ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέψιος νεκροῦ
 945 τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σὺ· Μουσαῖόν τε, σὸν
 σεμνὸν πολίτην κάπῃ πλεῖστον ἄνδρ' ἔνα
 ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν.

928–930 cf. C.P. 1348–50 933 cf. C.P. 1367
 935–937 cf. C.P. 1368–71 938 cf. C.P. 1661 940 cf.
 C.P. 1411 943 C.P. 1387 (δέ) cf. Hesych. φ 144 = IV 230
 Schm. et Phot. lex. 255 Naber φάνας· τὰς ἐκλάμψεις
 943–944 cf. C.P. 1400 944 cf. C.P. 1388–89
 946–947 cf. C.P. 1392–93

928 τρέφει P βρότειον Elms. βροτείαν codd. ἐς χέρα V
 ἐσχάραν LPQ C.P. 932 φιλαιμάτος Q (corr. Q¹)
 937 ἔπεισ' ἀνελθεῖν Q 939 ὀδυσεὺς οὐδὲ τυδέως V
 942 χρώμεθα Va 943 φάνας codd. 945 ὃν κατακτείνεις
 σὺ Bothe οὖν κατακτείνασα Va οὖνεκα κτείνασα LPQ

- καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
 θρηνηῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
- Χο. μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρηήκιος τροχηλάτης 950
 ἐδέενασ', Ἐκτωρ, τῷδε βουλευσαί φόνον.
- Εκ. ἦδη τάδ'· οὐδὲν μάντεων ἔδει φράσαι
 Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
 ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
 λεύσσω, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις 955
 κήρυκας, ἐλθεῖν κάπικουρῆσαι χθονί;
 ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί.
 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
 καὶ νῦν ἔτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον
 καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν· 960
 φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.
- Μο. οὐκ εἴσι γαίης ἐς μελάγχμιον πέδον·
 τοσόνδε Νύμφην τὴν ἔνεργ' αἰτήσομαι,
 τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
 ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'· ὀφειλέτις δέ μοι 965
 τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.

948 cf. C.P. 1373–74 949 cf. C.P. 1375–76 956 cf.
 C.P. 1406 959–960 cf. C.P. 1378–79 959 cf. Hesych.
 τ 695 = IV 149 Schm. τεῦξαι· ποιῆσαι, κατασκευάσαι

948 τῶνδε] τόνδε P (corr. P¹) 949 δ' delere malit Weck.
 950 τροχηλάτης Valck. στρατηλάτης codd. 951 ἔκτωρ LP
 (corr. P¹) 952 p.n. Εκ. om. VaL ἦδη VaQ ἦδειν LP
 μάντεων Va μάντεως LPQ 955 τιμὴν Q πέμψειν VaQ
 πέμπειν LP 959 ἐτοίμως Va 960 ξυμπυρῶσαι Va συμ-
 LPQ 962 μελάγχμιον VaGb μελαγχγεῖμον LPQ
 965 τοῦδε Q ὀφειλέτης PQ (corr. P¹) 966 φαίνεται P
 (corr. P¹)

- κάμοι μὲν ὥς θανῶν τε κοῦ λεύσσω φάος
 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταῦτόν ποτε
 οὔτ' εἰσιν οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας·
 970 κρυπτός δ' ἐν ἄντροις τῆς ὑπαργύρου χθονὸς
 ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
 Βάκχου προφήτης ὃς γε Παγγαίου πέτραν
 ὥκησε, σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
 βαιὸν δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
 975 οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών.
 θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
 ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ.
 οὐ ῥύσεται νιν Παλλὰς, ἥ σ' ἀπέκτανεν·
 τοῖον φαρέτρα Λοξίου σῶζει βέλος.
 980 ὦ παιδοποιοὶ συμφοραί, πόνοι βροτῶν·
 ὥς ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
 ἅπαις διοίσει κοῦ τεκῶν θάψει τέκνα.
 Χο. οὔτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
 σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
 985 Ἴκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.

968 cf. C.P. 1775 973–975 cf. C.P. 1776–78 975 cf.
 C.P. 1773 983–985 cf. C.P. 1779–81 983 cf. Hesych.
 κ2465 = II 474 Schm. κηδεύειν· φροντίζειν. ἐνταφιάζειν. ἐπιμε-
 λεῖσθαι. βοηθεῖν

968 ἔστ' αὐτόν Q 970 τῆς Mus. τησδ' codd. τοῖσδ' Σ^v ad
 v. 922 972 ὃς γε Matth. ὅστε P¹Q ὥστε VaLP
 974 βαιὸν codd. C.P. ῥᾶον Valck θαλασσίας VaQ -ίου LP
 975 τὸν ἐκείνης Va 976 θρήνοις Va -νους LPQ σ' om.
 LP 977 ἀχιλλέα Va 981 καλῶς Va 983 οὔτως Va
 985 ἡμέρα Q

- Εκ. χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὀπλίζεσθαι τάχος
 ἄνωχθε πληροῦν τ' αὐχένας ξυνωρίδων.
 πανοῦς δ' ἔχοντας χρῆ μένειν Τυρσηνικῆς
 σάλπιγγος αὐδὴν· ὥς ὑπερβαλὼν στρατὸν
 τείχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν αἶθρον ἐμβαλεῖν 990
 πέποιθα Τρωσὶ θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
 ἄκτινα τὴν στείχουσιν ἡλίου φέρειν.
- Χο. πείθου βασιλεῖ· στείχωμεν ὅπλοις
 κοσμησάμενοι καὶ ξυμμαχία
 τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκην 995
 δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

991–992 cf. C.P. 1783–84, 2010–11

986 δ' Va θ' LPQ 987 πληροῦν τ' Va πληροῦτ' LPQ
 988 πανοῦς Reis. πόνους codd. 989 ὑπερβαλὼν Lent.
 -βάλλων codd. στρατὸν] τάφρον Jacobs 991 τρωσὶν θ' Q
 τρωσὶν P 993 στείχωμεν VaP¹ -ομεν LPQ 994 καὶ ξυμ-
 μαχία (συμ- LP) LPQ ξυμμαχίαν Va 995 νίκην Dind. -αν
 codd. 996 Subscr. τέλος Va ὡδὶ τὸ τέρμα τῆς ῥήσου
 τραγωδίας LP τέλος τοῦ εὐριπιδείου ῥήσου Q

CONSPECTVS METRORVM

ΠΑΡΟΔΟΣ (an a an a)

23-33 = 41-51 strophæ

23 = 41	υ _ υ υ υ _	glyc
	_ _ υ υ _ _	pher
25 = 43	υ υ υ _ υ υ υ _	trim ia sync (<i>ἀείπειν</i>)
	_ υ υ υ υ υ υ υ υ	tetram da
	_ υ υ υ υ _ _ _	tetram da cat
	υ _ υ υ υ _	enopl
	_ υ _ _ υ υ υ υ _ _	epitr + hem 'pendant'
30 = 48	_ υ υ υ υ _	hem
	_ υ _ _ υ υ υ	dim tr
	_ υ υ υ υ _	hem
33 = 51	_ υ υ υ υ υ υ υ υ _ _	trim ia sync ¹

¹ 'Responsionsfreiheit' in secundo metro, ubi pæan respondet iambo; aliter iudicat Dale, Metrical analyses I, 95.

ΧΟΡΟΣ (a...a)

131-136 = 195-200 strophæ

131 = 195	υ υ υ _ υ υ υ υ υ υ _ _	trim ia sync
	υ υ υ _ υ υ _ _ _ _	dim doch
	υ υ υ _ υ _	doch
	υ υ υ _ υ υ _ _ _ _	dim doch
135 = 199	υ υ υ υ υ υ υ _ _	dim ia
136 = 200	υ υ υ _ υ _ υ υ _ _ _ _	dim ia sync + doch

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α' (aa bb)

a 224–232 = 233–241 stropha prior

224 = 233	∘_∘_∘_∘_∘_	ia + hem
225 = 234	∘_∘_∘_	ith
	∘_∘_∘_∘_∘_∘_∘_	da-epitr
	∘_∘_∘_∘_	hem
	∘_∘_∘_∘_∘_∘_∘_	epitr + hem 'pendant'
230 = 239	∘_∘_∘_∘_∘_∘_	epitr + hem
	∘_∘_∘_∘_∘_	enopl
232 = 241	∘_∘_∘_∘_	dim ia cat

b 242–252 = 253–263 strophā altera

242 = 253	o _ o _ o _ o _ o _	trim ia (ia cho ia)	
	_ o _ o _ o _ _	tetram da cat	
245 = 256	_ o _ o _ o _	hem (<i>γᾱῖαν</i>)	
	_ o _ o _ o _	hem	
	o _ o _ o _ o _	enopl	
	_ o _ _	epitr	
250 = 260	o o _ o _ o _	enopl	} vel enopl + 2 dim ch
	_ o _ o _ o _ o _ o	glyc resol	
	o o _ o _ o _ o _ o _	decas aeol.-chor.	
252 = 263	_ o _ o _ o _ _	arist	

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β' (aa bb)

a 342–350 = 351–359 stropha prior

342 = 351 ____o__o__o__ glyc
 ____o__o__o__ glyc
 o__o__o__ pher
 345 = 354 ____o__o__o__ hippon
 o__o__o__o pher
 __o__o__o__o__o__ trim ia cat (ia cho ba)
 __o__o__o__o__ enopl
 __o__o__o__o__o__ epitrr + hem

350 = 359 arist

b 360–369 = 370–379 strophā altera

360 = 370 trim ia (cho ia cho)
 dim ia (cho ia)
 arist
 ia (cho in 363) + dim ion
 anacī
365 = 375 dim ion sync
 tetram ion sync
 dodr
 dim cho }
369 = 379 arist } vel tetram cho cat

ΧΟΡΟΣ (a...a)

454–466 = 820–832 strophā

454 = 820 dim ia sync
455 = 821 doch
 dim ia
 trim ia sync (cho ia ba)
... = 824 < > doch
 cyren
460 = 826 trim ia sync
 dim an
 enopl
 hem 'pendant' contr
 trim ia (cho ia ia)
465 = 831 doch
466 = 832 trim ia sync (cho ia sp)

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Γ' (a an a)

527–537 = 546–556 strophā

527 = 546 paroem

	—υ—υ—υ	hypodoch
	—υ—υ—υ—υ—υ—	da-epitr
530 = 549	—υ—υ—υ—υ—	dim cho aceph (<i>γήγνι</i> <i>d</i>)
	υ—υ—υ—υ—υ—υ	enopl
	—υ—υ—υ—υ—	paroem
	—υ—υ—υ—	dim cho aceph
	—υ—υ—υ—υ—	paroem
535 = 554	—υ—υ—υ—	hem 'pendant' contr
	—υ—υ—υ—υ—	dim cho
537 = 556	υ—υ—υ—	reiz
		} vel epitr + decas alc

ΕΠΙΠΑΡΟΔΟΣ (a tr b ia + ba b ia + ba)

a 675–682 astrophon

	<i>ξα ξα</i>	extra metrum
675	υ—υ—υ—υ—υ—υ—	doch
	υ—υ—υ—υ—	doch
	—υ—υ—υ—	dim cho cat
	—υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—	tetram tr cat
680	—υ—υ—υ—	hypodoch
	—υ—υ—υ—υ—	cr + tr
682	υ—υ—υ—υ—υ—υ—	trim cr

683–691 tetram tr cat

b 692–703 = 710–721 stropha

692 = 710	υ—υ—υ—	doch
	υ—υ—υ—υ—υ—υ—	dim ia
	υ—υ—υ—υ—	doch
695 = 713	υ—υ—υ—	dim ba
	υ—υ—υ—υ—	doch
	υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—	trim ia
	υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—	dim doch
	—υ—υ—	cho
700 = 718	υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—	dim doch
	υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—	trim ia

0_0_0_0_0_ dim ia
 00_0_0_00_0_ hypodoch +
 704-705 = 722-723 trim ia
 706-707 = 724-725 dim ba
 708 = 726 trim ba
 709 = 727 trim ia

ΜΟΝΩΔΙΑ (a i a a)

895 = 906	o _ o o _ o _ o _ o o _ o _ _ o o _ _ _ o o _ o o _ o	enopl enopl ith enopl
900 = 911	_ _ _ o o _ o _ o o _ o o _ o _ _ o o _ o o _ o _ _ _ o o _ o o _ o _	tetram da cat enopl enopl tetram da cat
903 = 914	o o _ o o _ o o	paroem

